

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ३५३
घ

Title चण्डीविलस टीका शब्दार्थ-वन्दिका

Author रुद्र शर्म त्रिपाठी

Extent १०४ पन् Age _____

Subject नारम

७-४ धम्म

प्रद्योतचरित्रकाव्याचरणीवि
लासदीका

३५३

नामचंद्रविलासदा पं.का

२३००

७० का. व. र.

रामचंद्रविलासदा पं.का
२३०० का. व. र.
७० का. व. र.
७० का. व. र.
७० का. व. र.
७० का. व. र.
७० का. व. र.

चिडि. रि.
१

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ नमो भगते वासुदेवाय ॥ ॐ नमः सरस्वत्यै ॥ ॐ परात्मगुरुमीशान् च रुद्रशर्म
त्रिपाठिभिः चण्डी विलासवाद्याद्यैश्चैडिकान्त्यते परा १ जगदंबेति हे जगदंबे देवि । लंबलंबता हरहे
रं बवरा लंबदेहे ईश्वरे हेरो लंबकदम्बसेवितो लंबपितरुणां करुणां करुद्रत्यन्वयः जगदिति गद्य
त्रगल्लगतेरन्यतोपीति किप्र धतिगमिज्जुहातीनां देवेति सत्रेण गमोदित्वम् गमः कावन्तनासिकलोपद
तिमेलो ॐ जगदम्बविलंबलंबता हरहेरम्बकदम्बसेवितो लंबपितरुणां करुणां करुद्रत्यन्वयः जगदिति गद्य
त्यर्थत्रयवाची मल्लेयहस्यस्यपितृकृतितुगितितु क जगत् जगदाख्यास्मतावाते विष्टये भुवनेपि चेति विश्वः
जगत्स्यादिष्टये स्त्रीवैवायीनां जगमेति धितिमेदिनिः श्रुवाते मातेति जनेः शङ्कते श्रविधातोः श्रद्दुःस्त्रियां हा
प्रच श्रंवा जगतां स्वर्गपातालां श्रंवा जगजगदंबेति षष्ठीसमासः विलंबते इति विष्टवात् लविश्रविस्त्रस
नेपवाधचविलंबः विद्योत्तरायः प्रसहो विलंब इति रुद्रः लंबस्य भावो लंबताऽत्र तल्लप्रत्ययः हा प्रचतुंगमा

रामः
१

अन्नतोदग्रलंवेदीर्षोकितोच्चकादस्यमरःहरतीहरःपचाधच हरःस्पाद्यौरुद्रयोरितिरुद्रःविलंबस्यलं
 वतापाहरःविलंबलंबताहरःयोहेरम्बःगरोशाःहीयतेमलयेलाकोनेनेतिश्रुत्रोरादि कोडःहं हर्षचैव
 हिंसायांहरेहारेहरीचहःहोस्पाद्यौरुद्रयोरितिरुद्रःविलंबस्यलं वतापाहरःविलंबलंबताहरः
 पचाधच तस्यरुषेकृतीत्यलुकेहरंबःविनायकोविमराजहैमातुरगाराभियाःअप्येकहंतहेरम्बलोबोह
 रगजाननादस्यमरःगरोशाःतस्यवररांष्ट्येतेवाहजवरराधातोपवरःवरोजामातरहंतोदेवतादेरभीप्सिते
 खड्गेषुसिन्धुश्रेष्ठेकंकुमेतनपुंसकेवरीमोक्तशतावर्षीवराचस्यकलत्रिकेसनागिष्टफलंलीविकेचिहा
 हस्तद्वयमिति तस्यवरस्यश्रवलेवतेश्रवलेबःपचाधच आश्रयेचसहायेस्पाहवलंबदतिरुद्रःवि।
 लंबलंबताहरहेरंबवरावलंबंदहातीतिश्रुत्रकर्मिराडःपद्मश्रीतोतुपसर्गकःस्त्रीजातित्यातटापच
 तत्संबुद्धीविलंबलंबताहरहेरंबवरावलंबंदहेईश्वरेदतिश्वरात्रदशरश्म्येधातोःस्पशभासेतिवरच

चं. वि. ति.

२

ईश्वरः ईश्वरो हि समर्थो ग्रावीश्वरा जगद्विकेति रुद्रः स्त्रीजाति त्वा तटापि तत्संबुद्धौ हे ईश्वरे कर्तुं
मनसा कर्तुं समर्थे हेरो लंबकं देवसेविते सेलं चानाश्रयिनां कर्तुं देवतसमं देवसेवितसेवते इति
पितृसेवायां कर्मप्रत्ययः इडागमश्चेति सेविता तत्संबुद्धौ रुद्रादेरुपपत्तेर्वाहुल्येन कोटिच गुणाः वैलोपः
रोशब्दस्तं वयति पचाधचरो लंबः रोलं वै हिंदिरचज्वरी क पुष्पधपमधुसूदनश्चाध्वरो लंबं वै हिंदिर
रो समावित्यमर ७ रोलं लोपि हिरे फेपरिति रुद्रः कर्तुं वै कं ति हि गसि कर्हि हिंसायां कं वा कं दपति रो
दयात कर्हि हिरे दने आका ने च कर्तुं सौ चार कर्हि गजे तं बच कर्तुं स्वर्ण कच कर्तुं वकं समं हे
तु परत्र च कर्तुं वकः ऊमा क्रिषिकः कर्तुं वः स्पात कर्तुं बो वि शिखश्च यः कर्तुं वो एष मे दश्च कर्तुं वो
निगुराः पुमान् इत्यने कार्यः तं मपि तरुणां प्रीतिं तरति केश मपंतर ते वरुणा वदुनति तरुणाः स्त्री
त्वानि श्वतरुणातां तरुणाः स्पात वेध नि कु कु पुष्पा रुद्र क पारिति विश्वः करुणा दया करोति वाक्छि

रामः

२

तमिति करोते विसृज्य वत्तु न निस्त्री जाति वा तदापि करुणातां करुणास्वर से वृक्षे करुणातु
हयामतेति विश्वः ऊरु अहो लोह लकार स्पम धम पुरुषैक वचने क्रियापदम् इह वकांश दिव्यं ज
नस्य केवलं स्या सकृदावृत्त्या लंबं वेति सकृदं जनद्वयसादृश्याच्च वत्पनुप्रासमेदोशालंकारो
वृत्तिनिपतवरीकृता व्यापारः वरी साम्प्रमनुप्रासः स्वरवैसादृश्येपि व्यंजन साम्प्रवरी साम्प्र रसाध
नुगुणाः प्रकृष्टेन्यासानुप्रासः अनेकस्यैकधा साम्प्रम सकृदाप्यनेकधा एकस्य सकृद्वेष्टावत्पनु
प्रास उच्यते इति काव्यप्रकाशे लसरात् जगदं वेति विशेष्य संबोधनस्य विलंबं प्रजाहरं हरं बवरा
लंबं वेदस्यादीनां विशेष्यगानां सामिप्रापत्वात् परिकरालंकारश्च तदुक्तं काव्यप्रकाशे ज्ञेयः परिका
रस्तत्र सामिप्राये विशेष्यगानां सामिप्रापत्वात् परिकरालंकारश्च तदुक्तं काव्यप्रकाशे ज्ञेयः परिका
सेनापतेद्वेरापहासिन करारक्षेनं मीमादुशासनमिति साहित्यसुधासिंधौ परिकरी हाहररावै।

च.वि.दि.

३

3

करोहाहररोगकर्तास्विशेष्यत्वात्परेषांविशेष्यत्वात्प्रतिपादितमिति वृत्तानुप्रासस्यभेदयोः प
रिकरेणामिषोभैरपेक्ष्यततिलतंडुलवत्संसृष्टिः जगद्वेति संवाधनबलात्सर्वथाहमनुकंप
नीयः प्रतोमातुः कृपापुत्रेत्तमाकृतानचवैकतामक्तिनिरपेक्षत्वात् त्वत्तल्लगुणावचनस्पृहसत्त्व।
मिति निरपेक्षाशब्दस्य हस्वत्वं श्रुतादशिगुणाभितव्यं गं वं गेत्तमध्वममृदुतिलसराह्वमध्वमा
ध्वनिकाव्यभेदः॥ केचित्तु गंधारं मे विघ्नविघ्नाता यगरो रामे वरापति तदर्थं पदद्वयः जगदंब विलंबल
वताः हरहरं भवरावलंबदे तरुणां करुणां मपि ईश्वरे ऊरुशैलं वकवसेविते श्रव्यान्वयः हे जगदंब हे
हरं बलं वरावलंबदे कर्मणि विलंबलंबताः हर हे ईश्वरे त्वं शैलं वकवसेविते मपि तरुणां करुणां
कुरु श्रवार्थः जगदंबाससारमात्रा धरि तौ सौ प्रमान जगदंबो त्रेहमर्थः सररातावेति न हृदः परि
पमपत्येनित्वा परत्रा नित्येति तत्संबद्धो हे जगदंब हे हरं बलं वरावलंबदे कर्मणि विशेष्यत्वाद्वाशविशे

रामः

१

अथ प्रतिपत्तिरिति न्यायात्कर्मरातीत्यध्याहारः वरस्यावत्वं बन्धाश्रयं ह हाति इत्यत्र दु हाज हा ने धातोः कर्म।
 रिणऽपयदे आतो नुपमर्गकः उ प्रत्ययो वातत्र त्वे विलं वताः विप्रदी धातो हर हरी कुरु हर इति आशिषि ला
 टलकारस्य मध्यमपुरुषैकवचने क्रियापदम् हे ईश्वरे त्वं रो लंब कं दे बसे विते मंगौ वसे विते ई ह शो भी
 यते रात्रि रने नै ति अत्र मा माने धातो ईः मः मां मंत्रे मं हि रे माने सूर्ये चंद्रे शिवे विभौ माया विनि हया मंत्रे मा
 रण प्रति हानयोः मं मी लो मो धानं तो मां मा वंतः स्त्री र मा ह ये इत्ये का हर नाम मा लाम अं द्रः ते न पभ्यते मा
 पते इति मयाः अत्र पापयो धातो कि प्रसर्व धातु भू इति कि प्र मया आकारांतः शब्दः तत्र चंद्र धारणाले।
 भ्ये गरा शो त रूरां क रूरां कुरु पदत्र चंद्र धारणाले मंगौ वसे विते त्वं वलिंगं ततो लिङ्गि निगरो शो सव मती
 ते रनु मानालंकारः लिङ्गात्पत्तलिङ्गिनो ज्ञानमनुमानतदिष्यते इति कंठभरणा कलहरात् अपि
 च उत्तरोत्तरमुत्कर्षावस्तुनः सारमुच्यते इति लहरात् ह त्र दे व्या सवो तरो मं प्र कर्षितः सारालंकारः

चं.वि.टि.

४

अयमनुमानानुप्राणितादृश्यनुप्रासनेदाम्भोसंसृज्यते अपिचरोलंबकदेवकैसेवितेइत्यत्रयद्यगं
धाकषणेनतत्त्वतःपर्यायेणपद्यगंधकषणात्पर्यायात्कारः तदुक्तंसाहित्यसुधासिंधौ इष्टमयीना
ख्यायसाह्यातस्यैवसिद्धये पद्यकारांतरास्थानेपर्यायात्तद्विष्णुतेइतिलक्षणात् आवयोरंबैव
हेतुस्तज्जैष्टेनमवताकनीयसः काव्यविलंबलंबताहतेवैवेतिव्यंग्येदंवाच्यतागरोशस्तुतेर्बलीय
इतिउत्तमोव्यनिकाव्यभेदः तदुक्तंकाव्यप्रकारांशेदृष्टमममतिशयिनिव्यंग्येचातुर्ध्वनिर्बुधैः का
व्यितःपदात्तीयपक्षेजगदंबाविलंबलंबताआहरिहरेंबवरावलंबदे।तरुणांकरुणांमेदंश्च
रेऊरुरोलंबवदंबसेवितेइतिपदद्वयः हेजगदंबसहाशिवत्वंवदेहेरेंबवरावलंबविलंबतआहरहे
रोलंबकदेवसेवितेतुदृष्टश्चरेमेशिवेतरुणांकरुणांऊरुइत्यन्वयः हेजगदंबजगतिंसंसारेऽं
व्यतेगीयतेसौजगदंबावकर्मिणपजतत्संबुद्धौजगदंबसहाशिवत्वंवदेउडौवित्यादौविशिष्टं।

रामः

४

वहतीतिवद्व्यक्तायांवाचिधातोःप्रचाधचवदस्तत्रवद्व्यपरिविशेषरादाराविशेषप्रतिपति
 रिति न्यायान्मपीत्याध्याहारः वदोवदावदोवक्तावागीशोकाक्यतिः समोवाचोपक्तिः पदवीर्गमी
 वाचहकोतिवक्तुरित्यमरः हेरववरावलं हेरंवस्यवरादिति हेरंववरावरात्रहारातेरपहेरंवव
 रासरस्वतीतस्यावलं हेरंववरावलंदिति षष्ठीसमासः विलंविधिविधान्नकारावलातिइति।
 विलंततत्रत्रविपूर्वाह्लाहानेधातोरातश्चापसर्गकः इतिकः वलंसामर्थवलौहलीवलंसैत्यं
 वलंसत्वंवलौषधी वलंज्यातिबलौहेत्यावलालह्मीबलामहीत्यनेकार्थः वलतेवलसंव
 रोपचाधच वलंवतइतिरेवदाघर्षमचुनतापाचतवनुधाचनेधातोनिष्ठाणंकेनलोपेचासत्वे।
 निपातनाहसंपवतइतिरेवदे परतन्मकेनमधाततीपपक्षेलाभोपनशिषपक्षेप्यर्थः कृतः रेवदा
 नुकं पासंतोषविस्मयामंत्रवतेत्यमरः आहरश्चानपश्चाहरेत्यत्रश्चाडि-सवयोड-कारानुबंधो

चिं. व. २.

५

५

धातुयोगजः तदुक्तं आडीषदये भित्तामो सीमायां धातुयोगज इति हेषदये ईषदये
चतुर्धे ईषदये आपिंगलः। अभित्तामावाजन्मवत्तवारी। सीमार्थे आऽहकांतमिपमनु
वजे ता धातुयोगजः क्रिपायोगज इत्यर्थः उपसर्गे राधात्वर्थो वलाहन्वनीयते प्रहा।
राहारसंहारप्रतीप्रतीहारविहारवत् इत्ययमेवार्थः साधुः हेरोलं वकदं वसेविते त्वमे ईश्व
रशिवेतरुणां करुणां करुणां देवालो लविलो लने इति वाहलकादेवत्तलो लवः
इहर्लपारेकस्मारणां होलं वः मः शिवश्चद्रमावेधा इत्येका सरः मातिजगद्देति प्रत्येमा मोनेधा
तोवीमीपतेत्वा के रिति अन्यतोपीति उः अत्रापि सारं हम्पनु प्रासमवाभ्यां संसंखं वैतानीयं
हश्चागुरवो यदि षट् त्रिहिगाजास्त्रिभुवास्त्रिचतुर्पदे सत्ता त्रिचतुर्नवसप्तशंकरावद्वैताल्यमि
षट्तिवत्तकम् इति रुद्रः अपि च जननी तारमपुग्मस्यार्थः स एव पुग्मादिलक्ष्मणरुद्रः दाम्प्यापुग्मतुपधा

रामः

५

भांतिभिः पद्ये विशेषकम् कलायकं चतुर्भिश्च पद्यैः कलकं भवेत् इति तद्वयकममे हो पडपमानो यमे
 ययोरितिलक्षणात् अत्र शीर्षादीनां कमलादिभिस्तदात्मा द्रुकं शिरोत्रमिवेति उपमितसमासा वा अथा
 त्राल्पीयसिद्धत्तरसिजे सकलजगदाश्रयतपामहीयस्याः स्वशरापादलक्ष्म्याः आधेया कांक्षा कथनात् ।
 अधिकप्रमेदालंकारः तदुक्तं काव्यमकाशे आधाराधेयपारावरूपभावे धिके मत्तदिति चरणाकुमुद
 योर्मेवेति रां शीर्षलक्ष्मीरित्यत्र त्रयाकव्येनेन तत्त्वतः पर्यायेराजयकथनात् पर्यायालंकारश्च लक्ष्मीशब्दस्य च
 पद्यंतेष्ववसायादेकार्थत्वात् पर्यायेनेदं शब्दालंकारमेहोलाद्यानुप्रासः तदुक्तं शब्दार्थयोः पौनरुक्त्यमेह
 तात्पर्यमात्रतः लाद्यानुप्रास इत्युक्तलक्षणात् लाटजनवल्लभत्वादेयलाद्यानुप्रासः व्यजनं च घणानुस्यं पत्रा ।
 तेन स्वरेरातु आवर्तते तस्यो जत्वा देत्यानुप्रासश्च तत्तदुपधावस्थमिति पद्यासंभवमनुस्वारविसर्गसस्वरा
 हरविशिष्टमिति अत्र रूपकानुप्रासाधिकमेहयर्थापारासं स हिः अत्रापमितसमासपक्षेपिसं स हिरेव

च. वि. २.

६

6

मयममगुरुषु द्वे विषते पत्रकांते तदनु च दशमं चेदक्षरं द्वादशं संप्रवसमिरप्यतुरंगैर्धनविश्रामदृष्टः स
कविजनमनोज्ञामालिनी सा प्रसिद्धेति लक्षणमालिनी चंदः जननीति जनयति कर्तारित्वः जननीत
संबुद्धौ हे जननि जनपित्री प्रसमीता जननीति रुद्रः शिर इति श्रीयते केशैः श्रयतेः स्वांगे वा शिरः किंचेत्
सुतश्रयतेः शिरादेशः शिरादेशः श्रितोत्रेति वा श्रगात्तैः रुधिरं जिश्रभ्यः किदित्यसन्नकृत इत्येति शिर इति
तुसभूत्यादयः कंठभषणा कव्यालंकार इत्युक्तमपि शिरोवाची शिरादेशं तोरजोवाची रजस्यथानिचकर्त शि
रातद्वै शिरार्थः पादरजोयमादिति पिंड इत्याहुया शिरः उत्तमो गं शिरः शार्धमधीनामस्तकोस्त्रिणामित्यमरः
श्रद्धामिति आप्रुवेति आप्रोतेः ह्रस्वश्रुतिप्रहस्वत्वे च श्रसन्नितादि सत्तेरादीर्घः आपः स्त्रियां बहुत्वे अप्र
शहः आप्रोतेरसन्निआयः स्त्रीवत्सांतव आप्रोमिर्मज्जनं कृत्वेति स्मृतेः कवेधमुदकं मा पोनीरं वार्वा रिनारं
स्त्रीवमिति संसारवर्तीदयः श्रेष्ठा जातमब्रामिति पंचम्यामजाताविति दुः श्रेष्ठा धान्वतरे चंद्रे निचुले शेषप

रामः

६

मयोः अजं स्यादप्युजं जेपि न्युजं स्यात्साहयान्तरे कमले जाच कमलेति विश्वः शिर एव अजं शिरो
ज्वमिति रूपकम् श्रीगुरोरिति श्रयते श्रिजसेवायां किपू दीर्घः संप्रसारणानिषेधश्च श्रीः श्रीलक्ष्म्यो
रुदिकारादिति सावर्णापेग्रहणात् उन्निघतावपि मैत्रेयः तां हृष्टा श्रीमिवायां तीदति प्रयोगः श्रीविशिष्ट
श्चासौ गुरुश्चात्र मध्यमपदलोपी कर्मधारयः तस्य श्रीगुरोः संवंधेषणी गणान्तिक पयति धर्मा धर्मो गिरति
नाशयति वा पापमिति गृह्ये गृनि गुरो वा कृजोरुश्चेति उः अत्यस्ये चकारः गुरुः पादलक्ष्मीरिति पद्य
ते गच्छति पदरुजं त्याहिना घञ् पद्यते गम्यते एभिरिति घञ् वा पादाः पादाग्रं प्रपदं पादः पदं मिश्ररोगा।
स्त्रियाम् द्रव्यमरः तुरीयांश्च चरराणां हृदितिरुद्रः पादो बुधे तुरीयांश्चोदीलप्रसृतपर्वते चरराचमप्ररेव
चेति विश्वं लक्षयति पश्यति नीतिशालिनमिति लक्ष्मीः लक्ष्मिदृशीनां कनयोः लक्ष्मिद्वचदतिचकारा
तदेकारो मुजगमश्च अतएव अंतलाभावात् न सत्तायः लक्ष्मीपद्यालयापद्या कमला आह रिपिपा

च. विं. ८.

७

७

इंदिरालोकमातामाहीरावितनयारमाद्रुसमरः संपत्तिः श्रीश्वलक्ष्मीश्चेत्यमरमाला नयनमिति।
नीयते प्राप्यते रूपमाभ्यामिति नयने श्रुत्राणी प्राप्योधातोः लोचनीक्षिप्तः करोल्युट् लोचननय
नेनेत्रमीक्षरां च ह्यरक्षिराणीत्यमरः नयने वसितेनेत्रे स्थान्नयनेनेत्रमीरितम् नयनेः प्रापक इ।
निरुद्रः नयने सवनलितेने नयनजननिममक्षिरो ज्ञे श्रीगुरोः पादलक्ष्मीः नयनलिनो यामे संह
री पादलक्ष्मीः वहनसरसिजे मे भारती पादलक्ष्मी करकमलपुगे मे कालिका पादलक्ष्मीः २ म
मतुहृदहरविंदे स्वश्वरा पादलक्ष्मीः चरराजमुदयो मे वैरिणां शीघ्रिलक्ष्मीः त्रिभुवनभवने मे सर्वही
कीर्तिलक्ष्मीः वसतुवसतुकार्ये मे सहायरी लक्ष्मीः ३ नां धेते सत्रधारः श्रुतमतिविसरेण सर्व
तो वला वला गतं मूलं नलितेने यो नयननलिते पाः नलतः वधीतः सो रमनलवंधने पुलिनबहिन
चनलितेने नलो नाला त्रासीति फलवर्हाभ्यामिति जिति नलितेने मिति तुपिंजिकानि नीयति नीयद्या

रामः

७

योमसिंधुः सरोरुहे नलिकायांचनलिनीनलिनंकमलंजलमिति विश्वः सहस्रपत्रक
 मलंशतपत्रंकुशेशयं पंकैरुहं सरसिजं सारसं सरसीरुहम वापंसिपदं नलिनमरविंदं महो
 त्पलम स्यादुत्पलंकुवलयमयनीलांबुजं नमच इंदीवरंचनीले सिन्धुतेकुमुदके रवे ७
 एतरीकंसितामोजमपरक्तसरोरुहे रक्तोत्पलंकोकनंदं जलजाज्ञे समद्रुतमरः संहरी
 ति संहरीः पादोनालक्ष्मीः संहरीपादलक्ष्मीः ससह नंदयतीति संहरीष्टोदरादित्वात् यदा
 सष्टाद्रियतेग्रहदृष्टदृष्टादिनां अप्र स्त्रीवेत्संहरीयदाप्रसवैश्च यपोः सवनेसः अत्रेकि
 प्रतं हारयति इव खिनामि कार्ये चेति सत्रे रवराखप्रसयः सितपनत्पयस्य खिंदते परे पर्वपदस्य
 हस्वः स्यात्ततो मम स्त्रीवेत्संहरी वदनमिति वदति अनेन वदिलपिभ्यां करणाल्पट वदनं वा
 दनमेव सरसिजं सरंतिजलान्यत्रेति सगते सतेरसन्निति असन्नसरइति सांतेहोवे कक्षा

स्पेवहनं त्रुडमानं नलपनं मुखमित्यमरः आस्पादी वहनमिति रुद्रः सरसि जायते इति
 अत्र उः तत्पुरुषे कृतीत्यादीनां लुकसरसि जं भारतीति याटे भरतेन हारित्वा द्वारती शेषे अ
 रा डी पू भारती तु सरस्वत्यां पक्षिरा इति मे द्यो रिति विश्वः भैरवीति भादी मिंदिरयंति प्ररपंति
 भैरासेषां कर्म भैरतेन वाति गच्छतीति भैरवोत्र उः स्त्रियां डी प्रभैरवी यदा भीरोः कर्म भैरवं अ
 स्पासीति भैरवः स्त्रीलिंगत्वात् डी प्रभैरवी करकमल इति कुरुतः इति करौ पचाधच कस्पे
 वकमले कंजलमलतो भूषय इति अलभूषणा हो मलविभजादित्वात् यदा काम्यत
 इति कमुकां तो हषादित्वात् कलचकमलमित्यखरा उमेव जलनामकं लतु कं अलमिति दे
 नासीति स्वामी जलपक्षरवनकमलपक्ष कमला श्रीनिखं पं चं कमलकमलो मग इति ध
 राणादयः कमलं सलिले चाषे नलजे चापि भेषजे मग प्रभेदे कमलः कमला श्रीवरस्त्रियो

रिति विश्वः करकमलयोगं तत्र करकमलयुगे पुंजरिगुपधात्कः कुलं च पुगं दं च पु
 गलं पुगमित्यमरः पुगं हस्तचतुके पिरवसीरांगयो पुगः पुगे कृता दौ दही नामौ षधे पि।
 चेति विश्वः कालिकेति कलपति प्रारिणानां धर्मधर्मोदितिकालः कलसंख्याने भौ
 वादिकाद्वदुलवचनात्कर्त्तरि घञ् कलनं कालो वा तस्मै देयनाशाय भावार्थे त्रट् कट
 कट्कादेशः कालिकः स्त्री जातिस्त्वादापि कालिका पद्मगौरी अदस्या भेदेन कीली जानप
 देत्यादिना डीप्रवरीणां विवक्षायां काला उमा कायनी दुर्गा काली हेमवती श्वरी काला कालज
 री गौरीति वाचस्पतिः कालिका योगिनी भेदे कर्म्मगोत्र्यापनावलाविति विश्वः कालतेव कालिका
 तः संज्ञायां कनकेन्द्रा इति ह्रस्वः २ हहरविंशये रिति तत्र अत्र छिप् ह्रस्वः पदाकारत्वात् इत्या
 हः पदकोशप्रतीकाशं रुधिरं चाप्यधोमुखं तदेव विजानीयाद्विश्वस्यायतनं महदिति

चवि.
८

यद्वात्तदयस्य त्वत्त्वेरेवत्यादिना हृदि शः त्वत्त्वाद्वात्तदयस्यैव रयोरितिरुद्रः त्वदेव अरविं हंत तत्र
त्वद्दरविदे अरं लिङ्गां विं हतीति गोविंद वरुणस्यः तदादिभ्यः शः शो मुचा हीनां नुमि अरविं
हं स्वश्वरेति सुवत्पभीष्टं स प्रेरणोऽल्वा हयश्चेति वप्रत्यये ङकारलोपे ह्रस्वः पदासु सुभाईः
लक्ष्मीर्ष्यसस्वीः देहः सा स्यात्सीति मत्वर्थाये अचिस्वादे ही स्वाज्ञाता वात्मनि स्वत्रिष्टात्मी
ये स्वोस्त्रिष्टाधने इत्यमरः स्वमज्ञाति आत्मीयज्ञाति धनवाची स्वशब्दज्ञाति धनयोः पर्यु
दासा हात्मात्मीयो परिशिष्टा वित्पाशयेन व्याचष्टे आत्मीयादत्यर्थे आत्मान इति वेति षत्वाङ्ः।
आत्मनि स्वशब्देन पुंसकत्वेन स्वस्वादस्य हारणम् तत्रा पुक्तमिति तद्रमसार अमरकारोक्ते
रात्मन्यपि स्वशब्दस्य पुंस्त्वान्न स्वाज्ञाता वित्पमरकोशे आत्मनीत्यस्य स्वमित्यन्तरेणान्वयात् आ
त्मवाची स्वशब्देन पुंसकत्वेति वाच्यः स्वः स्यात्पुंस्त्वात्मानिज्ञातोऽत्रिष्टात्मीयेस्त्रिष्टाधने इति मेदि

रामः
८

नीकाशाविरेधेनात्मनीतिपूर्वान्वयीनतु उत्तरान्वयीतिव्याख्यातुमुचितत्वात् किंच वि
माषाजसीति प्रकरणसमाप्तीयेदत्तेव वक्तव्या गुरुनिदेशं कुर्वन् सत्रकारेणात्मवाविस्वशाद
स्पृष्टस्वप्रमारांतस्मात्स्वत्वादित्यस्यात्मानइतिविवरणांसदेवज्ञातिधमवाविनस्त्वितितावी
त्येतरिगतिज्ञातिधनयोरात्मीयत्वं पुरस्कृत्य प्रहृतौ सर्वनामतास्पृष्टे तदर्थं आख्याग्रहणां क
तम् स्वमात्मात्मीयारव्यायामिति वक्तव्यम् ज्ञातिधनयोः पृष्टासाश्रयणं मात्रालाघवाय न च स्वमा
त्मात्मीययोरित्युच्यमाने आख्याग्रहणं नापेक्षितमिति वाच्यवस्तुतः आत्मीयस्यापि ज्ञातित्वेन विव
क्षायां सर्वनामतामाह इति तस्यावश्यकत्वात् अश्रुते व्याप्तिश्च त्रस्य आशु कर्मिणा व्याप्तित्व
सरोवरद ईच्छादेशः तावच्चस्त्रीजातित्वादीश्वर यदा ईश्वरः शंकरस्तस्यैव शक्तिरीश्वरी ईश्वरः
शंकरैरेधीयते तस्य त्वामीश्वरी चोपाधितः शक्तिशक्तिमत्तोरभेदात् श्रेयस्कारित्वादीश्वरी तन्नम

च. वि.

१०

नमस्तम विन्यस्तमं नमो ह्येष विरीश्वराया इति नारविः स्वश्रवायाः पादलक्ष्मीः चरराकुमुद
वैरिति चरति गच्छति आभिमिति सुटचररोतेशवकुमुदे तेयोः कौषिदिगजः भस्मां मोदे
ते मलविभजेतिकः कुशदे कूपते लोके रत्रउः कुः ईषत्कुत्सितयोः कुस्पातकुर्भरित्यनेका
र्यः कपीहः कुमुदः कौषिदिगजः कमलतयेति याश्चतः वैरिणामिति वीरयति शूरवीरविक्रा
तोपवाद्यचेवीरस्य कर्मवैरं वैरमस्य षामिति वैरिणः तेषां वैरिणां यद्वा वीर्यंति स्मिति वैरिणा
त्रागिति वा शांतिं श्रान्तिं वात्र वददं हिंसायां वा हलकादतोपि प्रत्यये किंचेति कित्वा डुराभा
वेत्वहीधत्वेषु सत्सु शांतिं भुवनेति तीर्षते वहलसंख्यामिरिति तरतेः डिः ति निशब्दे वहचचनो
नः भवतिलोकोत्रमसूत्रसिन्धुः वंदसीति भाषायां वा हलकात् कुन्निभुवनं भुवनं तोपलीकपो।
रित्यमरः त्रयारां भुवनानां समाहारस्त्रिभुवनं तत्सर्वमभुवनं गहं तत्र त्रिभुवनमभुवनं भवति द्

रामः

१०

तिमधातोः युचमवनेकीतिरिति कृतसंशब्देनेद्वितीयातिनिपातनात्कीर्तिः यद्वात्पिषि
रुहिति विद्विद्विद्वि कीर्तिः भ्यश्च इः कीर्तिः प्रसादयशसा विस्तारे कर्तृमेपि चेति विश्वः सर्वस्मिन्का
लइतिसहासर्वहानिपातावयमसर्वेकान्तिकं यत्तद् कालेहा सप्तम्यते भ्यश्च भ्यः कालार्थे भ्यः
स्तादर्थे हेतिसर्वहासर्वस्मिन्मतरस्यादि। प्राग्दिशीयेदकारादौ प्रसये परे सर्वस्मिन्वास्यादिति
सर्वस्मिन्कारादेशो कृते सहा पर्यालक्ष्मीरिति पर्याः शब्दे समुद्भवपरिते चामिधेयवत् पर्याः स्थादः स्था
रभे हे पर्यानिर्वासयुक्तिरिति विश्वः पर्यते पर्यालन पररापोक्तप्रत्यये तस्य नः पारुरदीर्घश्च पर्या
पर्याचसौलक्ष्मीश्च पर्यालक्ष्मीः सहेति नित्ये सर्वदेत्यर्थे सनासनात् सहाशब्दाश्चात्र सनकुमारः वस
तुवसत्त्वत्रेलाटः प्रथमैकवचनेन न नरुक्तिः तत्र भरतः विष्वादेविस्मये हर्षे कोपे दैन्ये तधारो प्रसादे
ननु कं पायादिति रुक्तेन दोषकृत तयाचालकारिकाः श्रान्नाडितद्विस्त्ररुक्ते हर्षे शोके तप्यादरे नहो

च. वि.
११

षायेतिलहरात्त यद्विहयवत्रयेसपरिवारपाजगहंतायाः सकाशादित्वं वलं वता ह सरादि
श्रायनाहेतुत्वेनात्मनिलम्पानिवासाकांक्षयासंभनिसंभयोवधेसवितेनाहीरूपेगेपालंकारः
तदुक्तं भोजराजेन श्रावतत्काव्यमाद्रूपेनेह्यतेनामिनीपतेश्राव्योरेवसुखदंभवेतदपिषडि
ध आशीर्वादीनमस्करेवस्तुनिर्देशइत्यपि आक्षिप्तिकाधवाचेतिशेषोध्यंभविष्यति अपना
हीलहराम् देवदिजनप्राप्तीनामाशीर्वाद्यपरापरा नंदत्यस्यास्तुरापस्मातस्मान्नाहीतिगघते
विंदुमतीयंनोहीतलहरापया तैलविंदुर्ययातोयंस्वशक्त्याप्यतिष्ठति तयाविंदुः कृपागानिसंदे
शसुखतां व्रजेत अपमपिसंसस्रसंसस्रः संसस्रिरेवः तदुक्तं साहित्यसुधासिंधौ एकाग्रश्रेष्ठ
सन्निपातं व्रजेत हांस्वाप्रकृतिं च हित्वा ससन्निपातः प्रकृतिसमेतीति साहित्यालंकारेच प्रौढानंदा
यसंसस्रितीनालंकारयोगतः रचितारलमात्रेवपण्येवावभासते सत्रधारलहराभरतः नर्त

रामः
११

कीयकणासूत्रप्रथमं धेनसच्यते रंगश्रमिसमाकस्यसूत्रधारः सञ्च्यते सूत्रयति सूत्रञ्च वा।
 मोचनेनेवेष्टनेवापचाधच सूत्रं यदासि विमुञ्चायेरुच्चवकारात् एव प्रत्ययः यदासच्यैश्चनेस
 चयतीति त्रट् प्रत्ययः एषो हराहत्वात् सूत्रं यदाष प्रसवैश्चर्ययोः सयते कार्यविधानमनेने
 तिसर्वधातुभ्य एनू सूत्रं यदासवति प्रेरयति विधिमिति प्रेररोगत्याहोचवकारस्यानुक्त
 समुच्चयार्थत्वात्कर्तरिष्ट् प्रसूत्रं तद्वारयतीति सूत्रधारः अत्रकर्मरापराद रंगश्रमिलक्षरारंगश्र
 मिर्नताः श्रमिर्भरतेन प्रकीर्तिता ३॥ अलमिति ॥ अलश्रषरापर्यातिशक्तिवाररावाचकमित्यमरः
 अलपतिश्रषपति अलं अविमातं निपाताय अलश्रषरापर्यातिवाररावाचकमित्यमरः
 चानिहिंमिति विश्वः अत्रालं पर्यायं अतिविस्तर इति विस्तरां विस्तरः अदोरपभावाहो पट।
 सविस्तारो गिरा विस्तर इति वैयाकरणाः विस्तारो विग्रहो व्यासः सवशहस्यविस्तर इत्यमरः आ

च.चि.
१२

निशयविसरोतिविसरःतेन अतिशब्दःप्रशंसायामिति विश्वा प्रशंसामततिव्याप्नोति अतसा
तत्पगमते सर्वधातुभ्यद्रितिद्रः असनिशतावयं अति सर्वतोत्रयंचम्याससिल पंचम्येतेभ्यः
किमादिभ्यस्तमित्स्पादातसे अ किं सर्वनामबहुभ्यः परस्पतसेस्तसिलादेशः स्यात् स्वरांष
विभक्त्यर्थवचनं सर्वस्मादितिसर्वतः अवलोकोति अंबतमवयं दृष्ट्यर्थः स्वगतलक्षणाभरतः
सर्वेषां नियतस्यैव श्राव्यमश्राव्यमेव च श्राव्यं सर्वप्रकाशं स्यादश्राव्यं स्वगतमिति तदेवात्मगतम्
अधुनेत्यारभ्यतत आश्रयं येन वै तालीयं च होति नृपकं नृपकारोपादिष्वेति नृपदे तत्परं
परितंसांगनिर्गमिति च निषेधेति लक्षणात् हरिदत्तायानिशयात्तादात्म्यात्तदुवापायादीनां
तमित्यपहादिमिरगैस्मादात्म्यात्सावयव नृपकम् कुतश्च नृपश्रुत्तानंतलोचनाया अ
चाष्टपन्वप्रतीतेर्दोषपरिहाराय कानुमलावक्रोक्तिः शब्दालंकारमहस्त्याप्यर्थमल्लादसु

रामः
१२

तोर्णलंकारमेदस्य तदुक्तं कावकाशेयदुक्तमन्यथावाक्यमन्यथामेनयोजयेत् स्नेषराकाकावासे
 योवक्रोक्तिः साद्विधातव्येति लक्षणात् कावधनेविकारयाक्षिपते काञ्जरिति ऊवि रुदमर्षकोति ऊशदे
 ननुःकाःकोदेशश्चकाञ्जःकाञ्जःस्त्रियाविकारोयःशोकभीत्यादिभिर्धनेरित्यमरः जपतीवेतिक्रियोत्ते
 ह्य संभावनमयोत्तेषाप्रकृतस्यसमेनपदितिलक्षणात् समेनोपमानेनेति यदासाहित्यसुधासिंधौ
 उपमेयेऽपमानत्वसंभवनस्यतेषा संभावनमुक्तकोटिकःसंदेहः नचसंशयालंकारेरागतार्थता
 अतु अथनोबहरिद्रतानिशादुरवाणार्थतमिस्रपक्षिता नरात्रपुङ्गवकलेकिताविरटद्रिस्तकभूतमैर
 वा ४ परिनत्यट राणिराहासगस्त्यशश्चद्रिकंचद्रिकोज्जिताः कविताकविभाविवजिताविरपरिनश्य
 दुरुतागुरुप्रभा ५ बहुलव्य यनीलवारिदैःपिडितोत्साहसर्वैर्यतारका तवपादरजोशुमालिनिविजग
 मारापतोतपतलम है ॥मलम ल्यकोटिकलातदतिअत्रहरिद्रतानिशायाजुयत्वमसंभाव्यमेवसंभा।

च.चि.

१३

१३

वित्तम् अत्रेहमवधेयं इहवंगेपामैवकायसर्वस्वमतत्वात् अलंकार इति वस्तुस्थितिः उत्प्रेक्षा
तत इदमपि केवलं कारतया व्यवहियते सर्वसंदेह नूपकादिष्वपि बोधो न च वाचा मुत्प्रेक्षा विदा
यकिमिति व्यंग्येण प्रमाणात्तावदलंकारत्वं स्वीक्रियते इति वाच्यम् वा व्यापेक्षया व्यंग्यप्रतीतेरधिकचम
त्कारस्पृहेतुत्वस्य सर्वसंमतत्वात् न चोपमाया व्यंग्यत्वेनालंकारत्वमपि त्वलंकार्यत्वमेवेति वाच्यं
रसप्रसिद्धात् कार्यत्वेन लंकारतानायात् इह सावयव नूपकात्प्रेक्षयोरंगानि भावेन संकरः
तदुक्तं साहित्यसुधासिंधौ योगवशादेतेषां तिलतंदुलवच्चदुग्धजलवच्च। व्यक्ताव्यक्तश्रुत्यसंकर
उपपद्यते हेधाश्रयतुशालंकारासंसृष्टः संसृष्ट इव न गतिर्मभवती पदैर्विनेत्यत्र निश्चयात्
विनोक्तिः तदुक्तं साहित्यसुधासिंधौ प्रस्तुतस्यानसंवधिशोभनाशोभनत्वं विनोक्तिरेति अन्यनि
विधप्रकृतिस्वापनं निश्चयः ७ नः इति लक्षणातिशयोक्त्यं इयमपि संसृष्टा संसृज्यते ॥ अभुनेति

रामः
१३

अधुना इहमः समसंतात्कालवाचिनः स्वार्थे धुना प्रत्ययः स्यात् इहमः शब्दस्य च ईश्वरस्य तिलोपः
 इति इकारलोपे अधुना इहानीमधुना धेत्यस्मिन्काले निपातिता इमिरुद्रः हरिद्रुता निधोति हरिद्राति
 हरिद्रा दुर्गंतोपचाध्व हरिद्रः नतुषणा द्येति राः हरिद्रातेरादधातुके लोपः सिद्धश्च प्रत्ययविधा
 वितिराकर्तव्ये अलोपस्य विषयसमभ्यामा लोपस्य पूर्वकृतस्यासिद्धत्वादाहंतत्वाभावात् निस्वत्त्वे
 विधोहीना हरिद्रा दुर्गंतोपि सदृश्यः हरिद्रस्य भावो हरिद्रता सेवनिशा निशानं निशा सर्वव्यापारारां
 तच करारां निपूर्वात्तातन करारात्तस्मादाहंतत्वेति भावे इ- तेषां हर्षाच्चाच निशातालयाता
 एषो नूरादित्वाद्धलंतापि निशानिशीपि नीरात्रिस्त्रियामाक्षराक्षरा विभावरीतमस्विन्यैरजनीयानि
 नीतमीदृश्यः अर्प्यते अर्प्यगंतो कर्मिणि गज- अर्प्यः अर्प्यविषयार्थनयोर्धनकारणावस्विति
 मेहिनिः उः उः खेनावाप्यते इति इरपूर्वाद्वा प्रोतेः अहलारण्येति रापः इरवाप्यार्थः इरवाप्या

च.चि.

१४

१५

येः सपर्वतमिस्त्रपक्षः संजातोऽस्याऽन्वतारतारकादित्वादितच उरवाप्यर्षितमिस्त्रपक्षिता पक्षते
परिगृह्यते पक्षपरिग्रहे धातोर्बज पक्षः अस्त्रनिसांतेच पक्षसीति श्रुभो पक्षाविति श्रुभो कः इति प
क्ष्यादिपक्षे पचतिषोडशकलात्मकं पचनीयं इति पक्षोन्नसकप्रत्ययः पचतिमैत्रीमिति पक्षो
मित्रपक्षे पक्षोभासार्धके पार्श्वग्रहे साधविरोधयोः केशादेः परितो हं देवते सस्त्रि सहाययोः
बुद्धिरंध्रे पतत्रे च वानिकुंतर पार्श्वयोरिति मेदिनिः नभो बहुलारात्रिस्तमिस्त्रा तमोसि संत्यजे नि
ज्या तवातमिस्त्रादिना निपातिता तमिस्त्रामिरुपलक्षितः पक्षास्तमिस्त्रः तमिस्त्रेति मिरे रोगे त
मिस्त्रा तु नमस्ततो कृष्णपक्षे निशायांचेति विश्वः तमिस्त्रश्चासौ पक्षतमिस्त्रपक्षः रात्रपक्षहका
लं कतेति अधमर्षा व्यवहारेण अर्पते इति अराः अत्र ऋधातोः अराभाधमर्षा ऋधातोक्त
स्यतकारस्य नत्वानिपात्यते अधमर्षा व्यवहारे अतमम्यत स्यादरां पर्वदे च नमित्यमरः नृपमिति

रामः

१४

रूपतेशावायतेऽनेनरीतेहीविःपप्रत्यवेनपम ऊत्तरितिऊत्तरयति ऊहविस्मापनेचुरादिः श्रुतः
 कृकमितमितनिषनिसजिभ्यः कूरितिबाहुलकात् ऊहेरणीतिषातुप्रहीपः ऊहः श्रुमावस्यापधत्वमावा
 स्यादृशीः सयेडसंगमः साहृष्टुः सिनीवालीसानहृड कलाऊत्तरित्यमरः कलंकितेति कंश्रात्मानंरं
 कयतीतिहीनंकरोतिकर्मरापराकलंकः कलंकांकौलांश्चनचविद्रुलस्मचलक्षरामित्यमरः
 कलंकःसंजातोस्याःकलंकिता तारकादित्वादितच विरटिति विरटेतीतिलटः शतशानचावप्रथ
 मासमानाधिकरणादतिसूत्रेराशतप्रत्यये विरटंतः मिहकास्वश्रुतभैरवायस्यासाविरटद्विहकभ
 तभैरवा मिहानशीलामिहवोत्रसनांशसमिहउरितिशीलेऽः मिहवस्वस्वार्थकच मिहकाःमरगा
 नेतरंगहीतवायवीयशरीराश्रुताः भवंतिश्रुधातोक्तः श्रुताः भंतस्मादोपिशाचादौन्यायेसत्यापमा
 नयोःरितिनिश्चः भूतोमीदेवयोनयद्रत्यमरः उस्वमपिभैरवादेवमेतः परिनत्यदृगाविराही

च.चि.

१५

15

ससादितिपरिन्त्यदित्यत्रशतप्रत्ययः परिन्त्यन्तः अरमायिनसवरसहसायस्यंसा अर्थो
 स्पष्टमितिअपि नेत्रेनप्रत्ययः रसंत्वेभ्यःरसपान्तेनरसंरसांसितान्यवराहसाः स्वार्थे
 प्रज्ञाधरणरुद्विश्चस्वार्थकाःप्रकृतितोलीगवचनामरुचुततेपीतिपुंस्वं राहसःकीरायःक
 कृष्णतत्रक्याद्येस्यपञ्चाशरः रात्रिचरोरात्रिचरः कवरोनिकषात्मजदत्तमरः सयशश्चदकच
 द्विकोजेतेति सयशश्चदकस्यचंद्रिकयाजोत्तयाउक्तितासक्ता यशद्विद्वेदलक्ष्मीश्च
 तेव्याप्नोतिदत्तसुन यशः यदा अशोदेवनेयुदेवेति असुनिष्ठदिवयशद्वि सशेषानेयशःसय
 शः॥यशःकीर्तिःसमज्ञावेत्तमरः चंद्रद्वि चंद्रेयतिचदिमाह्लादेस्फापीतंचीत्यादिनारकचंद्रःसर
 वचंद्रकः हिमांशश्चंद्रमाश्चंद्रःदंडःकुम्भद्विधकः विधुःसुधाशुःसुभांशुरोषधीशानिशापीतिः अज्ञो
 वात्रिकःसोमोमोर्गोःकःकलानिधिः दिजराजःशशाधरोनक्षत्रेशःक्षपाकरःदत्तमरः चंद्रःकर्पूरच

रसः

94

द्योयारितिरुद्रः चंद्रिकेति चंद्रोऽस्यामस्तीति अत इ नटनाविति उक्त्वा तस्य कादेशः चंडिका यद्वा
 चंद्रं कावति प्रतिपादयति या चंद्रिका वा चंद्रश्चावहिराचि सवल वा चंद्रिका चंद्रिका चांवीति शब्दा
 र्णावात् चंद्रिका कोमुहीज्योत्स्वाप्रसादस्तु प्रसन्नतेत्यमरः उक्तेति उक्त्वा सगंक्तप्रत्ययद्रडा
 गमश्च उक्ता कवितेति कोतीति कविः ऊशब्दे अचंद्रः कवेर्भावः कविता सैव कविता श्रुक्कातिः
 तथा विचजिता कविः स्यात्कवि श्रुक्कारितिरुद्रः श्रुक्ते हेत्यगुरुत्वात् उशनाभा गैवः कविरित्यमरः
 भानोति भादीप्नो अन्यतोपीति प्रत्ययः टाप्रच भा यद्वा सार्वधातुभ्यः क्तिप्तिक्त्वा भाः सः प्रभास्युचिहि
 वदभाभाः वविषुति दीप्तयः इत्यमरः परिनश्यदिति परिनश्यंतीति अत्र शिजंतात्तनशान्नवलोकेन वा
 तोर्लटः शत्रादेशः अप्रच परिनश्यंतीगुरुतेव गुरुप्रभायं स्यात्सा अत्र पूर्वस्य स्त्री शब्दस्य ऽस्त्वग र्णाति
 हिताहितमुपदिशति द्रुतिग शब्दे ह्योरुच्चैतिकः उन्मातादेशः उशप्रपरदतिरपरत्वं गुरुः एह सतिः स

च.चि.
१६

राचार्यो गीष्वातिर्विवरो गुरुः जीवन्मगिरसो वाचस्पतिश्चित्रशिरः खडिज इत्यमरः गुरुं जीवो गुरुः शा
स्ता गुरुजनकपूर्वकः गुरुर्गिरिद्वारतिरुद्रः गुरुः पिता गुरुर्ज्येष्ठ गुरुर्देवपुरोहितः द्वंद्वोऽपि गुरुः भ्रा
ता गुरुः शिष्याभिषेक इत्यर्थधनिः प्रभातीति प्रभाः किंप्रप्रातश्चोपसर्ग इत्यङ् प्रत्ययश्चेदत्र स्त्रीश्च
सुनिभाः सांतापि स्त्री सौधजालप्रविष्टेर्भाभिर्भा नारिति वेरासंहारे बहुलेति बहुलं योगातिशयादित्या
ल्लेख बहुलं त्रिंशु बहुलं कृष्णपक्षे ग्रीसिते भरि शिवसुनि बहुला मवीति विश्वः प्रभृतं प्रवृत्तं प्राज्यमद
भे बहुलं बहुः पुरुषः पुरुषपिष्टं स्पर्शभयश्च भरि च इत्यमरः अयनं अयः एरच विगतः अयः वयः
बहुला स्यते व्ययाश्च बहुल व्यया संस्तु सवनीलवारिहासैः बहुल व्ययनीलवारिहैः नीलवर्ण इव
पधाकः नीलः बहुवचने नीलाः कुरीति निम्नान्नतं वारयति वृजोरां तादृशिवपि पजिराजिन्नजिसहि
हनियादिवादिवारभ्यङ्ग वारिस्त्रीववारिहतीति वारिहाः अत्र कर्मणिङ् कवंधमदकमापोनीरंवा

रामः
१६

वोरिनारंस्त्रीवमपिसंसारवर्तीहेः अभ्रमेवोवारिवाहस्तनवित्तर्बलाहकः धाराधरोजलधरस्तडिता
 न्धारिहोंबुभतवनजीमतसुहिरजलमुग्धमयोनयः इत्यमरः पिहितोत्साहसधैर्यताकति उत्साहस
 धैर्यचउत्साहसुधैर्यतदेवतारकं उत्साहसधैर्यतारकंपिहितंउत्साहसधैर्यतारकंयस्यासापिहि
 तोत्साहसधैर्यतारका अपिसंभावनाप्रत्यक्षंकागर्हीसमुच्चये तणावुक्तपहार्यचकामचारक्रिया
 मुचेतिविश्वः अपिधत्तेस्मकर्तरिक्तः दधातेहिष्मअपिहितं वष्टिभागुरिरलोपमवाणारूपसर्गयोः
 आपंचैवहसातानोपवाकावानिशादिशेतिपिहितं उत्साहइतिउत्साहनमुत्साहोत्रभावेद्यज उत्साहो
 धवसायः साहित्यमरः सुशोभनोवियंरातीतिरालाआहानेकर्मशोडः धीरस्यस्तस्येदंकर्मभावोस्ववा
 धैर्यमत्रपजप्रत्ययः तरंत्यनेपतितारामिदादिपाटादृ-गुराः होवोनिपातनात् ताराणांसमरःतारं
 अत्रापरतारमेवतारकंस्वायेकत्वं महाकर्तेरिदधुल तारकाज्यातिपत्वाभावात् अपिशहेन तारकापुड

चि.चि.

१७

17

वोस्त्रियां अस्त्रीत्वपितृपुत्रेदेपिविस्मृतस्त्रीवत्सोऽप्यस्य साहय्यात्स्त्रीवत्त्वमेव तारोमुक्तादिसं
शुद्धोत्तररोशुद्धमौक्तिके जांचरजतेत्युच्चस्वरेपीत्यवधीरितम् कृष्णसिमधयोस्तारागुरुस्य
वयोषतोऽवधेदेत्यामतोतरेद्रत्यनेकार्थः कनीनिकायां न सन्नेतारकं तारकापि चेति विश्वः पा
दरतोशुप्रालिनीति पादस्परजः तदेवाशुमालीतत्ररजदतिरजतेद्रतिरजोत्रास्वन अदं तोपिवा
रजोयंरजसासाहृस्त्रीपुष्यगुराधलिपुद्रतिम्रजयः रजःस्त्रीवंगुरांतरं आर्तवेचपरांगचरेरा
मात्रेपिदृश्यतइतिमेदिनिः अशुममालतेशोभते अत्रशीलेशानिः द्रत्यशुमालाशतस्मिन्नप
धतेगव्यत्पनेनेतिवज्रपादः पादोबुधेठरीयोशोशैलप्रत्यंतपर्वते चरोचमपरवेवेति विश्वः अं
शुरिति अमतेद्रति अमगत्याहो मगयाहयश्चेति निपातनात्तुः शृतालव्यः अशुः वितरो
स्ममपरवोशुगभास्तिकरश्मयः दतिकेशवः भावः करोमरीचिस्त्रीइत्यमरः त्रिजगत्प्राणपताविति

रामः

१७

एकस्पदयोर्वीसंख्यांतरं तितप्तवनतरसो तरतेहिः षंसित्रयः त्रीन स्त्रियांतिस्त्रः तिस्रः क्लीबत्रीरिण
 त्रीणा पातीति पारशीरोडतिप्रत्यये पतिः पतिर्भर्तरिरसकदतिरुद्रः त्रयाणां जगतां प्राणानां पतिः
 स्त्रिजगत्प्राणपतिस्तस्मिन् प्राणितीति प्राणान्नवज तपतीति तपयेष्वर्थे त्रलटः पात्रादेशः तपत्
 तत्र तपति अलमिति अलं भूषणादौ निपात्यते अलं भूषणपर्याप्तिवारोष्णिर्णके अलं शक्तौ
 च निदिष्टमिति विश्वः कुमतिप्रवर्तैरिति कुत्सितामतयः कुमतयः सायवप्रवृत्तासौरनादते अनाद्या
 दिते मतिरिति मन्यते मनज्ञाने स्त्रियांक्तिन् मतिः बुद्धिर्मनीषा विषयाधीः प्रज्ञाश्रयसीमतिरि
 त्पमरः वनदतिमतिः काटिभ्यंतद्रूपे गुरोर्मर्जपरिंयोगिद्रव्ये निरंतरैव काशरहिते मती वित्पर
 हंतैर्वनादेशः बहुवचनेन प्रकृष्टवनाः प्रवनाः तत्रैव वनदेशोद्दिष्टौ च अगागमे वनवनः
 वनो मेवे वनसांद्रकां स्पतालधनिवनः वनो मसावनं नित्यवनः स्पृष्टाहमृदुरः द्रव्येनैकार्थः वनं

च.चि.

१८

१८

सां द्रव्यं वा घं वनो मुस्ता वनो बहः वनः काटि मसं वा ते विसरे लोह मुहुर इति धरणिः अनाहत
इति नञ्प्रात्ययते स्म हजवर रोधातोः कसत्र अनाहते न न ज समासः गुरु मंत्रा रुरा हर्षितो हये
गुरु मंत्र एव रुराः ते न दर्शितः उहयो यस्य सः तस्मिन्मंत्र इति मन्यते तेन इति मन ज्ञानेधातो
स्त्रट्प्रत्ययः मंत्रो वेद विशेषेणा देवाही नो वसाधने गुत्वा वा देपि च पुमानिति मेदिनिः मंत्रो रगादिगु
त्वे श्रुते मंत्र इति वैजयंती अरुणा इति ऋचतीत्यरुणाः अतश्चेत्यनन् अरुणा स्तस्यैत्यरुणा इति स्वा
मी सप्तैसतो रुरा तुरुः काशपिर्गुरु डाग्रजः इत्यमरः अरुणा वक्तरागे स्यात्संधारागे कसारयो निः
शब्देकपिले कुण्डले चान्यवदिष्यते अरुणाति विषाणामां मे जिह्वा त्रिवृता सचेति विश्वः उहय इति
उहयते इति उहारे रच उहयस्तत्र त्रिगुणात्मक धूलि हरगा इति त्रयः गुणाः आत्मा शरीरो यस्य
इति अत्र बह्वीहो कः प्रत्ययः त्रिगुणात्मिका चासौ भूतिश्च तस्या हरगः तत्र त्रिगुणात्मक धूलि हरगे

रामः

१८

गुरानंगुराः पचावच बहवचने गुराः सत्वरजसमांमि गुराः सत्वादिश्रुतपासने म्पासवि
 धातयोरिति विश्वः अततोत्पात्ता अतसातयगमने मनिनप्रत्ययः कलेवरप्रयत्ने च स्वभावे परमात्म
 नि स्वांते धेतो मनीषायां आत्मानं कवयो विदुरिति नम्यतः धलिरिति धनोति धजके पनधदे
 उलिः धलिः रेराउ द्वयोस्त्रियां धलिः णसनी नद्वेयारजदत्यमरः उरेवनर्दयते प्राणते इति हरं उरी
 रोलोनायश्च वकारादप्रत्ययः हरंगच्छति हरंगोत्रगमू सप्रगतौ उपत्ययः तत्र हरगे ऊनदत्ययमू
 कस्मादित्यस्य कृतिहाः किमः ऊः स्थात्राहोहोच विभक्तौ परतः इति किमः ऊपंचमी विभक्तौ ससिलादेशे
 कृते कृत इति निपातः स्पृति इति इरागते एते सत्त्व इरागते अतो अदिः स्थातस्य तडागमः एतद्
 सर्वनामेतत् स्त्रिया एषा पुंसि एषः यद्वा कादृशी निशा एषा द्वे चादीतस्यां षोडशोपस्थाः सा एषा का
 मसं बोधने पि स्यादेतत् सत्रत्यके वले एशहेनोरिता चांद्री गोपने गोचरे व्यपम एः स्वरोपि च पुंलिङ्गः शशु

च. वि.

१८

१९

श्रीपतिवायुष्य शारदायां स्वरे सूर्ये मर्त्यापामेरपि स्मृतः इत्येकाक्षरनाममाला वातिरोपेयवर्गे
षः प्रहारे सानुवेधसारित्यक्षरनाममाला नार्यां स्तेषु सस्वेषु स्यात्तु इति पिषमादतम षम मिश्रिते वा
रिजालके मेघजेपिषं सखदुःखसमेधोर्नाश्रितेन पोतमे हयस्य तीसतीषास्त्री नमोनस्य च पोस
ष इत्येकाक्षरनाममाला जयतीति लक्ष्मि वर्तमान प्रथम पुरुषैकवचनं क्रियापदं अयनं हेतुदीना
द्रागती धातोर्भावात्किंच इति स्वरादिपाठद्वयत्वम् इति हेतुप्रकरणाधकर्षादिसमाप्तिश्चित्यमरः
चित्रतरमिति वीपते चित्रचयनेत्रद्रमत्यपेचित्रे अतिशयेन चित्रं अत्र प्रकर्षितनप्रत्यपेचित्रतरमिति।
आलेख्याद्भुतपेक्षामिति रुः ॥ विभातीति भादीप्रोवातो वर्तमाने लटः प्रथम पुरुषैकवचनं त्रित्यापम् ये
इत्यादेशविशेषस्मादस्य तर्पणकवचनं वदेति वदय्यत्तापां वाचि कतोर्लोपश्चादिविषयपुरुषैकवचनं
क्रियापदं उगेदिति दुःखेन गमते प्राप्यते पहादुःखान्नेत्यानाद्यनिन हताशापप्राप्तेति अत्र प्रत्यये ड

रामः
१८

गोतासंनुदोदेदुर्गं दुर्गं स्यात्तदुर्गमेदुर्गं गौरीनीलिकपोराणीति विश्वः कस्मिन्निति किकिमी
 तनाग्रहरामपकृष्यते सप्तम्यतात्किमीदृश्यात्तदिति श्रुतं कान्तिकिमः हेसादेशः स्यादिति क उत्र
 ऊर्ध्वकेति निपातादिति रुद्रः ॥ प्रदुमपितकोदृशुपुदयते रागुस्वतो अत्रोराणादिकोदुः निपातना
 दव्ययत्वम् ॥ नुः स्यात्प्रशेनितर्के च यमरः नु स्यात्प्रदोवितर्कोप्यप्सात्सादृशापोरपि आपामेव
 समीपेवल्लक्षणादावक्रमदिति श्वः यामीति वतं माने लट् इतमपुरुषे कवचनं किपापहं च पाहप
 रणोपह्मांतरे हेतोर्विनिश्चयेदिति त्रिकोडशेषः अन्यस्मादिति अन्यतः सार्वविभक्तिकस्तसित्येकेदा
 नितस नपतिप्रापयत्पवलोक्तमिति रात्रिप्रापराधातोः किपू नीः नेत्रस्य विदोभस्पत्कीकवातह
 खलेनिनेत्रतयोणात्रपत्यः नसहतरनयः व्रन्यः अन्यस्वपरवैरिणोरिनिरुद्रः शरणापेति शरणाप्यति
 हमिति अहि सायात्मः शरणातसे शरणावधरक्षित्रोः शरणाहृष्योपहृति विश्वः परमिति परयति

चंवि-दि-

२०

२०

पालनपतिद्वितीयस्मानमिति ह्यपालनसुररायोः प्रचावच इत्वात्वाभ्यां गुराव ह्री पूर्वविप्रतिषे
धेनेति उत्तापवाहो गुराः परोधेति श्रमपरः शत्रुः परः श्रमः परमत्रमिति रुद्रः करोमीति नर्तमाने लटः उत्तम उ
रुधेकवचनं क्रियापदं किमिन्पव्यं कापतेडिमिः किं किं एवायानुगुप्तेन इत्यमरः अभावेन त्वनानापि
मास्मामालेचवारो रा इत्यमरः नस्तानप्रतिषेधयोरित्यने कार्यः गतिरिति गम्यते सा गतिरत्र गन्तु गती धातोः
क्तिन् देशोपायमगतिरिति वैजयंती गतिर्मर्ग इत्यापाचज्ञाने पात्राभ्युपगच्छेति विश्वः धनतीति भातिभा
हीनो भातेऽवतपप्रत्ययोऽनीष्व च भवती विनत्रस्य नानाओ न सहा असहाय एव गभावेन नर्तमानाभ्यां स्वा
यं विशाहा तनन शहाताना जप्रत्ययोऽस्मा मित्यत्र विशाहा ताप्रत्यये विनेत्यव्ययम् एव विना ते राते इत्य
मरः यतः यस्मादिति निपातः निश्चसुडनुरादिति विश्वसजतीति अत्येयोपि क्तिप्रकिं बतस्य वक्तिन् प्रत्य
यो यस्माद् इति सक्ति वदति तद्गुणं संविज्ञानं पक्षिं तत्र स्पृकुत्वं न किं बतस्येति वश्रभर्तृश्रुतिष्वेकम् ।

रामः

२०

तो विश्वसट विषसडमा मिति अतडुरासंविज्ञानपक्षे तकिंनडपलसराततदभावे क्रि
 वेतस्यापि कुंत्वं विश्वसक विश्वसग्नानित्यादि ब्रह्मात्मधः सूर्येष्टः परधमेष्टिपितामहः स्वष्ट
 प्रजापतिवैधाविधाताविधसद्विधिः हिरण्यगर्भलोकेशः स्वयधश्चतुराननः धातान्नपानिज्जं।
 हिरोणविरिचिः कमलासनदत्तमरः विश्वसकमुखेपधांते विश्वसडउरवाः मुखमिति खमते
 इतिखनुअवदागराडितखनेमुदसवोदात्रदत्तन आदेमुडागमस्य मुखं प्राकखनेमुदहानि
 ततोच्चप्रत्ययोभवेत् प्रतासतायतः स्वांतस्मादादसंखुधाः इतिनिरुक्तकारः मुखमिति मराउयतिम।
 खमराउनेद्रुपधातेकमुखमित्यने मुखनिःसरोवेकप्रांरभोपापेपरिति विश्वः अउकंपानि।
 ति अनुकंपतेतवेतिअनुकंरागुरोअसकारः द्याउकंपानुकोशेतनपः उपलभेतिउपलब्धेतु
 पलम्पडुलभप्रप्राधोधातोः ल्यवेतगवयन् तावकीमिति तवेपतावकीअत्रामसयः तवकादे

चं.वि.

२१

शोडीपूचता यद्वीमिति पदस्यकि यस्मिणीपद्वः कृदिकारातर्ङीविपद्वीतिसर्वधरः अयनं
वर्ममाणां धूपधानः पदवोस्यतिः सरणिः पद्वतिः पद्यावर्तने कपटीतिचद्रूपः निवतमिति निपाप
तीतिपमेः कः निपतकिपाविशेषरागमस्पसदानप्रसक्तं ह्रींयांततचनिषतं निश्चितमित्यर्थः
परौष्ट्यश्रेयामिति पुत्रस्येति पुनर्निमात्तपिनरीपुवाह स्वस्येतित्रकपुत्रः पेतोतरकतस्त्रापतेदुति
वाडप्रत्ययः पुत्रः पुनान्नानरकावस्यासितरीत्रापतेसुतः तस्यापुत्रदतिप्रोक्तः स्वपमिवस्वपंश्वेति
स्मृतः तस्यपुत्रस्यकिंकरेति किं करोतीति किंकरः किमत्र किंचिदप्यदिदेत्यादौ किंवत्तद्वृत्ति
धानेतेनस्त्रियांताए किंकरा भक्ष्येस सेवदासीद्वरहासगेयकत्वेटकाभनिपोऽपकिंकरमेवमुजिष्म
परिवारकादत्यमरः वास्यादिकल्पेचाप्येवाक्यालकारद्वयतेद्वयजघः वास्यादिकल्पेपमयोवितर्क
पारपरौ समुच्चयेवेतिमैदितिः वास्यादिकल्पेपमपोरिवाक्येचसमुच्चयेद्विद्विषयवातिप्राप्तिवि

रामः

कल्पाद्येन त्रुवागतिगंधनयोः किर स्रवसे शुपानातिपाताव्ययम् ॥ स्रवयंति यते द्रुतजघः नि
 यतं ह्रमतिप्रवनेरनाहतोऽस्रं त्रासुरादक्षितान्त्रये त्रिगुणात्मकधर्मातिदूरगेकतश्चाजयतीवसां व
 त ७ इति विचित्रं तं विभातिमेव दृग्गैकस्य पाणिचान्तः शरणावपं करैः किं न गतिर्मे भवती प
 र्देविना ८ यत ईश्वरि विश्वसु उज्जुवात्तनुकं पासुपलभातावकीम् पदेनीनियतं पशुः परामम
 पुत्रस्य त्रिकं करस्य वा ९ नितहाससु तस्य उद्देशाकटित्वाधेचरपीडिता १० तं न न स्रवसि
 धुवंधत एहात्मनंतलोवना १० ततश्चाशु सुवरीमानुभिर्हरतां वैजयदेवितेनमः परयाहमुतां समहे
 नवानवकौलीनमोपि किं नते ११ इति विचित्रं मूलम् जापते जने ईः निजः निजश्चासौ हासघ
 निजहाससस्य सतसस्य दस्यते इति दस्यते १२ हासहने वा हास्यते सैवा हासः ॥ हासो गोप्त्रो संप्रदा
 न इति निपातनादच सपते स्मतिगुडः शाराप्रसवे कर्मशिरः सुतः पुत्रः निजहासस्य स्वतः तस्य निजहा

चिं. वि.

२२

२२

ससुतस्य आत्मजसिनवः रं. नुं सनुः सुतः पुत्रः त्रिपांत्वमी आह उं हितरं सर्वपत्तं तो कं
तयोः समे सजाते त्वोरसारस्यो द्रव्यमरः दुर्देशमिति दम्पतिदृशातिवासा जन्ममिति बाहुलकात्
किं षष्ठ्यादरादित्वादुरस्वरादिपाटादवयवत्वं च उः उः स्वउष्ट्रयोर्द्विपोरिति रुद्रः दशतीति दशापचाध
च अतादितः ताविति आप दशा दशावस्थादीपवर्त्तावस्त्रांशो भूमिपोषितीति मेदिनिः उः उष्ट्रावासा
दशाच उर्देशात् कुटिलाधेचरपीडितामिति कुटकोटिलेबाहुलकादतोपीलच कुटिलाः पेक्ष
चराः तेषापीडाजातात्रेति तारकादित्वादिनच तापच कुटिलाधेचरपीडितातां अभ्रमिति अभ्रमिति
स्येपंगवत्पभ्रं अत्रानित्यद्वयत्वादच यद्वा नविभर्तिकिविदित्यभ्रमलविभ्रजादित्वात्कद्रतिकः प
दा आपोभ्रंशं तस्यादित्यभेभ्योपिद्रतिः उः अभ्रावकारसंपुक्तं अभ्रित्येकेन धाजनेत्येभ्योपीति उः द्रति स्वा
मा अभ्रेचरोत्रचरगतिभ्रराणोः चोष्टदिति टोलवतमासः अभ्रेचरोग्रहः अभ्रेचरा राक्षससर्पग्रहा

रामः

२२

इतिरुद्रः पीडति पीडनं पीडाश्च न गोहन इत्यतश्चोरादिकात्क विप्राभेभिरादिपानेतादृशपी
डाष्यप्रासजातीरुकरुद्रतिरुडुः पीडावाधाययाडः समामनसप्रसृतिज स्यात्कृष्णमाभीलत्रि
हृषांभेधगामिपदिसमरः इमासिति इंदतीति इंदेः कमिर्नलोपश्च उंस्पयं स्त्रीवेइदं स्त्रीलिङ्गेइयं
तां इंदनस्तु संतिरुहृष्टदसस्तुविप्ररुहृदतिवचनादिमां प्रत्यक्षभतांदत्यर्थः एवेति पूर्वतेमा
पतेत्यवववेदोनेनेतिदराशीभ्यांवत्रितिवत् एवः असत्वेतिपातनादव्ययत्वेएव एवशब्द
स्त्वत्यवववेदार्थः पश्यसीति आदेशविशेषेवर्तमानेनलोमध्यमपुरुषैकवचनंक्रियापदं
ध्रुवमिति क्रियाविशेषणं स्त्रीवेध्रुवदतिस्थिरत्वात्तध्रुवः ध्रुवतिस्थेयंप्रयारच ऊटादित्वात्तडित्वे
द्वगुपधत्वात्कोवाध्रुवेयं सुवः करतिवाहलकादेतापिकेध्रुवदतिर्कोमुदी ध्रुवः स्थिरस्थिरसं
चेतिरुद्रः पतदतिधस्मादितिपचम्पाससिन्प्रत्ययः सदादेहेरितिदेरत्वपतः एवमेवनस्मादितिजतः

चि. वि.

२३

घतघतस्ततोहेतावित्पमरः त्वमिति वृषसिम्पामदि क्वापुपूसेत्रोधातः पुष्पहः ससविमतेस्त्वमि
त्पादेशः ॥ ५ ॥ प्रनेतेति अमतिपारंगवति अमगतौ वाहुलकात्तदसिमप्रितितनञ्चतः ॥ अंतो नाशो हयो
र्मत्परित्यमरः नञ्चतो धेष्ठाता ननता निञ्चनेतः शेषविसर्वाः स्पादनंतं सरवर्तमनि अन्तं स्पादन
वधौ वाच्यवत्समुदाहृतम् अन्तासारिवादिर्वाविशल्यामंशुलीषु च अन्ताहेमवत्पांचग्रनच्या
चनिगघते लोचनानीति लोच्यते रूपमभिरिति लोचनीक्षिप्तः करणान्पट लोचनानिततसस्मा
द्धेताः आश्रयति अश्रुते अथवा सौ ॥ क्वापाजिमीत्यादिना उरु आश्रयत्रिप्राविशेवरीयद्वा आश्र
स्त्रिश्चदितिकेवित् सवरीभाजुमिरिति सष्टाश्रयतिर्दोभिगवति अश्रगगतौ पचाधच सशामने अ
राजलमस्यति नैरुक्ते सकारलोपे स्वस्वरादकीवांतर्व्यवधानात्तत्वाङ्गालवपेरिति ॥ हाधाजुभवाह
पदतिवदकारे सवरी नैरुक्ते वकारदस्ये सवरी स्वरीमात्रे स्यात्सवरी कर्षविमपाः सवरी स्व।

रामः
२३

रावरांतु हस्मागुरुमवांतरे इति विश्वः सवरांमेवमानवः तैः सवरांमानुभिः मांतीतिमान
 वोत्रहामानुरितिनः । मानुः किरासूर्ययोः रिति विश्वः सवरांमानुः संख्यामेहोनाहं इति चेत्
 लिंगसंख्याविभेदे पितृपमानोपमेययोः विभक्तिः पुनरेकैव विशेषणविशेषाया रितेन हरात् हर
 हरीकुरुतात् तज्जहराधातोराशिषिलोटः परस्मैपदे मध्यमपुरुषैकवचनक्रियापदं स्रजितनिषजि
 भ्याडित् स्रजहानोननुविस्तारे यजदेवपूजाहोसभ्योऽहिदिद्रवतिटिलोपइति तेनोतीतिसः अयं
 त्रिभु वातिनिश्चयंगच्छति बाहुलकात्तडेः असत्त्वे निपातादययं वैनिश्चये जपइति जिजयेधातोः
 परस्मैपदे लोटो मध्यमपुरुषैकवचनक्रियापदं देवीति हीयतीति देवी क्रीडंती हीयंती विजिगीषावती
 वापवाचक स्त्रियां डीप्ते इति वृष्मदश्मत्तुर्ण्येकवचनस्य ते इत्यादेशः नमइतव्यपंचतुषीयोगेन मनन
 मात्रासुप्रत्ययः जपदेवितेनमइत्यत्रामंत्रितं पूर्वमविद्यमानवदित्यनेन देवीत्यस्याविद्यमानत्वमाश्रित्य

यथाहादेशानिराकुर्वाराः॥ जयेत्तस्य विषमानत्वमाश्रित्यादेशविधानेन प्रत्यारेव्याः सर्वहा
 रस्य हेविन इत्यत्र भट्टोजीदीक्षितैः देवीतस्य विषमानवद्भावेऽपि ततः प्राचीनरक्षतेतदाश्रित्यादे
 शवत्प्रतिमानात् परव्यति परेण प्रकारेण प्रभेदेनेति पर्याजप्रकारवचनेणान्न प्रकारवृत्तिभ्यः
 किमादिभ्यः पाल्त्वात् स्वार्थकम् आदपः शब्दासंभ्रदत्यर्थः॥ इति पाल्त्वात् पर्याजव्यत्यर्थः अव
 तिवितकां धर्ममिति वाङ्मलकात् उद्देशः उद्देशस्य प्रादात् उद्देश्यत्पदयम् उद्देशवितर्क उद्देशः
 उद्देशवितर्कयोरित्यमरः तामिति अत्र ततोतीति न्यजितनिषजिभ्यो अदिप्रत्यये डिच् तद् अस्मिन् लिंगे
 द्वितीयैकवचनेतां पूर्वोक्तेचमसिद्धेचपत्संबंधेण न कमेतत्तद्वत्तजयः सदे इति सहमर्षोधातोरात्म
 नेपदेवर्तमाने लट् उक्तप्रसूषैकवचने वाश्लोत्रविकल्पार्थेन वकौलीनामिति नवंचतकौलीनं नव
 कौलीनमिति कर्मधारयः नृपतेराउत्तुतौ कर्मरापम् नवंचकौलीनमिति कुलभवाः कुलीनाः अत्र।

कुलात्तरवः स्वस्वनादेशः कुलीनस्पकर्मश्चवाहित्वाहरिः कौलीनं कौलीनं पशुमिषं द्वं कु-
 लीनत्वास्वादयोरिति धरिः कौलीनं स्यात् कुलीनत्वे गुत्वे जन्मवत्कर्मणीति विश्वः ११ विवि-
 त्पतिविविचिंतयित्वा इति विपूर्वाच्चिति स्मृता धातोः समासेत्यप विचिंतय विमृश्य तदपेति त्वय
 ते विषयेरिति त्वहं यं वदोः णु कडुको वेति कषण्डगागमश्च त्वहं चिंतंतु चेत्तत्त्वदेषां तत्त्व
 न्मानसं मनः धैर्यं वृत्त्यापामिति धैर्यमेव वृत्तस्य सखायं इह हृदयं क वृत्तिरिति रुक्माति विधुते
 धर्मः सकषणेः कः स इति वृत्तः वृत्तिश्चाहरोति पचाधच वृत्तः पदाधैर्यमेव वृत्तसंवाद्यायाधैर्य
 वृत्तवायं वायाबाहुत्प्लीवत्वमिति छपनमिच्छत संमपमिति श्वापवेति राः वाया वायासर्पप्र
 याकांतिरित्यमरः वाया स्यात्तत्प्राभावे प्रतिविंबार्कपोषितोरिति मेदिनिः तावदिति तावत्परिभारास्यय
 तद्देतेभ्यः परिभारावत्तू टरात्वं तावत्त्वस्मिन् श्रस्यक्रियाविशेषशास्त्रादव्ययत्वमपि तेन कालेन तु

च. वि.
२५

त्यमित्यतः तावदवयवमेव यावतावद्विद्यतायामवधौ निश्चयेऽपि चेति रुद्रः यावदवधारणो प्रशंसायां या
रिच्छेदेऽपि विकारसंभवे यथातरेऽपि चेति मेदिनिः हरिद्रुमलतासंघेतेनेति हरिद्रस्य वहुमः तस्य लताभिः
संघतेनेन हेतुद्वयत्वमपि धैर्यरक्षायां माश्रित्य तावत्त ए यावदहमपि हरिद्रुमलतासंघेतेन त्रिपा
निरुद्धे रादेऽपि निजां उद्देशां निवेदयित्वा ततो वाञ्छितशान्तकुंभपरश्वधसुपलभ्य हरिद्रुतरुकांतारलताः
वित्वा संख्यसमेषां तिवाहितः तद्दृशः तदवस्थारमारं स्मारं तद्सुखमनुभवामि प्रकाशं निपतिनरय
तेयं उक्तमरीस्तमयगजाप्रतिहानेन मनः रणानि पुरानिरुधमत्वं पदकुंजनवचोऽंशुशब्दात्मापरुहः
१२ मुहुरपरिकल्पातरस्य संसृतिर्न पन्नरादस्वनेः प्रगर्जत मृगादहं करतालकरांतालः शकलि
तनैस्वरहादरदुमापि १३ ॥ मूलन्त ॥ ॥ हरिद्रातीति श्रातो नुपसर्गकः हरिद्रः य हापचावचनतुष्पाहा
धैतिराः दुगती इवेति गच्छति पयिकाश्रामुमिति धितं दृष्टित्वा तडः दुरिति पदमस्यास्तीति दुः ॥ शारखापिता ॥

रामः
२५

घोगात् घुदुष्मः दुमः दृष्टोमहीरुहः शारवीविटपीपादपस्तुः अनोक्तुहः कुटः सालः पलाशीडुड
 मागमादत्यमरः लतेति लततिवेद्यतिश्चूयपच लताडराहोकिदिमिदिलतेः किन्तुसत्रपानाह
 तिः सौत्राधातवेष्टनार्थः वलीतुनतिलेता लताप्रतानिनीवीरुद्रुल्लिप्तुलपदत्यपिदत्यमरः सुख
 मिति सुशोभनाभिरव्यानीद्रिप्रापनेववासुखनयत्यश्चममिति सुखं अत्र जातिकालसुखादिभ्यो
 अनाच्छादनादिस्वरसूत्रेणसपूर्वात्खनेडः सुखंशर्मिरानाकेचसुखापुर्वाप्रचेतसदिति विश्वः सा
 हानंदपुरानंदः शर्मसातसुखानिचेत्यमरः समयदतिसमेति अनेनसंपूर्वादिगाएचसमवः काल्या
 दिष्टोप्यनेहापिसमयोपीत्यमरः समयः सपयः सपयत्वारसिद्धांतेषुतथाधिपिक्किपादारेचनिर्देशे
 संकेतेकलभाषणोरितिमेदिनिः अतिवास्वतेस्मिति अतिवाहितोत्रक्तमस्यदृशगमश्च वाचितशा
 तंभमेवपरश्वधः तंवाचितशातंभपरश्वधं शतंभपर्वतेभवंशातंभं अनुशतकादित्वाद

चंवि.

२६

२६

भयपदहृद्दोशातकोभमपि शातकुंभं स्वरांमित्यर्थः परश्वधदतिपरं श्वेकुंभरद्वोपमितसमासः
धयतीति धेट्पाने श्रावइतिकः परश्वधः हयोः कुंभारः श्वधितिः परश्वश्वपरश्वधइत्यमरः तरुशिति
तरंत्पानपमनेनैतितरते मंरुवंदुःतरुः कांतारइति कस्यसुरवस्पवाजलस्योतंदपतिंकमिरापस्प
कांतारः कांतारकाननं प्रोक्तं कांतरश्चसुरेश्वरः इत्यमेहकांतारः कांतारोडंभेरोहइत्यनेकार्थः का
तारः काननेचेहोइमधेदुर्गवर्त्मनीतिविश्वः महारोपदुर्गपयेकांतारः पुंनपुंमकेइत्यमरः स्मारंस्मा
रमितिस्मत्वास्मत्वात्ररासुलप्रत्ययोवीप्साचं प्रतिमात्रामद्यावीप्सादिरित्यर्थः स्मारंस्मारमित्यवय
प्रकाशनं प्रकाशः भावेवन्न प्रकाशेतिप्रसिद्धेस्पातप्रशंसातपयोरिति विश्वः निपति नरपतेरितिनि
पत्यतेनयेतिनिपतिरत्रक्तिवदेवंपिष्टं भागधेयं भागंस्त्रीनिवतिविधिरित्यमरः नशरापतिः न
रपतिः विपतिरेवनरपतिस्तस्यनिपतिनरपतेरितियदतिपजतीतिपजदेवप्रजासगतिकररा

रामः

२६

चं.वि.

२७

२७

बहुलवचनात्कर्मशाल्युद यत्त्वमातेषो नोत्सर्गमुत्तमाधममध्यमात् प्रतिहानं तया तस्य गृहीतस्यानुमोच
नम इव गानमपर्वचस्वप्रेहप्रवर्तने देवस्य प्रतिभास्यहाने पंचविधं स्मृते होश्वरं वृद्धने घतिभावे
त्यद्वहानमिति खंडनपक्षे हानं गजमदेसागे पालनवेदश्चादिहिति विश्वधमत्तु इति भावति स्मृति महीह
षेक्तप्रत्यये मत्तः मत्तः स्यादपरधेपिमनुष्यच प्रजापताविति विच्यः अभिज्ञागजितो मत्त इत्यमरः रराविपरा
निरुद्धमत्वपेतुरितिररो निप्रशंकुशलं पत्रिरुघमत्तं तदेव यं ताहसिपकः तस्य उराकमंशिश्वमेव नि
प्रवोत्सरोऽप्युपधेतिकः निप्रशंकुशलं व्यावत्रिश्च प्रवीरो निप्रशामिन्न विज्ञानिस्मात्तशिक्षितः वैज्ञानिकः कृतमु
खः कृती कुशल इत्यपीत्यमरः उत्सवाधमेरपि उधमट व्यवसायो धमो धो गायपे इति रुद्रः निर्गत उधमः निरुघ
मः तस्य भावो निरुघमं निरनिशुपनिषेधयोरिति मेदिनिः यमनशीलः धमनि यमने शीले तच्च प्रत्ययः पं
तातस्यापि ताहसिपके सते इति विश्वः प्राधोरणाहसिपकाहस्यारोहानि पादिनः निपंता प्राजितायता

रामः

२७

सतः सनाथसारथिरित्यमरः यद्यप्यमरसिद्धेन नाम चतुष्कमेव निषादपर्यंतं हस्यारोहाराग
कै शिष्टमश्ववाहकांतातथापि यंतारमनविगराणांच कभनागदतिकिरातार्त्तनीयलिखितत्वात् न
हृषां कुजगनवांकुशवातमिति कुजनवरवांकुशस्य वातं उच्यते इति वचनास न वचदति अं
कुश इति अकते गमते अकगते वा अकते लस्यते नेन अकिलसरोसानसिपरांमीत्यादिना उवाच
नुक्तं अंकुशः पाशाकाशकुशांकुशा इति शस्त्रालयः अंकुशश्च सारिर्द्वयोरिति रुद्रः रुद्र इति अर
षदिति रुषेक्तः रुष्टः कुद्र इत्यर्थः रोषरोको धनो रुष्टः कोपनो मर्षोऽपि च कुद्रश्चेज्जोषरोऽपि द
ति रुद्रः मुहुरिति मुखतिद्रत्यस्य मुहुरिति पातः मुहुः पुनः पुनः शश्वदभीदगमसकृत्समदस्यमरः उप
रीति ऊर्ध्वस्पठपरिउपरिष्ठादिति अयमेति पातसंज्ञे यद्वा कौमुद्यां उपर्युपरिष्ठात् अस्मात्ते विषये ऊ
र्ध्वशब्दस्यापादेशः स्यादित्यत्रिष्ठादिलौचप्रत्ययौ कलांतरमिति कलने कलसंख्यानेपवाधच कला

चंवि.

२८

२०

कलाशिल्पकालभेदेदत्यमरः अंतरमिति अंतरातीति अंतरं अत्रदः अंतरमवकाशावधिपरिधा
नातद्विभेदतादर्थ्येष्टिद्रात्मीयविनाबहिरवसरमध्यंतरात्मनिच अवकाशेषणांतरं दहिअवधौयणा
मोसातेरेदेयपरिधानेपयातरेशाटकाः अंतर्धिपिधानेपयाज्यात्मातराणीवकलांतराणिभेदेय
या यदंतरं सर्वपक्षेनराजयोः तादर्थ्येपया कलांतरं असांगृहीतेष्टिदंक्षेपयापरक्षेपहतंयमित्या
त्मीये यया अयमत्यंतरोमम विनायेक्येपयातरेराप्ररुषकारमितिबहिष्येपयातरेवोजनैलगहावात्वा
इत्यर्थः अवसरेयया अंतरंगः सेवकः मध्येपया आवर्णंतरेयाताः पर्वमाः सरितोदुमाः अंतरात्त
तियया दृष्टातराज्यातीनपः कलयाकालभेदेन अंतरंमासाहोगतेदेय तत्कालांतरंफलमिति लामे।
धिकंफलेकलांतरमिति रुद्रः तस्य श्रुतिमिति श्रुतिरुतापोश्रुतिपीडितेश्रुतिबलमनपेसाडि-श्रुति
ता श्रुतिता श्रुतिपिजलहास्तन्यामहिराकरिहस्तयोः नालमावारयोषाण्यश्रुतिमहानिर्भरंइति

रामः

२८

विश्वः स्वनइति स्वननस्वनवनशब्दे स्वनहसोर्वत्पप्रधौ स्वनाः शब्देनिनाहनिनहनिनहधनिधा
 नरवस्वनाः आरवावावसरावविरावाअपमर्मरः स्वरिातेवस्त्रपरिाणोभधराणोभोठयोजिनम इत्य
 मरः प्रगजंतिप्रि प्रगजंतीतिप्रप्रकृष्टार्थेगजंघनौलः शत्रादेशः प्रगजंनआरादहकारतालकरी
 तालइति हंति हहहाने पचाषच दहाः मरासुदहआरादहतेषांकरतालएवकरीतालोपसम
 राहहकरतालकरीतालः तडनेतडआवातेभावेवजताडः उलयोरभेदातालः तालः कालक्रियामानता
 लपातालमिष्यते हहभेदेस्मत्तालः तालः करतलधनिरितिअनेकार्थः करयोस्तालोमिष्यता
 डनेकरीइतिकरोतिशब्दज्ञानकजः रुहएदस्यादिनाननकरीः करीः शब्दग्रहः श्रात्रुश्रतिस्त्रीश्रव
 रांश्रवइत्यमरः शकलितनेः स्वरहादरडुमइति निःस्वस्यनिद्रव्यस्यकर्मनेस्वअत्रकर्मरापरातेः स्वमे
 वरहःनेः स्वरहःरइतिकश्चिनमिति रदविलेखनेपचाषचरहः रदनादशनादेतारहाइत्यमरः रदोविलेख

चंविं.
२८

२९

नेहंतेहमेकल्यापाशर्मरोगारितिविश्चः शकलितः नैस्वरहः आहरसवदमोयेनसः शकलितदतिश
कतेतत शकलितैकोशकिशम्यामिहितैकलक्षशकलशकलखराडमस्त्रियामितमरः शकला
निसंजातान्यस्येतिशकलितः श्रवतारकादित्वाहितच हउः आहरे आहः पर्वः आहररामाह
रोत्राप्र अपिसंभावनायां अविनपवदंनइति नविनीपतेनेनेतिशीचप्रापरोधातोरेरच अविन
यः दुनेयः सएववदंनयससअविनपवदनः किमिति ऊत्ताप्रश्रवितर्के छसपेकिंशब्दइष्यते
इतिशाश्वतः उपेत्यवयवसमीपे उपैति वतमानेनतः प्रथमप्रसूयेकवचनक्रियापद एकतेइति ए
तिप्रामोतिद्रा मीकापाशत्यतिमचिंभ्यः कचू एकः एकेस्यस्यान्यकेवलाइतिविश्चः तस्मादेक
तएकपह्नातपंचम्यर्थतसिलंतमस्यपं अंबिकेइति अंबेवांबिकासशापांकनठपपूर्वसइका
रश्च उपकररावसारितिउपकृतैनेनेतिउपपवीतकरोतेत्वं उपकररांस्नानाशनादियोग

रामः
२८

मित्यर्थः उपकरणास्य हंस तस्य उपकरणावसोः स्वतः पक्षस्य दशः सिंहः वसति लक्ष्मीरत्र वसेरुः
 वस ॥ वसः सूर्यो वसुर्विद्विर्वसुः श्रीर्वासवो वसुः वसरन्ते वसु इव्यं वसवो ह्येधरादयः अने कार्यः
 सिंह इति हि वसि गजादीनि हि सिहिं सायां पचाध विष्टो दश दित्वा संधन वरां विपर्यये सिहेः
 सिंहो मर्गदः पंचास्या हर्षस्यः केसरी हरिः इत्यमरः विधत्तमहर्षे भवति विधत्तमहर्षे एव सुरे वनसः
 विधत्तमहर्षे सुखः विषियते स्मति विधतोक्तः प्रत्ययः महर्षे इति अर्थोते इति अर्थिर्धन्वितरं ततो वज्रं
 कादित्वा त्रकुलं अर्धः महोश्वासावर्धश्च महावीरशकं धादित्वा दिलोपश्च मत्स्यपूजाविधावर्धो मह
 र्धो मूल्यगौरवे समर्धो लघु मत्स्य तस्य भिक्षे च निगद्यते अमरः अनवाप्ति हंत इति अनवाप्तिरलाभ
 एव हंतो यस्य अनवाप्ति हंतः न अनवाप्ते न अनवाप्तिः क्तिः प्रत्ययः हंत इति दाम्पतिक गोर इव्यं शमप
 ति हं मे रंतर्मा वितरणार्थादुक्तं वत्तनं हंताः हंतो गिरि नितं देव दशने सानु निस्सतः इवि विभ्रः असुलभ

चं. विं.

३०

कुरसातजंभयेति असुनिः प्रारोलि मते इति असुलमंचत कुरसंच असुलमकुरसंपहत्रंत देव
जमातया असुलमकुरसात्रजंभया तंभराजंभः सुखादिविकासोत्रवज्ज त्रिष्टिति अत्रत्यपेतजंभा
स्त्रीभयादिपाठात् लुट्जंभरां अदेन्यव्ययम् त्वेत्वहोजसाहपमित्यमरः प्रकटितविस्तृतदीर्घकान्
लनूपइति प्रकटितं विस्तृतदीर्घकालनूपेनसः विस्तरोति आद्यादनेक्तः विस्तृतदीर्घमिति दाख
तिहरातेवः दीर्घः काल इति कलसंख्याने शब्दे च कस्य हे कर्मणि शिवज्ज कालः कातेति समधेशपा
अविनयवहनो विधेयपादो वता किमुपेति सप्तकेतां बिकेमा उपकरणावसुस्वनपसिंहो विधतमह
द्ये सुखे वातिहेतुः १४ असुलमकुरसात्रजंभयाह प्रकटितविस्तृतदीर्घकालनूपः सपदि कृत
कहतेताश्चपाशिवनिजरोपिंजनधनिबलेन १५ असुलबलनिराह एताकादिः कलहनरेवादि वि
वज्जतामिषरा कथमुपगत उत्तलति वापेशिव शिवचातत हरहाप्रभा १६ वदवदलगलासु

रामः

३०

शिवत्रजामिन्नतवप्रकजरेरागलालितोहं अनितरपरिपालि तोपिरुद्रसुदुमयमीतिविव
 द्विर्धैर्यवीर्यः १७ ॥मूलं॥मद्रुतिरुद्रःसहवाचिनेनमिलित्वा पद्यतेपदगतौसर्वधातुमद्रुतिदः
 निपातश्चासुत्वइतिनिपातेलपहीतिशीघ्राद्येतप॥कुदन्ताञ्चपाशिरिति॥कुत्तिसतमन्त्रकद
 न्तस्यभावःकदन्तासेवडञ्चपाशार्षिः॥परापतेव्यवत्पतेनेनेतिवाहुलकातम्रज्यतीभ्यांवे।
 तीजपाशाः॥पाशाःशमःशपोहस्तः।इत्यमरमाला॥ध्वनिताधरापेनलःइतिवहुव्रीहिः॥अर्थिज
 नध्वनिच्छलेवेति॥अर्थिनोपेजनासोपां ध्वनेः॥शब्दस्यलयाजसेना॥अर्थीति॥अर्थनम्रार्थत्रभावे
 घजतघागादिभिः॥अर्था॥ध्वनिरिति॥ध्वननध्वनिःध्वनशब्दसर्वधातुमद्रुःध्वनिःछलमितिछातिमर्षी
 संछिन्नतिछाद्येदनेदद्यादित्वात्कनच छलं वसवनिनेव्याजेइतिविश्वःछद्यलंकेतवंचव्याजोहंमस्त
 योपाधिकपटइतिरुद्रःअतलबलनिराह्रात्मकादिरितिअतलंवलंयस्येदशोपानिरादरःसरवात्माये

चंवि.
३१

षांते अत्र बह्वीहेः कप्रप्रत्ययोस्ति अतुलबलनिराहरात्मकाः अद्रूपोपस्पृष्टशः अतुलमिति तु
लङ्मानेतुलादिशाचा अनित्यत्वादियपधेतिकः यपि तुला तोल्यते न पाचितीत्यचकारस्यानुक्त
समुच्चयार्थत्वादतुलमिति विदेशाद्वा सादृश्यान्मानपोस्तुलेति रुदः न तुलापसतत अतुलं निराह
रदिति नपते विक्षिप्यते निश्चयोवा निषेधोनेनेति ननपेधातो रन्यतोपीति किं पदशदेशश्च नीः अस
त्वेति पातना निरव्ययं निनिश्चयानिषेधयोरित्यमरः ॥ निर्गतः आदरः निरादरः निरादरः परिभवः परीभाव
स्तिरस्त्रोपेतमरः अदिरिति अंस्वतेनेनादिगतौ च क्त्वा हपश्चैवेति किं न अंभिः अत्वादयो वकारश्च
ति कृतः अहोरेहोडाहाराः संहर्षाहो वधश्चतपः अंभिस्तृष्णापादयोरिति रुदः कलह न स्वइति क
लहपवनस्यापस्य सकलहनखः कलहइति कलहंतीत्यनेनोपीति रुदः बलहः पदमापो धनजन्यः
प्रधनं प्रविहारगाम् मधमास्तेहनससंख्यसमीकं सांपरापिकं अस्त्रिणोसमरातीकरणाः कलहविग्र

रामः
३१

हो संप्रहासमिसंपातकलिसंस्फोटसंयुगाः अस्मान्देसमावातसंग्रामाभागमाहवाः सन्नु
 दायःस्त्रियःसंपत्समित्याजिसमिधः इत्यमरः नस्वादिति तास्तिखंडद्विषपत्रेतिनखानभादइ
 त्पादिनासाधुनानखः कररुहेगंडेगंधद्वयेनखेनस्वीतिविश्वः एतर्भवः कररुहोनखेनखर
 मस्त्रियामित्यमरः विलज्जतामिषेरोति विलज्जितापामिषतेनलज्जतइति जेलस्त्रीनीडेगु
 रोश्चेत्यकारेसस्यजः टाएच लज्जा हीस्त्रपात्रीडालज्जइत्यमरः विगतालज्जाविलज्जातस्याभा
 वौविलज्जता मिषेरोति मिषतिसत्यमनवलोकतेइतिमिषः मिषश्चनवलोकनेइत्यपुधात्कः
 कथमिति केनप्रकारेरोति कित्पश्चवकारात्तण्मुलप्रत्ययः णालोपवादः कर्षे कर्षेहर्षेचक्र
 तांयाप्रकारेणैतसंभवे प्रश्नेसंभावनायाचेतिविश्वः शिवशिवकष्टे शेतेस्वरमनेनेतिइराशीभा
 वनिति वच शीडेनद्रुस्वश्चामलेनिपातोपमित्ययं चीप्सापोशिवशिव हाइपव्यं हीयतेनेनेति॥

चंवि.
३२

किं प्र असत्वे निपातनात् हादति हाविष्ठादश्रुगतिश्च द्रुत्पमरः प्रमोदति प्रभवति लोकोऽस्यादति
प्रवीद्वोडः प्रभृतिपुवायलिंगत्वात् स्त्रीलिंगे तु प्रभरति तत्संबुद्धे प्रभावहेति अशिविलोद
मध्यमपुरुषैकवचनं क्रियापदं अत्र वीष्ठाच वगलासुरवीति वंकलहंगलहातिगलस्रदने पत्तो
धववागिरतीति एनिगरशोपचाधव गिरतेर्वास्वरे लत्वमिति वगलादेवी कलहेच प्रवेष्टाच वका
रदत्ते काक्षरः वंवाते कलहे मंत्रे सर्प मंत्रे मतात्मके दत्ते काक्षरनाममाला वातिगवति अत्यतोपीति
उचः किपित्ते वाः आकारांतः पदावंकलहंगवतीति वगाः शत्र्वोत्रकर्मरापपहेउऽवगांत्वाति आ
हते संभयतीत्यर्थः वगलात्रापि डस्वराश्च वगलेति नामसुरेव आहोपस्थाः सति वगलासुरवी मुख
पतिमंडपतिदति मुखमराडने इयपधात्कः मुखं वजामीतिलटः उत्तमपुरुषैकवचनं क्रियापदं पत्क
जरेण लालितदति पत्कजयोश्चरराकमलपोरेण लालितः रेणुरिति रीरागतिरीपते वारीगतिरेवरा

रामः
३२

योः अजिह्वीमोनिचेतिचकारात्तुः रेणुः फलिरित्यर्थः रेणुर्दयोः स्त्रियां फलिरित्यमरः लालित इ
 तिललई सायां ललने लालः भावे च ज लालो वीचित जातमस्येति तारकादि ह्यदित च लालितः अनि
 तरपरिपरिपालित इति इतंगतं रातीति इतरा न इतरा अनितरा तणापरिपालितः आत्मरक्षितः इ
 त्थः तदुभयमीति विचुद्धिर्धैर्यवीर्य इति उभय इति उभय उभय परो पचाध च उभौ उभयोः संख्याप
 रकः उभय उभयानि तं उभय शब्दात्तपोपच स्यात् सचापुदात्तः उभयं तद्वाच्यलिंगत्वात् त्रिपुतयोः गजसि
 हयोः उभयस्य देहस्य भयनेमीतिः जिमीभयेधातोः स्त्रियां क्तिन् तदुभयमीत्याविगतानि बहुविधैर्धैर्यवीर्या
 यस्य सः बुधते नोपति बुधावगमने क्तिन् बुद्धिः धीर इति धिपं बुद्धिर्देरपति मेरपति इति पचाध च धीरु
 सभावो धैर्यं भावेष्टा ज अजिति हि पति शक्नोति विरोधरकमत्ययः अजेवीव तस्य कर्मवीर्यं वीर्यश्रेष्ठे ब
 लेन वेति रुद्रः वीर्यं बलेन भावे च भवेद्रव्यग्राश्रप इति अमरः समवतरति वर्तमाने लटः प्रथमप्र

च. विं.

३३

धैकवचनं क्रियापदं पावहन्समयमपाहापोऽवकारस्त्वत्यववेदार्थः नाम्नश्चि मापतेनाञ्ज्रभा
सेनामन् सीमन् व्योमन् रोमन् लेमन् पामन् सत्तम्भीनिपात्येतेदितिसत्त्वेरानामतस्य ॥ आरब्धे
त्वमिधानेच नामधेयं च नामचेत्यमरः निहतस्वरेफशारहल इति निहतः स्वरोपस्यसनिहतस्वरः ईदृशः
रेफोपस्यनिहतस्वरेकः सचासौशारहलश्चनिहतस्वरेफशारहलशाहल इत्यर्थः श्रृणाति हि नस्ति
श्राणिनः श्रद्धिसापो स्वर्जिपिंजादिभ्योऽरोलवौ बाहुलकादुगागे मोश्रात्वेच वद्वौ शाहलः शाहलद्व
पिचौ व्याघ्र इत्यमरः समन्त्रशीर्ष इति समन्त्र एव शीर्षपस्यसः सनीतिष्वदिति सनीतिरेव पञ्चपस्य
सः सद्ग्राभनानीतिः सनीतिः ॥ सनीतिः सोमनये सनीतिर्धवमातरि सनीतिश्चममापदिति विश्वः
नीपतेनयेति स्त्रिपांतिन नीतिस्तपरातेनये नीतिः प्रचारे स्पेदेवनाहकृदासकंद्योरिति विश्वः पृथ
मिति पृथति पृथं अत्र पृथप्रमादे धातोश्च इगुपधात्वे ॥ पृथः पश्चात्प्रदेशे स्यात्वांगले पृथमिष्य

रामः

३३

ते इति विश्वः पुष्पोस्त्रीलोमलांगुलेवालहसश्चवालभिः त्रिष्टित्पमरः विरचितचरणा इति
 विरचिता चरणा यस्य विरच्यते समविपरीतरचेतः दृढागमश्च विरचितः चरणाः इति चरत्यनेन च
 रणात्र करणाल्पट् चरणावत् चोदोऽस्मात्कले गोत्रपदे च चरणांश्चमरोरत्नाविति विश्वः चर
 णास्त्रिष्टित्पमरः मनु रिति मन्ते इति मन्त्रज्ञाने श्रुतस्मिहिन्यसि वसिहनिक्लिदिधं धिम
 निभ्यश्च चकारात् उप्रापनुः मनुर्वैवस्वतः प्रोक्ता मनुर्मन्त्र इति रुद्रः पदं केरिति पदस्यांकाः पदांका
 सौः पदमिति पदते गम्यते नेन स्वलोभ्यजवेति विकरणात् अमृतोपिधः पदमिति सिध्यति पदं मेति
 शब्दे च वाको वाधवसायोपदेशयोरिति विश्वः पदं लक्षे परित्रारोक्रमेव स प्रतिष्ठयोः दत्तने कार्यः अंका
 इति अंकते एमिरितंकाः अकिलसरो हलश्चेति वज्र अंकः स्थानांति के मन्त्रे न पकोत्संगलहमस ना
 टकादिपरिच्छेदे चित्रपुद्गे च भूषरो इति विश्वः जप इति जपने जिजये एरच जपः धनपतिरिति धनप

चंवि.
३४

३५

तीतिशतप्रत्ययः धनयन्तशब्दयन्तदिगंतरालमितिदिशांश्चंतरालंदिगंतरालंनक्तदिशइतिदिशमि
तामितिदिशतवकाशहृतीतिवाच्यत्वमादिनाकर्मरिाकिन कर्तरिक्पूवेत्यनेनयपंचापिहलं
षत्तदिशइतिभइतिदिशापिदिकतस्त्रिधादिशाहंतीदिशस्तुककर्मः काष्ठाश्वाशाश्वहरितश्वाः
इत्यमरः अंतरालमिति अतःमध्यमालातीतिअंतरालमत्रकर्मरिाडः अत्यंतरंत्वंतरालमित्यमरः
तोचउभौतदुभौतर्वाहरराक्षमः समासविषयेऽभशब्दत्वात्नेऽभयस्वसाधः पदाहकंपरः उभाडु
हंतोनित्यंइतिग्रहरास्यदं प्रयोजनं वृत्तिविषयेऽभयशब्दस्यप्रयोगोभाभक्त उभयशब्दस्यैकंनप
घणास्यादुभयद्रत्यादिभंवाति समइति साम्यतीतिसमः समसहने प्रवापच समस्त्रिंश सितिशां
तोः समाधत्ते समश्चैहतेत्रिउदत्यमरः अत्यंयमांतचपुक्तेप्रकृत्यंतरं समातितिसाएपीचपो
पेशक्तेहतेसममितिधरशाः सलीलमितिनीलयासहवतमानंसलीलमितिक्लिपाविशेषणं

रामः
३४

लीलारेवलाचक्रं नमित्यमरः भगवतीति मज्जतेसेव्य तेलोकेरिति मज्जसेवने रवनेः चेति च
 कारात् अन्यतोपातिमासे वचो वित्वाद्भजेरपियः भगं गोचरसंचरेत्यादिना भजेरपि वदत्यने भगं
 श्रीकागमाहात्म्यवीर्यपताकं कीर्तिहित्यमरः शिंपोयशसिसौभाग्योपांकांतां महिमिचसर्वसं
 राविशेषेचमगांकेचभगः स्मत्तदस्यनेकार्थः भगंश्रीयोनिवीर्येष्टाज्ञानवैराग्यकीर्तिश्च माहात्म्येश्वर्यय
 त्नेशुधर्ममोक्षेषु नारदाविति मेदिनिः भगमस्यासिद्धतिमतप्रत्ययः ऊपंतदतिमतोमैस्त्वः उगितत्वात्तदी
 श्व भगवतीतत्संबुद्धौ भगवतितस्मात्तदतिमतप्रत्ययम तदितिकारणार्थव्ययम एतमिति एतिमांशो
 तिदतिस्तेरदिप्रत्ययसहच एतदतएतंस्मादिशस्मात्तापपदतिलोः मध्यमपुरुषैकवचनं क्रियापदं निदेश
 इति निदिश्यते इति निदेशः हलश्चेति वज्र- अवबोदश्च निदेशो निदेशः शा समवतरति पावदेवनामस्तवनि
 हतस्वरं प्रसारहलः अभयवरकरः समं त्रीणि वनकरा नयनः स्तनीति ७ छः १८ विरचितवरंगाम

चंवि.

३५

३५

नोः प्रहं कैर्जयनिनदैर्धुनयनहिगंतरालप तदुभयहरराक्षमः सलीलं भगवमिततहृतयेतहादिशेनं
१८ सचहरतिनतौविनातिदेशंसर्पौवर्षाणस्यवहातमक्तिहेतुः ममयहसकृतस्यसानभक्तिसादिह
ऊतोपिविधीयतेविलवः २० ॥मूलं॥ ॥सनेचसः शिष्टश्चाज्ञेयमरः अवहातइति अवहानमवहा
तः अवपूर्वाहैप्रशोधनेक्तः अवहातः अवहातः सितेश्वदेनिर्मलेइतिविश्वः स्त्रीचेत अवहाता अवहा
ताचसौभक्तिश्चासाहेतुप्यस्यसः अवहातमक्तिहेतुः भक्तिः भजनंभजसेवापांक्तिः भक्तिः भक्तिविभागे
सेवापांक्तिगौरवपाकयोरितिविश्वः हेतुरिति हिनोतिबाभोजिकायं हिगतौकमितितः हेतुः हेतुनीकार
राबीजनिहानंत्वादिकारणान्दत्तमरः असकृतस्यनसकृतप्यस्यस्यसकृतः तस्याप्राप्येस्यः अस
कृतमश्रुमेपायेप्राणाकृतेपिवाच्यवन्निरुदः अहहेत्यद्वैतेखदेहाविषादशुगतिश्च जीवनमिति
जीवतेइतिजीवनंजीवप्राणाधारणान्पुद् जीवनवर्ततेजीवपञ्चजीवेचजीवकः जीवनीजीवनाचेति।

रामः
३५

जीवन्तो मोहयोः क्रमात् इति विश्वः गृहीतीति गृहमस्या इति शिनिः जीपूच शिशुमातकतिशि
 शोः माता शिशुमातासैव शिशुमातकात्रस्वार्थकः श्रुतिश्रोतहकरोशः किं सत्त्वे सः सन्वद्भा
 तद्वित् शिशुः शिशुर्वीलो बालिशश्च पुकश्चानं कस्तथा डिभो मारावक इति रुद्रः स्यादुक्तानश
 यो डिभ इत्यमरः मातेति मान्यते राजते मान राजायां न तने द्वित्यादिना तचूनलो पश्चमाता जनपि
 त्री प्रसमीता जननीत्यमरः बाल्ये स माहारे अतो माये समुचे पक्षोत्तरे न पापाद पररोपवधारयो इति
 रुद्रचेति निपाता व्यपम स्विदिति स्युति प्राप्नोति अत्र क्रिप इति अमसले निपाता व्यपम स्विमश्च वितर्क
 चतथैव पाद पररो इति मेदिनिः तद्वन्निति तस्य अनुपश्चात्तदनु अनिति प्राप्नोतीति अनुपश्चात्तदनु
 रागदयो बहुलमित्युः स्वरादित्वाद्यप्यं यश्चात्सादृश्यपोरन्वित्यमरः तनय इति तनोति मुदं कुले वा तनेरपन
 तनयः पुत्रः असुत इति अस्यते च स ह्ये परो बालकात् भमुह इति ५ यद्वा श्रुत्वा सिद्धिं नृपसि वसिह

चं. वि.
३६

निष्क्रिद्विहं विमति भुश्रुतः असुवः प्राणाः तेभ्यः असुतः असुप्राणाश्वाम्पां बहुवचनां ता
भ्यां पंच प्राणादसुतचोते न पुनरेकैकं बहुवचनां ताः तद्विप्राणागुहे पानदत्यादिवचनात् ॐ सि
भस्त्यसवः प्राणादत्यमरः मियदतिमीरातीति मीकृतं परोदगु पधात्कः मियः भर्तवल्लभयोः मि
यदतिरुदः दृष्टतरदति अतिशयेन दृष्टः दृष्टतरः अत्रतरप्रमत्तपः दृष्टते दृष्टद्व्याणामन्नक्तः दृष्टः
दृष्टमाशंसिते प्रज्यतमे मियतमे न्यवत् दृष्टसंस्कारयोगे च क्रतुकर्मणीति विश्वः पुवेति पौति विष
पैमिंश्राभवति स्त्रिपाता पुमिंश्रौ युहणीत्यादिना कनसुवा वयस्यस्तुरोपायुदेत्यमरः पटुरिति फलि
पठिनमिभनिजतां गुकपटिना किधतश्च फलनिष्पत्तौ पनुधातौ रांपतः रास्रप्रत्तीभावे मनज्ञाने जनीप्रा
दुर्भावे सभ्यः उः स्यात् पाटयतीति पटोदशे उग्रस्ये च पटुरिति पटुः पटो लपत्रे वद्यन्नावरणायोः पटुरिति वि
श्वः पटुस्तीक्ष्णचनीरोगे रातवनतरे न्यवत् दत्यमरः पटस्तीक्ष्णस्फुटे दृष्टे निष्ठुरे निर्दये पिचेति रुद्रः स

रामः
३६

हनेग्रहे सीहंत्यत्र षड्विंशरागत्यवसाहनपुत्सुदसहनंसहनंसंहिरजेलद्विति विश्वः लुद्धियो
 गरुष्टमिति उद्धियोगस्यरुद्धविषाजनभावेवनचतोः कर्णेवित्तीतिकुलं विषागः विषोवो गोविधुरकूट
 विश्लेषकटिनोषमेद्विति विश्वः कृष्टमिति कृष्टयतिनत्करोतिदत्तच कृष्टं यदा कृतंतीति कृतीषेद
 ने कृतेकः चेतिरक कृतादेशश्चकृष्टं स्यात्कृष्टकृष्टमाभीलं त्रिष्टोभेषगामिषत इत्यमरः तदुभ
 यकालमुरेवाग्रंध्यातं तदुभयस्वकालस्यमुरउस्यउग्रंध्यातसे उपमिति उग्रतेरोदत्वाकोपादा
 उवसमवाये ऋजेरादिभारकगश्चांतादेशः उग्रं त्रिषु तेजसिरुदयो रुग्णावाच्यवन्निष्टितिरुदः रंध्रमिति
 रंध्रयतिहिंसयतिस्फाविनेवेत्यादिभारनारकिरंध्रं ऊहंरं सपिरं विवरं बिलं छिद्रं निबं यरैकं रंध्रं च
 वपासुषिरित्यमरः पातमिति पातिसंज्ञिकः पातं सतदति सप्ततेत्यकं मरिक्तः सतः आत्मजस्तनपः
 सनुः सतः उन्नदत्यमरः भतकदति भतेनेवातनेन क्रीता भतः ततोऽकं पापां कन भतकः श्रणवेति

चंवि.
३७

३७

अथ उपरान्तमन्यपहंवातीति वागतिगंधनयोः अस्य तोपीति क्रि. प. असत्वेति पा तादवमत्वं अ
थवा पहातरे व्ययं भशमिति भशभश्च अधः पतने धातुनामनेकां पत्वात् भशते अतिशेते इगु
पधात्कः भशता नव्य अतिवेत्त भशस्यति मात्रोदाठ चिभं र तीन्त्रै कांतनितांता निगाठ ताठ दठा
निचेत्पमरः अतिभश भशहरं अनुकंथति अनुकं पपिता॥ प्रवराजातपा प्रकर्षरावनति सेव
ते वृत्तसंविभक्तौ पचाधच प्रसारंतः शरीरस्वत्पादिना रात्वं प्रवराः क्रमनिर्माणा महे पं सचतुष्य
स्यापने चतपा ह्योरा प्रगुरा समुदाहूते इति धरणाः परिवात्र पहीति पस्मिन्महेश्वहीति निपातावपम
पहातरे पेदिषति अमरः वाणहोवचार्यः एकस्य भावो ऐक्यं अत्र पराप्रत्ययः पंचमी विभक्तेः हा
ससिस्ति ऐक्यतः तेषामैक्यतसहैक्यतः पुतिर्योगः समाहारश्चै अहमममत्तजीवनंत हा नोममगहिरी
शिशुमातका च सापि असह परमदुःखमेव्यतिस्वित्तदन्त शिशुसन्तयोस्ततः प्रियो मे २१ वदवद

रामः
३७

सकयंतयामिपाल्यसहितरदृष्टतरोयुवायमेयः पदुरपिसहनेहि मामपश्यन्कथमुसहिष्य
 तं बुद्धियागकृच्छं १२ इति मतमतिन्विमांस्मरंतंतदुभयकालसुरवाग्रंध्यातं अशररामव
 लंहदंतमेषः सतडतिवाभतकोयवाममार्पी १३ इति मयगनुकं पसेन्नलत्रप्रवरातपापहिवा
 तहोमनोराणां ॥ भूशतरभवतेनतौ निपात्यत्वरिततरंत्वरितप्रदेनमस्तौ १४ इति पटित्वाव्याम्बि
 लक्षेवधाहंतअतोलब्धवकाशद्वकिंमनूतनफलितभाणोमनोरथः अहोनरहरिरिवहि
 ररापकशिपुहानविस्मापितत्रिभुवनविवरः वसुदेवतनपदवमतिदिनतर्पणीयवसुवसुदेव
 तपंकः ॥ मूलन ॥ ॥ ॥ कंसंकलितोन्मितीदतिरुद्रः अतीतिअतन्निव्यामोतिबहुत्वेअनसान
 त्पगमनेसर्वधातुभः इतिद्रुक्अतिः असत्वेनिपातादव्यपत्वेअतिअत्यंतभरिअतिभरि भवती
 तिभुवोअदृशमिभः क्रिः भरिः भरितीवासहेवेचहरेचपरमेहिनिनउसकंसवरोचमाज्यइति

चंवि.
३८

३४

विश्वद ज्ञावितित्यदाहीनांमिथःसहेकौयत्परंतद्विष्यते पूर्वशेषोपिदृश्यतेइतिभाष्यंसचपश्चतो
निपात्येति निपातपित्वेतिनिपात्यलप्रत्ययान्तमव्ययम् त्वरिततरमिति अतिशयेनत्वरितंत्व
रिततरमत्रतरप्रत्ययः त्वरतेस्मैतित्वरितं रूपमित्तरसंबुधस्वजामितिवाइदृक्तप्रत्ययश्च जवोष
शीघ्रंत्वरितंलघुहिममरंडुतमित्यमरः नमदत्यव्ययं नमनंनमः अत्रराममत्तीभावेधातोरसन्
नमानतिःप्रणामश्चैत्यमरः तेइति षष्ठादश्चतुर्थ्येकवचनस्पादेशस्ते १४ योमिदिति व्यपतिसंहरो
तिशून्यत्वादितिषेजोनामन्सामनसीमनदेमनयोमनरोमनवेमनवर्त्मनपामनित्यादिनानिपा
तितं तत्रयोमि सिद्धांतकौमुद्यांसर्वधातुभ्यामनितिमितिअत्ययः अत्यस्यात्वंगुणश्च हेतइतिवा
कारंभेव्ययं वाकारंभेहंतरेवेविषादेहर्षरोभ्रमेइतिमैदिनिः हानेवनिश्चयेहंतकारेनशांमतइ
तिस्मृतिः नतनमिति नवतंव भावार्थेनतनपरवः नवस्यनआदेशः नतनं नतं रवस्यनः नवोन

रामः
३८

चवि.
३८

३९

ननिर्द्वाररासवषष्ठीसमासस्यनिषेधात् प्रकृतेतु निर्धाररासवनास्तिइतिषष्ठीसमासस्यव
समुदायापेक्षयाजातिगुणक्रियाभिरेकदेशेएवकररास्यनिर्द्वाररात्वात् ननुतथाप्यस्यह
रिजात्याधुरुषसमुदायापेक्षयाएवकररादेकदेशेस्यनिर्द्वाररासत्वात्त्रैवमितिचेतहिंपे
चमीयागविभागात्रैभ्योहरिरिति अन्यथापुरुषेक्षमपदस्याप्यसिद्धत्वापत्तेरिति नरहरि
र्नसिंहः नरदनि नयेनव्यवहरतिननयेश्चनरः हरतिपापंमृगानताश्चः इहरिः नरसिंहोनपा
च्यतावितिरुद्रः द्विराणकशिपुदानविस्मापितत्रिभुवनविवरइति जिहीतेसमागंघोहिवेतिअ
न्यप्रत्ययोहिरादेशोहिराणं कीदृशोनसिंहः द्विराणकशिपोहंत्यस्पृहनेनरवेडनेनविस्मापितं
चित्रंप्रापितंत्रिभुवनविवरंयेनेदृशः सवकीदृशः द्विराणवकशिपुश्चतयोहीनेनविस्मापितं
त्रिभुवनविवरंयेनसः न्यागविहापितंदानमुत्सर्जनविसर्जने विश्राशनंवितररांस्पर्शनंप्रति

रामः
३८

पादनं प्रादेशनं निर्वपरांमपवर्जनमंहतिरित्यमरः दहसिंहायमाहानशदृस्पायमेहात त
दुक्ते पदस्यैकस्पायमेहाद्वेवमिलेष्टायमेति कशिपुलक्षणांधरौ आद्यादनेभोजनेचकशिपुः
संमकीर्तितः ततद्वयमिलितंवापिकशिपुः कण्ठेबुधैः वसुदेवतनयद्व तनोति कुलं मुदेवात
नेरयनतनयः कीदृशावसुदेवतनयः प्रतिदिनतर्पणीयवसु वसुदेवतर्पकः दिनदिनं प्रति प्रतिदिनं
दस्यपीभावः प्रतिप्रतिनिधौ वीक्षालक्षणादौ प्रयोगतदस्यमरः तर्पयितुं योग्यं तर्पणीयमत्रातीपप्रस
यः तपशीरानेत्सुदृत्तपरां तर्परां श्रीरानावनमित्यमरः तस्येदं तर्पणीयं वा तर्पणीयं तत्पुत्रीरानेतर्पको
त्रतपेः सहुलप्रत्ययः नोदात्तोपदेशोऽस्ति न ह द्विः प्रतिदिनतर्पणीयेन वसुना वसुदेवस्य तर्पकः सचकीदृशः
प्रतिदिनं तर्पणीयेन वसुना द्रव्येरावसौ अग्रे देवतर्पकः वसरिति वसति सर्वत्रेति अस्त्यस्ति हि त्रयसि व
सिहनिस्ति दिवं विमनिभ्यश्च उः वसुः वसरति वसुद्वयं वसुः सर्वापि वासवः वसरत्वं वसुदेवो वसवो

चंवि.

४०

५०

होषरादयः ध्रुवोषरश्चसोमश्चश्रापश्चैवानिलोनलः प्रत्यक्षश्चप्रभासश्चत्यल्लोहिवसवःस्मृताः इत्य
नेकार्कुरारायोः अत्रापिष्टिष्टेयमा सकर इति श्रुचं करोति अत्र एषोहरादित्वाद्दशोलाये अनेषामा
पिदीवेत्वेदीवेः सकरः श्रकरस्तालव्यादिः तालमाश्रित्पिहत्याः स्यःरीवश्चकदपोशवः इत्यभयथा
तशष्टस्यकरः यदा मुरोभनकरोतीति कन्येयामपीति दीर्घः सकरः अवतरशामवतारोववज्ज सक
रस्यावतारः सकरावतारः वराहः सकरोद्यष्टिः कालः योत्रीकिरिः किटिः दृष्टीपोशास्यरोमाक्रोरोम
हार इत्यपि इत्यमरः कीदृशोमहावराहः निजेनसौ कर्षसमवाप्तविश्वंभरः निजेनसौ कर्षरासकरस्यक
र्षसौ कर्षश्चत्रयराप्रत्ययः तेनसमवाप्ताविश्वंभरोयेनसः विश्वंभरतीति विश्वंभरा अत्रसंज्ञायां भ
तृतीतिस्वरु अरुद्विषदतंतस्येतिमुमागमश्च सवकीदृशः निजेनसौ कर्षरासशामनेकरोतीति
सकरः तत्कर्मतेनसमवाप्ताविश्वंभरोयेनसः निजेनसौ कर्षसमवाप्ताविश्वंभरः विश्वंभरः केटभजि

रामः

४०

हित्पमरः स्वकरः कोमलेकायदत्तनेकार्थे अत्रापि हि ह्येवमा बालकस्मदति बालश्चासौ कस्माश्चा
 त्रकर्मधारयः बलतिबल चलनेकर्तरिबज्ज बालः भर्त्तुर्भक्तेश्चामरेचवालदितिरुद्रः कलौ कस्मवरा
 त्वाकर्षित्परीनितिरुलः रुधेर्वरौदतिबाहुः लकाततक तडकंसंक्षिप्तभारते सत्यत्रेतादापरपुण्य
 सितरक्तपीतवर्गाभः कस्मः किलकलिकालेसखपुरुषोत्तमोजयति कषिरुत्कृष्टवचनानुश्र
 निहतिवाचकः तपोरेकपरंब्रह्मकस्मदत्तमिधीयतेदत्तौपनिषद्ः कस्मस्मात्केशवेव्यासकोकिले
 चतुष्पाज्जेन कस्मात्तद्दोपहीनीलीहारकीडासुकण्यते वाचवत्सेवकेकस्मकस्मसरिचलोहयोर
 तिनित्यः कीदृशोबालकस्मः सवेत्सुभयप्यासुचरितसमस्यादितिविभक्तिः सुचरितेनसमस्यादितावि
 भक्तिविशेषसंपत्तपेनसः चरितमितिचरगतिभक्षरापोः कस्मत्पदडागमेचचरित्रेचरितमितिमेदि
 निः भक्तिर्भातेगृष्टगारेजाताभस्मनिसंपदिदितिविभक्तिः इतिधर्मोपमासाहास्यधर्मप्रदर्शनादिति

चविं.

४१

लक्षणात्सचरितसमुत्पादितविभक्तिरिति तत्त्वधर्मप्रदर्शनाद्वर्मापमा सहाप्रसादोपिगतप्र
साहः इति विरोधः गतः प्रकर्षणसाहो गलानिर्घस्यत्यविरोधः आभासत्वे विरोधस्य विरोधाभास इव
ते इति श्लेषमूलको विरोधाभासः प्रसादो नुग्रहः स्वास्या कृपा काव्यप्रसक्तिश्च प्रसाहः कथ्यते हे
वनरदे वनिवासयोरिति विश्वः सकरावतार इव निजसौ कर्षणसमवायविश्वं भरः बालकसम इव स्रव
रितसमुत्पादितविभक्तिः सहाप्रसादोपिगत प्रसाहः द्विजातिरपि द्विजातिगतिवलितः गोदोपि नगो
डाशनः कस्यैक गोत्रोप्यनेक गोत्रः सामैक वेदोपि न केवल सामैक वेदोपायः कौशुमापि विसृष्टः
कौशुमाचरणाः त्रिप्रवरोप्य त्रिप्रवरः सकलकला कलाधरः श्रीसंहाः प्रवभवमूलप्रसीदत्यनेने
तिप्रसारोत्रबृद्धविशरणादी करोवज्रप्रसाहस्तु प्रसन्नतेत्यमरः सहनं साहोत्रवज्रभावे साहोंगा
नानिरावेधः साहः कर्हमशक्ययोरिति विश्वः गत इति अगच्छादिति गमेकः गतं तद्योगात् गतः गत आधे

रामः
४१

तथापातेन ह इति यादवः द्विजातिरपि द्वेजाती जन्मसंस्कारलक्ष्यो यस्य सः जायते सर्वं यदार्थः
नयाजनेः किं निश्चये जातिः जातिः स्यात्सह जायमाने मालती जातिरुच्यते गोत्रादि जन्मजातिश्च जा
तिर्वल्लीचकण्यते इत्यने कार्यः जातिर्ब्रह्मसामान्ये मालत्यां गोत्रतन्मनोः जातिर्जाती फलेधात्र्यां
वल्लीकंपिल्लपोरपीति विश्वः द्विजातिगतिचलितः द्विजातीनां ब्राह्मणानां गतेः आचारतः चलितः इ
ति विशेषः द्विजातिगतौ द्विजमार्गे चलितः इति विरोधाभासः श्लेषमलः गौडे भवौ गौडः पक्ष्वां चां
लातीति लाहाने धातोः कर्मणि उः गालः गालः गालस्वगौलः स्वार्थे राड्योरे कस्मरणात् गौडः नगौड
शनः गौडेश्च शनं यस्य दृशान भवतीति नगौडशनः सप्तपेति समासः इति विशेषः गुडया द्राक्षासा
धितं गौडं मधुतस्य शनं यस्य सगौडशनः इदं दृशान भवतीति विरोधाभासः श्लेषमलः गुलपतिवेष
यति इति गुडोत्रद्वयपदः कः उलपोरे कले गुडः गुडः द्रव्यविकारः स्यात् गुडो द्राक्षा गुडास्तु हीति मेदि।

चंवि.

४२

निःगुडः स्पाडोऊलेहस्ति सन्माहे सविकारयोः गुडास्तुहीगुडिकयोर्गुडोमीनांतराययोरिति विश्वः
अशपते इत्यशने अशमोजने कर्मशाल्यह अशने भोजनमिति कस्यैकगोत्रोपनेकगोत्र इति वि
रोधः कस्योसुनिरेव स कंगोत्रैरप्यसः करोवैकगोत्रः अरावरा रराभरा मराकराकराएन
धनधनशोहे कस्यतेगीपते लोकेरिति अश्वमुषिलटिकशिखटिवशिभ्यः कत कस्यः सुनिः कस्य
वोसुनिस्तथा कस्येपापमिति रुद्रः गांभमित्रापते इति गोत्रमत्रुद्रः पदाग्रपतेशपदातेनेनेति ह्यन
गोत्रासंभावनीये बोधे च कानने ह्यत्रवर्तमनि गोत्रं कुले च गोत्रश्चो ल इति मेदिनिः गोत्रं नामान्ययो
गोत्रः गोत्रश्च धरणीधरः गोत्रावसुधराज्ञेपागोत्रस्तवचाः स्मृत इत्यनेकार्थः गोः स्वगे च वधेरशमा
वने ज्वे च इमसि स्मृतः अर्जुनीने वही पांन भवारिपुचगोः स्मृता इति विश्वः गोरिति गच्छतीति गमे
डोः गोर्नाहित्ये वलीवर्हे किरणोक्तमेदयोः स्त्रीतु स्पादि शिभा रसांभमौ च सरभावपि तस्त्रियोः स्व

रामः

४२

गंवत्तां वरुशिमहधारालोमरिवतिवैजपंती अनेकाः गाः ज्ञातीति अनेकगोत्र इति विरोधाभासः सा
 मैकवेदोपि सामस्वसंकोवेदोपस्पससामैकवेदः साम इति सो अत्रवसाने स्पतिपापं सातिभ्यां मनि
 नसाम उपायमेवेदेवे च सामेति रुद्रः विदंति धर्ममनेनेति वेदः वेदः श्रुतौ तप्याज्ञाने इति रुद्रः अ
 पिसंभावनायां अपिसंभावनामश्रशंकागही समुच्चये तप्यायुक्तपदार्थे च कामचारक्रियासु च
 तिविश्रमः आप्नते स्मिति अपि अत्राल्लव्यामौ धातोः नदिभावादाविति विप्रत्ययः आप्नतेर्हस्व
 श्रुतिसुरादि पाटत्वादव्यपत्तं च न केवलसामैकवेदोपायः केवलं सामैकवेदेनोपायोपस्पद्वेदो
 नभवतीति सामेति मियावागर्थप्रतिपादनसंबन्धादिभिः सांत्वने सापस्पतिविरोधं आतोमनिपू पदा
 सामसांत्वनप्रयोगे सामसांत्वने वा सामनूदा मनहे मतित्यादिना निपात्यते सामहेत्यादिः शानयति
 विरोधं वा शानतालव्यादिः तच्च पंचधा परस्परपकाराराणां दर्शनं गुराकीर्तने संबधस्य समारब्धान

चविं.

४३

५३

मायत्पाःसंप्रकाशनम् वाचापेशलयासाधुतवाहमितिचार्यरां इतिसामविधानैः सामपंचवि
धंस्मतेइति नकेवलसामैकवेदोपायइतिविरोधः इहनशेनसहस्रस्येतिस्मासः वेदनेवे
दः भावेवज्ज केवलसामउपायस्यैकेनमुखेनवेदेनज्ञानेनउपायोपस्येदशानकिंतुमेदोहंइः सा
मज्ञानेइत्युपायचतुष्टयाकार्यसाधयतीतिविरोधाभासः केवलमिति केवतेकेवसेवनेउगाह
योबहुलमतिकलच केवलं निश्चयेकेवलंलेककृत्तपाः केवलाभवेत्स्त्रिपातकेवलीति
रुद्रः उपायइतिउपैसनेनेतिकरणवजिउपायः कोणुमपिकोणुमीशाखास्यासीतिअत्रमत्वंपोपोअ
प्रत्ययः विसृष्टंत्तंकोणुमानामाचरंयेनेतिविरोधः विसृष्टंहंतंकोणुमेभ्यः कोणुमशारवीपभ्यःआ
चरंयेनेतिविरोधाभासः विसृज्यतेस्मिति विसृष्टंअत्रकंप्रत्ययविपर्ययत्सजोसि विसृष्टंत्तुहंतपो
रितिरुद्रः मुक्तनिर्मितपाःभाज्यत्रिषुसंस्तुनिश्चितमितिउरुद्रः आचर्यनेनेत्याचरामत्रकरणेत्

रामः
४३

ह त्रिप्रवरोपि त्रयः प्रवराय स्पेति त्रिप्रवरः त्रिरिति तरति संख्यायामिति तरते हिः त्रयः अत्रिप्रवरः
 न त्रिप्रवरो त्रिप्रवर इति विरोधः अत्रिबन्धुनिवत्प्रवरो त्रिरिति अह अत्रिभियोगे अहति ब्रह्मवर्चसावा
 अति अहमस्योक्तद्वारसमिति अहस्त्रिनिश्चयकारात् त्रिम् अत्री अत्रिरो अत्रिराः अत्रिः अत्री
 अत्रपद इति द्वितीयाभासः सकल कलानां कलाधर इति कलाधरः अत्र कलाशब्दस्यार्थभेदात् अत्रि
 ह्येयमित्यसमासः सह कलाभिरवपवैर्वर्तते इति सकलं अत्र समस सर्वविश्वमशेषं कृतं समस्तम्
 निखिलातिनिःशेषं समग्रं समग्रं सकलं परां मखंडं स्यादहनकमित्यमरः कलयतीति कलात्र कल
 संख्यानेवा कलवैलोक्यामधेनौ अचमत्सयः कलावैद्व्येषोऽशभाग इति पराप्रत्ययान्तिर्देशा
 त् एकादिभागस्य कलेति नामापि सिध्यति दृश्यते च तत्रापि कलापदनिर्देश इति सादृश्यलक्षणाया
 श्रीयते तेषां सर्वेषां द्वावपेकाकारत्वात् तनासौ हसौ चोचैते तत्रापि काकारत्वादेकादिभागापि

चविं
४४

कलेत्युच्यते इति मंतव्यं परत्र कलाशिल्पादिचातुर्पे कलास्यात्तमलवैहद्वेशिल्पाहावंशमात्र
के शाउशाशचचंद्रस्य लास्यात्कालमाने पौरिति धरशिः कलाशिल्पे कालमेह इत्युमरः अथाह
शानिमेष्वास्तु का ह्यस्त्रिंशत्तताः कलाः च शह्यहंशश्च कलाः निहत्पाधाश्चाष्टत्रिंशत्कलाः
तालेश्च गुरुः कलेति स्वामी धरतीति धरोत्राच कलानां धरः कलाधर इति कलाधरः शिल्पका
रे चंद्रोक्तो नटे तयेति रुद्रः ततोत्र इति पुत्रस्याप्युमात्तत्पौत्रोत्राचारतस्य प्रकृष्टस्य पौत्रः ततो
त्रोत्रप्रकृष्टग्रहणमहतः प्राप्नोति पितृपितामहग्रहणं यदुक्तं श्रुतो पितृभ्यः स्वधापिभ्यः स्वधानमः
पितामहेभ्यः स्वधापिभ्यः स्वधानमः मातेपितामहेभ्यः स्वधापिभ्यः स्वधानमः सतत्परं ह्यपितृहृद्वानां श्रा
द्धेनुक्तत्वात् सललितकर्मणा इति सललितकर्मणस्तस्य सर्वोल्लसितविलासधोतोः कृद्वागमश्च
कम इति क्रियते करोतेमनिरिति कर्मणि मनिष्कर्म कर्मणि क्रियापे च वर्धते वा वधो धनो।

रामः
४४

रिति विश्वः त्रिपाठी चासौ रुद्र शर्म चेति कर्मधारय समासे त्रिपाठी रुद्र शर्मा तस्य त्रिपाठीति त्रिभिः स
 केन स्वरेण दाभ्यां हस्ताभ्यां च पठति च वात्री न्वेहान्यठति इति शानिः प्रत्यये त्रिपाठी रुद्र इति रोदयत्परीनि
 तिरप्रत्यये रुद्रः यद्वा संज्ञा शब्दोयं श्रृणाति पापमिति श्रद्धिं सापं मनिप्रत्ययः शर्मा शर्मा हि जः शर्मश्च भं
 शर्मा स्याद्वि सकेपि चेति रुद्रः भाति भाश्च भ्राही मौधातोः अन्त्यतोपीति डः तैः सह वर्तमाना सभा यद्वा
 सह भात्यस्य अनेभ्योपि दृश्यत इति द्विशिग्रहणान्न सर्वोपाधिव्यभिचाराणां वधिकर इति डः समज्जाप
 रिषद्गोष्ठी सभा समिति संसद इत्यमरः स्त्रिपां सामाजिके गोष्ठां धनमंदिशपोः सभा अंगत्पत्र अंगिर
 गिलगिगत्यर्थः लुट् अंगनामिति संधरः एषोदरादित्वात् रात्वमिति स्वामी गृहावगृहशो देहलंगरां च
 तुराजिरे इत्यमरः अंगने अंगने पांने कामि न्यामं नानामतेति विश्वः महानिति मत्स्ये सज्यते मह प्रजापते अणा
 दीशं ततो निपातः महान् कौमुद्यां तु वर्तमाने एष महज्जगत्त्वच्च अतिप्रत्ययानिपातं ते एष क

चवि.
४५

ररांशतवद्वावनिहस्यं महद्वाजेविशालेचमहतीवल्लकीविहीतिविश्वः गोचरेत्पादिनाचकारस्या
नुक्तसमञ्चपातस्वविषये नित्यवीक्षणोपेतिद्वित्वंकलकलः कोलाहलः कलकलदसमरः महेंद्रदति
महांश्चासाविंद्रश्चमहेंद्रः प्रीति पिपतिपरपतिहपालनपरराणेः अक्षरपू पूर्वविप्रतिषेधेनगु।
रा उल्लंगेरादित्यातडीषुप्रीतिसर्वधरः भ्राजभासेतिकिच उद्गोष्ठापूर्वस्यसत्वंहलिवेतिहीर्वः पः
पूर्वतेत्रेतिअस्यनिमत्पपेसांतनिपातमग्राव्ये परम्भागमनेवा परसखश्चग्रगमनेववज्रव्येकः परः
डीषुप्री हागदृत्पादिनापरिरिकारातः इतिसर्वधरः परंशरीरमित्याहुः उरोपरिग्रहं परं पुरोगुजु।
लरम्भातो नगरेपि परंप्रीतिधरशिः सरोवपमितिअस्यनिमत्पपेसांतनिपातमग्राव्ये परः क्रिपतेस्म
तिपुरस्कृतः नमपरसोर्गित्यारितिसत्वं परः स्कृतः स्वीकृतादिग्रसोपरमिधेयवतइतिविश्वः स्वतपत्वा
तिलतिस्वहपतितिलस्मदनेस्वायेकुन सचासास्तीतिस्वामीतिलकः तिलकः दक्षमहेंद्रस्यातिलकंविउ

रामः
४५

चित्रकं तिलकं लक्ष्म्यं संज्ञानं प्रधानं तिलकं मतमित्यनेकार्थः स्थितिः अर्थोऽस्य स्पष्ट एव पदत्रयोपमा
 नाहं नो कल्याणीनां मननं योपमेयस्य जसवंतस्य स्यादधिक्यादातिरेकालंकारः तत्र हं जी आधिक्यं पदमेव
 स्योपमाना नूनतापि वै तिलक्षणात् सशोभनेन प्रकारेण सति इति सतेः किं पूतगागमश्च निपातान्
 स्थित्यवयवं स्थित्यश्च वितर्कं च तथैव पादद्वयस्य इति मेदिनिः कल्पते इति कल्याणं प्रसाम्यं पुरि
 संज्ञायां वः कपोलः कलासुकशालः कल्पः कल्याणेनो निरामयः कल्यादेव इमः कल्पं मयं कल्पं च का
 लं कल्पने कार्यः कल्पः शास्त्रविधौ न्याये सर्वतः ब्रह्मरोहिणे इति शाश्वतः कल्पः संकल्प इति वात कल्प
 कः कल्याः पंचैते देवतारवो महारः परिजातक संज्ञानः कल्पवृक्षश्च उंसिवाहरिचंदनमित्यमरः अ
 र्थेति अर्थते पाचते सावर्ण्यः कर्मणि बज्र पदा अर्थते अधिगम्यते अगतौ उषिकुषिगार्तिभ्यः पुन
 अर्थः सास्यास्य अर्थिनां भयं अर्थिभ्यो नैव मेहरिति मातिमानं गच्छति मामाने मामा

चविं.
४६

हरिश्चेतिहः इकारश्चेतादेवो गुराश्च मेरुः पद्मा निनेति हि पत्युश्चै ओंतीषिदिति मेहः इति स्वा
मी मेरुः सुमेरुहेमाद्रिः रत्नसानुः सुरालयः शिखास्पास्तीति शिखायाद्दस्वश्चेतिरः दस्वत्वं च शि
खरं वाना शिखाशिफाणं हडां पात्वा लायामग्रमात्रके लंगलिनां च शाखापांचडापांचशिखरं च डि
नारिति विश्वः शिखां रतीति उवापोरिति ह्रस्वं अस्त्रीकृतो स्त्री शिखरं अंगप्रपातस्त्ववदो भगुः
कटकोस्त्रानितं बोद्धेः सुप्रस्यः सानुरस्त्रिपो इत्यमरः उच्यते स्मिति उचितं उचितं मोक्तमन्यसे मिते
शाने समं जसे इति विश्वः उचितमस्यास्तीति अशोषचू उचितः भिक्षुर्न शीलः भिक्षुरत्र पाचापा
तोः उपत्ययः भिक्षुराभाशामिक्षाशा आशपतितत्त करोति शेतत्त करणोऽप्रत्ययः टाप्रच आशा आ
तृप्तापिचायते इत्यमरः पाताल इति पल्लपतने पतंरित्यत्र पापानि अतिचडिभ्यामालजिपातालं
अधो भवत पातालवलि सद्गरसातलं नागलोकमत्यमरः इत्युक्ता भनेन अज्यते स्पीपतेति

रामः
४६

अजुगतिस्त्वनार्जनेश्च हलश्चेत्यधिकरणाद्वज्र चजोः कुविष्टजोरिति कुत्वं स्वर्गः स्वर्ग्ययं स्वर्ग
 नाकत्रिदिवत्रिदशालपादत्यमरः कामउवधेति कामंनिकामंमनोरथंहेग्धिदृहप्रपूरणो कोर्वोतादेश
 अथाप्रकामउवा एकपुरुषइति एकश्चासौ पुरुषश्च एकपुरुषः एकोन्याप्येप्रधानेचप्रथमेकेव
 लेतया साधारणसमानेलेसंख्यायांचप्रयुज्यतेइत्यनेकार्थः परंतिअग्रेगच्छंतिपरअग्रगमनेवा ए
 पालनपूरणयोः परः कुसुम उहोष्टेदसादिनाउत्तर परत्वेचपुरुषाः अन्येषामपीतिदीर्घपुरुषाः शा
 स्तीति शास्त्रानुशिष्टेभातोः मयमपुरुषैकवचनंक्रियापदं समतेभारंपचाधच एषोहरादिसा
 दकारलोपः बाहुलकान्नन टिलोपश्चेत्यने स्माएवं समाच पातीतिपातेः उतिः पतिः नरांप
 तिः नपतिः जसवंतस्यश्चासौ नपतिश्चजसवंतरापनपतिः जसवंतरापइति जप्यंतेहिंस्यंतेस
 मिरितिजसहिंसांपांश्चत्यतोपीतिक्विप्जसाहिसकासेषांश्चवनेंश्चवरक्षणापालनयोः ॥ अत्रकिर

चविं

४७

५७

नदहरायेषांतेषांजतवाञ्जतोक्तदोस्मासीतिअत्रमत्वपीयोअनाजसवंतःसचासौएपश्चा॥रायइतिरा
पाःलक्ष्मःआयःस्थानंअपक्षितेभ्योविप्रदहातीतिकर्मिराडःअपक्षिताविप्रदःइत्यतेस्मआप्रवा
मौक्तप्रत्ययःसंनतादिडागमश्चइक्षितयमोहेइक्षितंस्वधंइक्षितंवल्लभमित्यमरःआधश्चेद्वरवःत्रयः
प्रियजनेष्वस्यस्यवाच्यमोनन्वेकादशतस्त्रयसदनुवेदहृष्टादशाद्यौततःमार्तडैर्भनिमिश्रयूत्रविरतिःप
राडविंबाननेतदतंप्रवदंजिकाचरसिकाःशाहलविक्रीडितंछंदः॥आगत्यापेभ्योपातीत्यर्थःएषोदरा
दिःपद्मअद्यत्यर्तःअहंलारणहितिस्पतरइतिकोमुहोअरणीयोवगम्यावास्त्रीवेदीतत्तपोत्रस्यनिर
ससमस्तापसर्गस्यसललितकर्मराःत्रिपाठिरुद्रशर्मराःसमांगनेमहानेवकलकलोसिद्धरांविश्रम्य
आकाशेकरीदत्वाअयेमहीडमहेंदपुरीनरेंदपुरस्तुतिलकोजसवंतरापोप्यत्रास्तिसिक्तल्योपिभ
येनमेरुशिखरंपातोस्तितत्रोचितोभिस्वाशापरिपूरणापश्चबलिःपातावश्चासेनुगोःस्वर्गकामदुवात

रामः

४७

हेकपुरुषःसंभाव्य नीयामयाशासिह्मांजसवंतरायतिर्योषीशिताविप्रहः प्रकाशं आर्येयहिने
 पण्यविधानमवसितं तदितसावहागम्यतां प्रविश्य नदी अज्जउत्तद्वसिआरावेदुअज्जउत्तोस
 आर्येयतेतत्परिषत्परिषदोपिसकलसरासर वडामरिपरिचंबित चंडिकाचररापुगलविमल
 पुंडरीवत्करराषट्चरराभगवन्निपाठिकलकमलतरुतातरसास यीसुत्रधारवधरापिगौरवे
 तिरुदः नेपण्यस्यविधानेनेपण्यविधानेनेपण्यमितिशीप्रापराधातोः नपतीतिविचनेगुराश्वनेनी
 यकस्तस्यपण्यः कामिजानादिव्यषहाशहनपेतंधर्मपण्यकेसादिनापत्र नेपण्य आकल्पवेधोनेपण्यप्र
 तिकर्मप्रसाधनमित्यमरः विधीयतेइतिविधानंविपरीतधाजःकर्मरिालुह विधानंरचनाकल्पःकल्प।
 नंविधिःक्रियेतिरुदः अवसीयतेसेमत्यवसितंजातमित्यर्थः भवेदवसितंवास्तव्यतो रुद्रावसानपोरिति वि
 श्वः नाटयतिनायमत्राचकर्तरिस्त्रीवेत्तटी नदीतद्वविलासिगोशारकेनर्तकेनतद्वसजपः अज्जउत्त

चविं.
४८

५४

आर्यपुत्र इयस्मि इयमस्मि आरावेड आजापयतु अज्जउतः आर्यपुत्रः ॥ तत्परिषत्परिषद्
तितस्यपरिषदिपक्षरिशीहंतीति किपुसहेरमेरितिषत्वंचतत्परिषद् सामाजिकादत्यर्थः सकलस
रासराणां ब्रह्ममरिणि मुकुटैः परिवृंवितं स्पष्टं चरिडकाचरणापुगलंते देवविमलपुंडरीकं क
मलंतत्र करणरिद्रिपैः षट् चरणा द्वयो भगवन्निपाठीतास्य कुलमेव कमलंतस्यतरुणातररिर्मध्या
हसर्ग ईदृश आसौ सकलत सकलतिकरणा सररि विहसितवाल्मीकि आसौ सकलसरासरहजमरि
परिवृंवितचंडिकाचरणापुगलविमलपुंडरीककरणा षट् चरणा भगवन्निपाठिवाल्मीकिः तन्नयेन सरंति
सराः सरमसवैश्वरिणोः दग्धधातुः यद्मसरापरिग्रहात्सराः क्षीरोहेत्वा सरास्तेषामित्यागमः श्री आ
वच तेषाचरणापरा सराः परिग्रहाद्देवाः सराख्यादिति विश्रुताः अपरिग्रहात्तस्याहेते पाश्चात्सरा

रामः
४८

सप्या अस्पतिदेवानसुराः असेरुरचिनिउरन पदात्रविधुमानासुराएषामितिवासरविरु
दत्वादनर्णत्ववदितिवाप्रज्ञादित्वादरिणः आसुराश्च असुराहेत्यहेतेवदन्तेजहारिहानवाः शक्र
शिष्पादिति सताः पूर्वदेवाः सरद्विषः वडेति चक्षतेसमुच्चितीकपते वडसमुक्तायेरापेता
द्विहादिपाठदडः हीवंत्वेवडा चडाकिरीटंकेशाश्चसंपतामोलपस्त्रपदत्यमरः मरिारिति मराप
तेरूपतेमराशेदेलाकेः सर्वधातुम्यदरितिदः मरिणः स्त्रियांङीषिमराव मरिणः अष्टमरागिर
नेदतिरुद्रः रत्नेमरिणद्विपोरश्मजातोसक्ताफलेपिवेत्यमरः वडापाः शिखमरिणः वडामरिणः वडाम
रिणः शिरोरत्नेकिरीटं पुनपुमकम् मुकुटमित्यमरः वडामरिणः शिरोरत्नेकाकेविवीकलेपिचेतिवि
श्वः परिवृणतेस्म वधिवक्त्रसंयोगेकप्रत्ययोदडागमश्चपरिनेबितं वुबितंस्पष्टयुक्तयोरिति विश्वः अ
तिकोपत्वाञ्छेडिका चडिकोपे चडतीतिपचाघच स्त्रियांबद्धादिभ्यश्चतिङीष् ततः संज्ञायांकन केच

चविं
४८

रा इति ह्रस्वः राबुल्वा चंडिकाकोपनाहिंसा उगें त्पमरः पुगलमिति पुज्यते इति पुजेः कलचू यग
लं विमलमिति मल्यते धार्यते इति मलमल्लधारशोकमिरिगवज संकाश्व कत्वा ह्यभावः मलं म
लोस्त्रीपापविद्रकिहामस्त्री इत्यमरः मज्यते नेनेति मत्तपूश्चैभ्यतः कलचू टिलोपश्चमलं चा॥ मलं
किं हे प्रीषे च पापे च रूपेण मल इति विश्वः विगंतं मलं यस्पतदिमलं ॥ वाच्यवदिमलं शुद्धे त्पत्ते वाके
वल इति रुद्रः उंडपतिमडिमसाणं उडिच कुवरीकाहप्रश्ने मरीकनू उंडरीकः स्मृतो व्यात्रः प्रशउरीकः
कमराउलः प्रशउरीकः स्मृतो वराः उंडरीकं सितो वज इत्यने कार्यः प्रशउरीकं सितो भोजे सितवत्त्वे
ति विश्वः किंपते काये रोपमिरिति करणानि करणालुट् करणं कारणां विधात करणं होत्रमुच्यते कर
णो जातिभेदश्च करणानि द्रियाणि चेत्यने कार्यः करणं साधकतमस्ये त्रमात्रेन्द्रिये ह्यपीत्यमरः करणं का
रणं कार्यसाधनेन्द्रियकर्मस्य कापे स्पन्त्रतबंधे च नाद्यगीतप्रमेदयो इत्यमरः प्रमात्रश्च माविशाः प्रेवानरादौ

रामः
४८

चकीर्तितद्वयजपः षट्चरानियस्यसः षट्चरयाः अमरः षट्चरयाः लिमधुन्नतमंगाः मधुकरमकलि
 दूमधुपाखातादतिरुद्रः कुलमतिकालतिसंस्थापतिसंहतीभवति कुलसंस्थानेद्वयपथात्कः कुलं संततिगो
 व्रजनकुलात्मजिजनान्वयो वंशोन्ववापः संतानद्वयमरः तरशिरिति तरत्यनेनससारमितितरशिरा तरतेः
 अतिसुभन्यममश्ववित्तमो अनिरतिश्रानि तरशिरः प्रवस्तुपेयोरितिरुद्रः भानुर्हंसः सहस्रांशुस्तपनः
 तापनोशविः नरशिर्धुमशिरः सूर्यमिहिरोरुशादतिसंसारवर्तः सद्योभनंरुतंसकृतं कर्मविशेषरासमसः
 सकृतचश्रमेपरोपश्रवोधीरेचवाच्यवदिति विश्वः सकृपतेदतिसकृतिः सकृतिः शुभकायेत्यात्सुकर्म
 शिरादतिरुद्रः सरशिरितिसरंतिस्वपतेनयावासगतौ धरशिरावदतिसरशिरः दीषिसरराणि सरशिरः श्रो
 रिरावर्तनोरितिहंत्याहौरभसः शृङ्गसायंशरशिरित्येके शरशिरापिद्वयजपः सरशिरः पद्मतिरित्यमरः
 महसतद्वतिहसहसनेधातोः क्तः द्वागमश्च यदाविहसितमस्यतिविहसितः आर्कुचितकपोलांससस्व

चविं.

५०

30

ननिसुनंतथा प्रस्तावोत्पंसाउरगमाहविहसितं बुधाः इति मरतः तनयेनेति तनोतीति तस्य विस्तारः
रे अभादयश्चेति यकि आडागमश्च निपात्यते तनयः आत्मजसनयः सनुः सतः पुत्र इत्यमरः
सकृत सकृति विहसितवाल्मीकिरिति सकृतं पुराणं च सकृतिः काव्यादिश्च नातपोः करणान
विहसितो वाल्मीकिः अर्थेन नवविनयमदाहरिदरुदेरा नयश्च विनयश्च भरायश्च भद्रं चैरह
रिद्रः शरीरायो रुद्रसेन नय इति राजप्रापरो धातोश्च नयः नयो न्यायश्च नीतावितिरुद्रः विन
यो हि नया धेनुवि के शिष्टा यमिति रुद्रः प्रणया स्वमी विश्वं भयाच्चा मे मारा इत्यमरः परित्रजमार्थ
नयोः प्रणायः परिकीर्तितः इत्यमरमाला प्रणायः प्रसरः प्रेम्णाति मेदिनिः महते इति भद्रं महि क
ल्याणोक्तं जेदेति रकमत्ययः निपातः भद्रं शर्मणि भद्राच करण इति रुद्रः नहरिद्रातीति अहरिद्रः
आतो नपसर्गकः इति कः अहरिद्रा भवेत्परी इति रुद्रः रुचिरुचिररवितश्च नानि वा सचंडी विलास

रामः

५०

नाटकप्रयोगेनेति रुक्माप्रीत्यारुविरासंदरारचितापारचनातस्यानिवासो गृहं यत्रेदृशो यो
चंडीविलासनाटकप्रयोगस्तौ रुचिरिति स्व्यतेद्रुपं पधात्किन् रुचिः श्रमिषंगेसहायांचगभ
स्तोरुचिरित्यमरः रुचिर्मवरेवशाभायां श्रमिषंगामिलाषयोरिति विश्वः रुचिरादिति रुच्यतेदिति
रुविरा रुचिहीतो द्रविमहि मुहिरिवहि छिदिमिदिमं दिवंदिति मिहि मुहि मुचिरुचिरुविवविषु
षिभ्यः किरव रुचिरासंदरीश्रीत्येति रुद्रः रच्यतेस्मतिरचितं अत्र कप्रत्यपद्रुगमश्च रचितं कल्पितं क
तमिति रुद्रः रच्यतेदतिरचनाकर्मशाल्युट रचनाकल्पनावं धदति रुद्रः निवसंत्येति निवासो कृत
सकृत्ति कररासरणि विहसितवाल्मीकित्रिपाठिवाल्मीकितनयेन नयविनयप्रणयभद्रादिरिद्रुद्र
रारुचिरुचिर रचितरचनानिवासचंडीविलासनाटकप्रयोगेरात्रयंतिमां हृष्यार्थं तत्प्रति पात्रभाषी
उपतांपलः नम्रज्जकोरापुरवुरसो तस्य विष्णुरात्रासुविहिदप्यत्रात्रविश्रुतो मरिा होतर सककवचा

चविं.
५१

५

उरीञ्चत्तगरां वित्त्वञ्चत्तपादेद्र तं स हस्सरमरिगज्जंकवं सवहासुनिसंस्स ॥ अर्ये श्रुतं मया कि
ल स कदा द्रव्यं चित्तपावयिता तरेण तेन भगवता त्रैलोक्यं संकुंभे ज्येष्ठे मेष्ठा के लान पान मा सत्र मवलो ॥
क्यवा कुलत्वमंगी कस्य काचमिति प्रकल्पद्रविरासु पलमपि निरसैव तच्चिंता इत्युक्ता तत्पठति ॥ अ
पि हे विधनस्य चित्तपाजति यो मोहनपः कुंहेवतः स च हलं मभीत्य चित्तपा नु हि न धात्रि कपे वपाषितः
॥ १२ ॥ मूलम् ॥ ॥ अधिकरौ हलश्चेति वृज निवासो गहश्चाश्रयेत्सु गंधैव वृजं वेदति रुद्रः
नाटा तेनाधिकरौ सवु लनाटकः पदानटस्य वनटकः तस्य हं कर्म नाटकं नाटकं नावकाव्ये स्या
त नाटको नटवेषो सारिति रुद्रः त्रपुञ्जं तेति प्रयोगः प्रपञ्चो घुजेः वृज वनोः कगाविति मः प्रयोगः क
मिरो प्रोक्तः प्रपुञ्जैव निदर्शन इति विश्वः त्वरयंति त्वरासु साहयंति न त्सार्यमिति वती गात्रविशेषे
अदुपधा चेतिक्य तं स नत्तमिति पावचा ताडनं नटनं नाटालास्यनं च नर्तने इत्यमरः नत्तस्यापो

रामः
५१

नत्पायोयस्मिन्कर्मरिण्यपातयाश्चर्येननित्यसमासः सर्वलिंगतावक्तव्या इहनेनेतिष्टन॥
तीरद्वपातरं पात्रपात्रभोजयोपयोः॥ पात्रं तैस्तु वाहो कर्णो च राजमंत्रिणि चैव तदिति विश्वः प
लोत्रपतीप्रयत्नेन न कूपप्रत्ययः पलः ॐ सिसचोपाये प्रयत्ने पलमीरितमिति रुद्रः अज्जआ
पैकोकः रागुननुप्रक्षेपे निनुप्रप्रक्षेपे ननुपे विज्ञानेण वधारो॥ आभंरो न न्विति विश्वः॥ ख
खलु॥ खलु स्याद्वाक्यभूषाणां जिज्ञासायां च सांत्वने वीक्षाननुनिषेधेषु पररापदवाक्यपारिधि
रणिः॥ खलति संविनोति निश्चयावर्णानिति वाहुलकादुनिपातश्चाप्येव पठ्यते॥ सदृशं त्रिषु रूपे
षु सर्वावुचविभक्तिषु वचनेषु च सर्वेषु पलयेति वदव्यं॥ ए सो ऽवः॥ तु एत्वमा॥ विष्णुश्चाविमराजः
॥ सुविहितं यश्चासुविहितप्रयोगविश्रद्धाविदग्धः भरिा हो भरितः॥ तस्य तस्य कवचा उरी कापचात
रीश्च स्तरांश्च स्माकं विसृज्य विसृज्य पठ्यादे इत्याह पति॥ ततत एह स्मरत स्मर मरिा ज्ञर मरिा पिकवकायं

चविं-
५२

5

सबुहासर्वथासुरासंश्रयापुष्पाश्रयतइतिश्रुतांशुतमाकरिातंशास्त्रेइतिमेहितिः॥इवतीति
इः॥दुगतौकिप॥इविपततेभवतसर्वाग्रपत्वारपत्तभवमितिनिपातात्साधुद्वयं॥द्वयंविंतंस्वा
पतेंपरिक्वमवयंघतंवस्व॥हिरांपंद्रविरांधुममिद्वमरः॥चितंतंनितां॥वितीसंज्ञातेचिंतिपू
जीत्याहिताम्नइः॥अप्रत्ययेकार्येधितिपूजीत्यइःविधातंगुराभावां॥तत्सामर्ण्यालोपाभावेपि
चिंतेतिस्मृतिः॥स्वात्रिंतास्मृतिराध्यातुधुत्केठात्कलिकेसमेइत्यमरः॥विचारेचिंतंविंताविचार
रामित्यजयः॥व्यपपतितसदयः॥चितइतिषिद्धिहादिभ्येइः॥पीडाबाधाव्यादुरवमित्यमरः॥व्यप्याजाता
स्पितारकाहित्वाहितव्॥व्यपितसेना॥ह्रीरिसेतांसिपस्यासात्रिसेताः॥गणतस्यादहंत्रैषोतसमत्रा
रा॥केतजलेनः॥इभ्येपर्यतेठमिपूरणेकर्मशिघ्रज॥शकंधाहित्वात्परस्यत्वं॥कुंभः॥कुंभःस्यात्कुंभ
कर्णस्पसतेवेषापतोघटे॥राशिभेदेदिपांगेत्रकुंभस्त्रिधितिगुगुलावितिविश्वः॥स्वापतइतिसातं॥

रामः
५२

यापतइतिपातमत्रकमिरिगल्मुट्पापानंगतोश्ववाहेवेतिविश्वः॥आकुल्यतेकुलसंस्थानेकःतद्योगाम
 कुलः॥आकुलालघुवंशेस्मादह्वंशेतथैवच॥विमनस्कइतिरुद्रः॥इवतीतिदुदक्षिभ्यामिनच्॥इविशां
 ॥निरस्मतेस्मतिनिरपूर्वाहसंक्षेपशोकःनिरस्ता॥अपिदेवीत्यारभ्यवेतालीपुंवदः॥विशेषरोतुसहा॥
 क्लीबत्वंच पात्रं पात्रं प्रतिपात्रं पातिरक्षतिपीयतेवाक्रियाश्रयस्तुष्टय एव अपीत्यारभ्यमोहजन्मांतोक्तं
 वपुंसाधनचिंतावधामोहसन्तरजनितात्रपुंस्त्रीपुत्रारामनुक्तेः संक्षेपकथनानुसमासाक्तिरलंकारः त
 त्रहंती वस्तुकिंचिदभिप्रेत्यतत्त्वस्यानवस्तुनः उक्तिः संक्षेपतत्त्वत्वात्समासाक्तिरिष्यतेइतिलक्षणात्तथा
 त्रिकयेवोपेधितोत्रभोज्यचिंतापाउपमेपत्वात् धात्रिकापाउपमानात् इवशब्दस्यवाचकत्वात्तपोवरास्पध
 र्मत्वात् परमाणुमा तत्रहंती इतिधर्मोपमासाक्षात्त्वधर्ममहरीनातइतिमोहसन्तपेराताहास्यात् दुर्मति।
 पूर्वीरामगानंसचिवादिभिरंगैसाहास्यात् महनिष्टस्यद्रपदस्यकाव्यपाताहास्यात्सावयवत्पके एवं।

चविं.

५३

53

विवेकपक्षेपि न पकं सावपवं द्रहसमासोक्तिपर्योपमा सावपवत्रपकानामिषः सापेक्षत्वात्संकरः
द्रहजन्मनीत्यारभ्यगंगास्नानप्रशंसप्राशास्त्रार्थगृहीतोपदिष्टनामालंकारः परिसंग्रह्यशास्त्रा
शिपदाकममिधीपते दिदन्मनोहरं दोषमुपदिष्टं तदेव तदुत्तिलक्षणात् ममनोशरशांशिवादपद
त्यारभ्यशिवादिप्रतिषेधेन भवतीमेशरंश इति स्थापनात्तन्निश्चयलंकारः तदुक्तं साहित्यसुधासिं
धौ अत्रिषिधप्रकृतिस्वापनं निश्चयः पुनरितिलक्षणात् सहतेपशसानिधनोममास्त्विति वाक्य
सहाय्यबलात्त्रिधनस्यैकवाचकत्वात्सहोक्तिरलंकारः सहाय्यस्य बलादेकं यत्र स्याद्वचकंद्वयोरिति
लक्षणात् अत्र केचिदतिशयोक्तिं विना सहोक्तिं नेष्यंति समस्य तदुचितमार्जनेन परीहारलंकारः
परीहारः परिज्ञेयः कृतानुचितमार्जन इति लक्षणात् द्रहसर्वेषामलंकाराणां संकरनिश्चयोपदिष्ट
सहोक्तिपरीहाराणां संसृष्टिरेव धनमिति दधातेर्वाहुल्यकादनधनं मोहनं मोहः महवैचित्ये भावेव

रामः

५३

प्रमोहोन्मथार्थाचकश्मलमिति रुद्रः नन्दन्मनुष्यान्प्रातीतिकर्मरिण्डः तपः नपेराजिचशं कुपे
 तिरुद्रः कुत्सितं देवं कुं देवं देवाहात्मनश्चागतं देवमत्रारार देवं हिंसा भागधेयं भागं स्त्रीनिपतिविधि
 इत्यमरः भोक्तुं शक्यं भोज्यमत्रापत्र दिनमनुश्चतुर्दिनमित्यपीभावः दिनेदिने इत्यर्थः पश्चात्साह
 शयोरनित्यमरः अनिति पश्चात्साहशयमिति अनपाराधरौ बाहुलकादुपत्यये असत्त्वाद् अनिपा
 तमवयवम् अन्तर्दिनमिति घटितमोनिष्पादस्थितिं वाधते किं न हि न वसोदिनाहनीषापिस्त्रीवेदि
 वसवासरावित्यमरः दधातीति धात्री जनैतत्तच्छब्दोच धात्री धातकी प्रोच्यते धात्री धात्री चामलकी मत
 धात्री चामलकं वसुंधराख्याता धात्री चस्तनपाविनीत्यनेकार्थः धात्री जनत्यामलकी वसुमत्पमातृणि
 तिशाश्वतः धात्री पोष करीमाता धात्री चामलकी मतेति रुद्रः धात्रेव धात्रिका पोषते मति ९४ ९ ह्येकद्रु
 गमश्चपोषितः पोषितो नुचरे हासेपालिते इति रुद्रः इत्याभर्तुं गेयारिति हेमः लिखते इति दुलभप्रसोक्तो

चंवि.
५४

५५

सावत् अत्रलिप्ता सचनं सचसमवाये कृष्णादिभ्यद्विगीतक सचिंवातिगच्छतीति आतद्रतिकः स
विवः सहायद्रत्यर्थः मंत्रीधी सचिवो मातृद्रत्यमरः दुष्टमतिर्पस्य सद्रुमीतिः अत्रयपानां बहुव्रीहिर्व
क्तव्यदिति समासः जातिकालमुखादिभ्यः परवचनमिति पाठात् क्तान्तस्य परनिपातः इति विशेषणप
स्य नतु विशेष्यपक्षे द्रह तु दुष्टा वासौ मतिश्च दुर्मतिकर्मधारयस्य वपुक्तः दुर्मतिर्दुष्टदुर्धिपोरित्यनेका
र्थः शेषां रुद्ररुषः क्रिप्र कोपक्रोधा मर्वरोषमतिवारुद्रकुधौ च्छिपा मित्यमरः रुषा क्रोधेन सह वर्तते इ
तितत्पुरुषेभिरादिपतद्रुमनिरादरः निरापवीदृष्टः आहारा रधातोः ऋहोरपत्तं निरादरः परिभवे परीभावस्ति
रक्षिपा निरादरः परिभवे विशेष्यव निरादरः बोध्यवन्निष्ठिरुद्रः पुवसराजा पुवराजा राजाहः सखिभ
एवजसुरुषदृतिर्कोमुदीकारः पदापवाचासौ राजा च समानाधिकरणाः कर्मधारयः पौताति पुमिश्ररा
पुवषीत्यादिना च निन पुवा पुवातरुणसंगितोरिति रुद्रः पुवा स्यात्तस्योऽश्रेयसि सर्गबलशालिनी इति

रामः
५४

विश्वः राजते राजहीमिराजः कनिन राजा राजाशोमितभूपयोरितिरुद्रः राजाप्रमोचनपतोऽश्वत्रिपेरज
 नीपतो यक्षशक्तेचपुंसिस्पादितिमेदिनिः लोभनलोभः लुभिगार्दो भावेवज लोभोगार्दोमतसत्वमिति
 रुद्रः उत्तउत्कटाभटापस्याद्वस्तं मयंतिपुष्पंतेमटमती वटमटपरिभाषरोवापचावच भटापोधाश्च
 योधारद्वयमरः मटः पामरमेदेववीरेचममटेभटिरिति विश्वः बलिनः सेनापतेः धामतत्रबलिसेना
 पतिधाम्नि सेनापतिः कार्तिकेयप्रत्यनीककृतेपिचेति विश्वः दधातिदुवाजधाररापोवरापोः सार्वधा
 तभ्यामनित्रितिमनिनधाम धामदेहेगृहेरशेमास्थानेजन्मप्रभावोपरिति विश्वः उष्टः पंचापस्यसउः पा
 योत्रजः प्रत्ययः उः पयोदुष्टमार्गवउजनेपीतिरुद्रः अहमितिनिपातितोहंकारस्तत्प्रधानामतिरहंमतिः
 अहंशब्दाव्यपस्यपेति समासः अहंमतिरविवेतिरुद्रः ऊत्सितश्चासावहंमतिश्चकदहंमतिः सैवदैववि
 त्तमः गराकः तस्मात्कदहंमतिदैववित्तमात दैवभागधेपंवेतिरुद्रमिदैववित्त अतिशक्तादैववित्तदैववित्त

चविं.

५५

55

मोत्रतमप्रत्ययः सांवत्सरोज्योतिषिको ह्येवको ह्येववित्तमः सुमो ह्यतिकमो ह्यतगराकाः इत्यम
रः महो आसावर्धश्च महोर्ध्वः एषो ह्यराहित्वासाधुः सतरां महोर्ध्वसाध्यावसरे स महोर्ध्ववसरे
अर्जते अर्धित्वेतरं ततो वज्रं काहित्वा तत्कुलं च अर्धः मत्स्यपजाविधा वर्धो महोर्ध्वो म
त्स्यगौरवे समर्धो लवु मत्स्यत्वात्समिहो च निगद्यते इति रुद्रः अवस्त्रियते अवसरः अक्षरपू अ
वसरः प्रस्तावः महर्तकमिति त्वर्धति स्मिति हर्धो कोटित्वे वाङ्मलका हं जिह्वीति कः मुडागम
अरात्वापः वकारलोपः हलित्वेति हीर्धः सुहृतेः सुहृते एव सुहृते कसं सुहृते वटिकादपमि
त्यजपः अविमचेति अविगतेति समासे अनजपर्वोक्तोत्पृष्टतित्पृष्टस्वस्येति तु कवात्प
पित्वापमातानितं अनुनासिकलोपो वा नानातानितं वनादीनां च नित्यम् विरोधनं विरोधः विप
रीडुधिरावरणधातोर्ध्वे वज्रविरोधस्वनिर्धनत्पटहानेः पटश्च जहातीति पटहोत्रउप्रत्ययः

रामः

एषोहरादित्वात्तकारलोयः पटंहेतीतिपटहइत्यन्ये पटहोस्त्रीतिसंबंधः पुनपुंसकाधिकारेचंद्रगोमी
 उपवासंगहंहेवहंलोहंपटहमित्यपि आनकःपटहोस्त्रिया तरुणालमुपागतोपहासकलेलोकनिदेश
 लिप्साया उपलम्पबलेकुर्मरांसचिवत्वेविनिवेशपडमिति १७ सरुष्वनिराहरंतथायुवराजस्यपदे
 मिषेच्यव प्रशिधायवलोभमुद्रुं बलिसेनापतिधामिडःपथम् १८ कट्टंमतिहेववित्तमात्समहवीवस
 रेभूतकं अधिगत्यविरोधनिर्धनत्पटहेनिर्धनितादिगंतरः १९ अपवादकवैक्यामरःकुपशमित्यम
 रः हिगिति दिशतितामितिदिशत्यवकाशंदहातिवाक्त्रिणादिनाकमेरिगकिच कर्तरितुकिमदिशः
 दिशसुककुभःकाष्ठाआशाअहरितश्मताःइत्यमरः दिक्स्त्रियामितिटाबतापिदिशारंधेवस्त्रेविनामधेय
 वधानंतरात्मनिबहिर्गोवकाशेचविशेषेयसनेतरमित्यनेकार्णः अपचदनमपवादः अपर्वाहदव्य।
 कांपावाविधातोः भावेवज्अपवादः आमेतिगताप्यमितिआप्तव्याप्तौऽणादयोबहुलमितिप्रत्ययः

चविं.
५६

56

आयोतेहंस्वश्रेतिह्रस्वत्वंस्वरादित्वाहव्ययत्वं अय अपवाहः परीचाहः कुत्सानिहाचगर्ह रोदृत्य मरः
तस्य कथा कथ्यते त्राड् मत्पयः प्रबोधकल्पनालापकथेत्यमरः अपवाहकथे वसकं चामरं यस्य अपवाहक
थे कचामरः चमतीति चमुञ्जने बाहुलकात् अतिकमिभ्रमिति मिचमिदे विवासिभ्यश्चेत्परमत्पयः
चमरः गजजतिभेदे महिषाकारः तस्य हं ण्वचामरमन्त्राणां यद्वा चमरस्य चामरः प्रज्ञाधरा चामरावा
वेतापि चामरं बालव्यजनमिति रभसः कुपशस्ववृत्तेन विभ्रमितासमापेनसः द्वादपतीति वृत्ते
अत्र पुन इममनत्रनकिषुचेति ह्रस्वत्वेनेट्वा कृतीति इडभावः तत्तदपमत्र हेमं वृत्तेत्वात् पञ्चरा
जस्य न पल्लवमतत इत्यमरः वृत्ते वृत्ते सत्रवंश इति रुद्रः समते भारमिति समात्राचु समाशांतिभुवा
रिति विश्वः कपटश्च व्यसने चते रेवे भवाहना निपस्यसः कपटव्यसने भवाहनः केशीपि पट इवाद्याह क
पटः कं त्रस्त्राणामपि पटति गच्छति पटगतौ पचाधचवा व्यसति श्रेयो मार्गीदिति व्यसने कतिरित्युः व्यसने ल

रामः
५६

शुभे सक्तौ पानस्त्री मगपादिषु देवानिष्टफले पापे विपत्तौ निःफलो धमे इति विश्वः इताशनो जलं वा
 धिडे मिहं मरं रातया इति पंचविधं देवं मानुषं वसनंततः अयुक्ते भयं चोरेभ्यः परेभ्यो राजविभ्रवात्
 एषि दीपति त्वा माच्च नराणां पंच धास्मत्तमिति इति परबलोत्सवमिति दूराः कि इति मः इमः यदा इः
 कामः तेन मनोरथपररो न मातीतं इति दूभोत्र कप्रत्ययः इभोगजे स्वार्थकरेति रुद्रः बाहप्रपत्ने बाहवि।
 लोउने वा बाखते कर्मशाल्यद्वाहनानि वद्वानं वाहयंति वहेरं पतातल्यद्वाहनानि सर्वस्यादाह
 नं पानं सुगुणं पञ्च च धोरयात् परं परावाहनं पते देतानि कमस्त्रिणां इत्यमरः माघतेनेनेति मही हर्षश्च नुप
 सर्गप्रमदः महोरेतसि कस्त्योगदेहर्षं भवेनयोः भवेपिमदमाख्याते मही कषकवसुनि इति विश्वः तव
 रां तस्मात्तर्षनं उ-टापचतस्मात्तां राजले प्रयोगेति रुद्रः महश्च तस्माच्च महतस्ते स्व रूपेण मरुतस्मात्त
 श्रुत्रमपट्तेनं जा एव साधनानि पस्पसः महत्स्मात्तपपत्रसाधनः पाम्यंति पमनि पमने वशीभवंति मरुद

चविं.

५७

57

यस्मिन्निति यंत्राः अत्र ह्युक्तं यंत्रो यंत्रतेषां यंत्रोऽङ्कली पर्वके मतः यंत्रो मेघे ज्योत्स्नतक्षेपरापीये
च ईरितः भाषायां यंत्रनाम बहुवचनं साधते स्मिन्निति साधराधमं सिद्धौ साधनानि करणानि लुट्
साधनं साधने मत्तसंस्कारे सौम्ये सिद्धौ षधे गतौ निवर्तनोपायमुद्राह पने नुगमे धने इति मेदि
निः मारो मत्तसंस्कारे गतौ द्रव्यापपाहने निवर्तनोपकरणान्त्रज्यासु च साधनमित्यमरः स्व
लति सविनो तस्य भामिनि खलसंघे पचाध च खलस्य भावः खलता खलः संवेत दुष्टपोरिति
रुद्रः रथस्य वोढारथः तद्वदति रथपुग्रासं गिपत् त्रिषु द्वे पादौ रथ्या इत्यमरः रथ्या रथस्याका
खलते रथस्य कायस्य सः ईदृशो हंता धरण्यापस्य तं खलतारथ्यकदंभतारथं हंभ्यते नेनेति हंभिहंभे
हलश्चेति च जहंभः कपटो स्त्री व्याजहंभौ इत्यमरः रमते रमुक्रीडायां क्रीडां कुर्वेत्पुने न रमेः हनिकु।
पिनी रमिका शिष्या स्य न अत्र नासि कत्वापः रथः रथः पौरुषदेहपोरित्यजयः रथः संहनदेहपोरि

रासः

५०

तिरुद्रः दं हतिस्मेति दहि दहोक्तस्पदत्वं स्थलवल्लयारिति निपातितं दं क्रियाविशेषां भोजं
 जीवयमप्याह गाठबाठ दहानि चेत्यमरः मत्सर इति माघतेत्यनेनेति किप्रमत्तस्मात्सरति गच्छती
 तिक्रहोरप मत्सरः मत्सरोत्पद्यमानं देषतदत्तपरायोस्त्रिष्टित्यमरः केत्यते जायते तेन उराप्रत्ययः के
 तः पदो केतुर्द्वितीयोपताकायां ग्रहोत्पाताहिलस्मसुश्रेष्ठेति विश्वः केतुर्नीरुक्ता कारिग्रहोत्पातादि
 लस्मरातिमेहिनिः दहो मत्सरस्य केतुर्पस्पृक्षीयते इति उद्दिष्टेऽसिः उच्चैः स्वरादिपाटादव्ययम्
 अथपसर्वताम्रमकच प्राकरेः उच्चैरेव उच्चैर्के उच्चैर्के महउक्तौ इति रुद्रः नदधाति उन्नतमि
 ति बाहुलकात्सर्वधातुभ्यः किरिति किः अधिः अथपत्वादधीति निपातः आधीनाधिक्यो रघो इति
 रुद्रः अधिरुत्पत्यप्रत्ययांतमव्ययम् नपदतिजयनं अपः जिजयेत्यच जयसाविजयेति रुद्रः जग
 तो जयस्य स्वनेः शब्देः मपयविति लिट् मपमपुरुषैकवचनं क्रियापदं वहंते स्तुवंति आस्तातशानिः

चविं.
५८

५४

वेदिनः वेतालिका बोधकराश्चाक्रिकां वाटिकायाः सुर्मागधास्तुमगधावेदिनः सुतिपाटका
इमरः दुः दुः खनापिते हेति धन्यमिति अमे भो पीति दुः न्यं कादित्वा तत्तुल्यं च दुरधं अस्त्रीयं कं प्रमा
न्याषा पापं किं ल्वष कल्मषम् कलषं हजि नैता वंमहो डरित डल्लतमित्पमरः दुः खेनो व्यसनेष्व
मिति वैजयंती दुरवस्पन्ना धामार्गः तत्र दुरगा धनि यदा दुरवमेव आधा दुरवं नरकां वपोरितिरु
दः . यत्ति वलं पणिका नां वा अतते सततं गम्यते नेनेति अतेरदे वाधश्चेति कनिन धमांता देशः
अधा अधा मक्षक मार्ग पोरितिरुदः उषित्वा तित्का प्रत्ययां तमव्यपनि वा संकलेत्यर्थः वसत्यत्रे
ति वसेरतिः वसतिः वैष्णवस्त्रिपां वा सदति मेदिनिः वसतिः स्नाह वस्थाने पा मिन्पा च नि केतने द्र।
ति विश्वः वसती रित्यत्र काला धनो रत्यंत संयोगे इति द्वितीया का संख्या ये वांते कति शेषानि पात्याः क
त्या दय इति प्रभवतीति प्रभुरत्रु प्रत्ययः प्रभुरुद समर्थ पोरितिरुदः समवापेति लिटः प्रथम पुरुषे।

रामः
५८

कवचनं क्रियायुतं विवेक इति विवेचनं विवेचनी वेदत्रिविवेकः विवेकः एषा गा त्मते तु मरः
 विवेकः स्याज्जलद्वाराणां विचारे चरहस्पि इति विश्वः कृतः मम वप्रमदप्रः सचचनिकेतनं येन
 सः तत्कृतमदप्रनिकेतनं ऽप्येते स्मिन्निति वप्रः दुवपूबीजसंज्ञानेतंतारप्रत्ययः वप्रः पितरि केहा
 रेवप्रः प्राकारो धसीति धरणाः तदेवप्रः पिता वप्रो वप्रः के हार उच्यते इत्यने कार्य निकेत्य
 तेरति करणाल्युद निकेतनं निकेतनं धजे कार्य निमंत्रणानि वा स पोरित्यु जयः निकेतनं रातत्त
 मदिशमिति धीरः श्रयते इति श्रुते श्रुते मेव गो पुरोधकं श्रुतं शास्त्रावधत्तयाः सते इतपसेव पोरिति वि
 श्वः प्रहाराणां पतेनेन बाहुलकात् गुपेरुच प्रहारांतो पोरमित्यमरः स्मृतिवारो धपतीति रोधकोत्र
 एवल् रोहरोधनिदेशी चरोधकः परिकीर्तितः इति रुद्रः दयैव सह सतगतसंहया संहोगत दयतेन
 पादपरसरोमिहावज दपा सोदस्यत्र सति तिस्रसुन सहः संहानं संकंसमेत्यर्थः अथ ह्येति

चंवि.
५२

५५

गतः गतः प्राप्ते च बुद्धे वनष्टेपि च गतो मते इति रुद्राः अमिमंत्रयित्वेत्पमिमंत्रय क्यपूप्रत्ययांतमव्ययम्
समेततस्तुपरितः सर्वतो विषगित्यने कार्यः सशोभनावुदिसुबुद्धिः सास्वमंत्रीतं सुबुद्धिमंत्रिणं
वधते नयेति बुधावगमनेरास्त्रियं किन् बुद्धिः बुद्धिर्मनीषाविषणाधी प्रज्ञादोमुषीमतिः सुबु
द्धिर्बुद्धिपत्ने स्यात्सुसिवात्पत्रसम्भेतीदृशेन कार्यः दमनंदमः भावे च जनेना हातस्यापदेशे सति हृदे
रभावः दानिस्तदमण्डमे इत्यमरः दमयवडुडमिः तेन दमडुडमिना उडुशदेन डमिः १२ रां वत्र सुडुड
मिः डमन १२ रां डीराणादक इति शकंधादिः उडुइत्युक्तशदेन भातीति त्रौणादिक इति कौमुदी स्या
द्विपंडुडमिः ऽसि स्याद होडुडमिः स्त्रिपंडुडमिः दंडेडुडमिर होडुडमि स्यात्तज्जानके इत्यने कार्यः धन
पतीति धनशब्धे धनपदशतप्रत्ययः मुह्यपससत्सकः ऽदसमुत्सकः ऽधतेति षड्मंत्रवधीसंप्रहा
रे भावे क्तल्युदावितिक्रमस्य ऽत्सक इति ऽमने स्यत्सरिति त्रकन्विधापि सत्रं शाकटापनस्य प्रसिता

रामः
५२

चविं.

६०

60

पयक्तापोंवाचि रपेरिचोपधायादतिक्रमत्ययेउपधायाइत्वेचरिपुः अजंतेष्टिप्यंतेरि ह्यत्रविभूषि
तसप्तः कपट्यसनेभवाहतामहतस्त्रामयंनसाधन ३० हठमत्सरकेतुरुश्रुकेखलमारण्यकरंभ
नारय अधिरुखतगज्जपसनेःप्रपयौव्यमवर्द्धिसंस्तुतः ३१ इरवाधनिहर्षमुदहनसउषितावस
तीःकतिप्रभः समवापविवेकभूषतिरुतमदमनिकेतनेततः अतगापररोधकंहितंसउपश्रुतहया
संशगतः अमिमंअसुबुद्धिमंत्रिरांयुवराजंचसमंत्रमाहरं हमडुडुमिनादिगंतरं धनपुत्रद्वसमुत्सको
भवत इमयोर्नपयोसुहृदरागोवदतेसैनिकयोःसहस्रराः ३४ अथलोभइतोपिसाहसंरि७सनापतिमा
जितित्वरः यमप्रतिपमात्मसैनिकैरुतवानुदपरा७अवेजवात् ३५ सखिवश्मसुबुद्धिसंशकोवल
वहर्मतिमंत्रिधर्षितः अनवापरराजिरेस्थितिपरिब्रामहि पवोनेतिअजःपारिवहिजःआजिः
आजिःस्नात्समभभागेसंग्रामस्नाजिरुच्यतेइत्यमरः आजिःजित्वरःआजिजित्वरःजिजयेजयनशी

रामः

६०

लः द्राव्यशजीति करचमुगागमश्च जित्वरः जित्वरोजिस्सुशक्रयोरितिरुद्रः पुष्पते इति युक् पुजे
किं यमनं यमाः मादेव ज नो हातो पदेशस्येति न वद्विः निपमा हो यमः ससुपनि विश्वेत्प ॥ अहिं
सो सत्यवन् नं न्न सच यम कल्पना अस्ते यमिति यं धैते यमाश्चेति न्नानि चेति मनुः यमन पुक
यमयुक्तेषां निपमः स एवात्मा येषां ते ईदृशाः सैनिकां यस्तं यमयुग्निपमात्म सैनिकं शरीर
साधनापेक्षेनित्यं यत्कर्मत यमः निपमस्तु स यत्कर्म नित्यमागं तसाधनम् अकौरात् इति कृतवा
नश्च नृकृतवत् प्रत्ययः परास्त्रुख इति परं चति अभिमुखं भवति अंचते अस्त्रिणादिना किन् पराब्ज
खमस्यतं परास्त्रुखं परास्त्रुखः पराधीने इत्यमरः तदति सौत्रा धातुः जवति प्रविशतीति जवः पचाधकृत
स्मात् जवात् जवोष्शीत्रत्वरितं लुङ् लुङ्गि न मरं दुत म इत्यमरः इह हेतो पंचमी धवितः तिरस्कृतः ५
रिबन्नाम अभिचवालसर्पः लिटः प्रथमपुरुषैकवचन क्रियापदं अड्डुवदिति डुतः क्तप्रत्ययः उत्तरी

चंविं.
६१

61

ब्रह्मविदो नैव विदुः तेषामिदं पवति विदुः शरवीरविक्रान्तौ चुरादिसुतो रपेता देतुमशिविचि
रपेति विक्रान्तं कुर्वन्ति पचावचवीरास्तत्र वरो वीरवरः वीरौ विक्रमबोधवा इत्यनेन कार्यः ररास्य
जिरमंगनं तत्र रागाजिरे अज्यते अजस्ये परोकिरच अजिरं अजिरं भोगरा कापे विषये इदं रं तरा
चित्तिमेदिनिः स्थाने स्थिति रत्रागति निवृत्तौ धातोः क्तः मर्षाद्यस्यानपो स्थितिरिति रुद्रः उरप्रप
मेमे हृदयमरः नपाति मिथ्यामिति पारसरो धातोः कर्तरि क्तिः अपि असत्त्वे निपातादवयवम् अपी
ति निश्चये पार्थिवमिति प्रथमस्याने प्रथि महीत्यनेन क्तितिसंसारं कुप्रत्ययश्चास्त्वुः स्थले च रा
तनीति रुद्रः ह्युनावतारितत्वात् एषिबी पदाप्रपयते विस्तारं पाति प्रथेः षिवत्संसारं चेति षि
वत्तादौ उः विदुः एषिबी एषिवा अंपराजा पाणि बोत्रारात्प्रत्ययः पार्थिवोऽजरा जानाविति रुद्रः इ
योः संख्या परकंदपमत्रापट्प्रत्ययः टिलोपश्चस्त्री लिंगे तटकारानुबन्धात् तडीष द्वयो तयोः द्वयोः द्वयोः

रामः
६१

तद्वृत्तीनां बंधते बद्धते वापयते बंधेर्नलोपश्चत्पुः नलोपश्च बह्वप्रसक्तं प्रवरं प्राज्यं अदभं बहुलं
बहुः पुरुहः पुरुभपिष्टं स्पितं भयश्च भरिचेत्पमरः हर्षणो हर्षः त्वत्पत्तलो भवेत्प्रत्यपः हर्षः
मुत्प्रातिः प्रमदो हर्षः प्रमोदामोदसंमदादत्यमरः बहुपणास्याहर्षो ससबहुहर्षः पश्चतोपाश्चोत्प्रा
समहः पार्श्वे पश्चोरीमवकल्पदति राक्षनिपातः पार्श्वोत्प्रासत्रयोः पार्श्वमिति रुदः दत्तवानित्यत्र
उदाज्जहने क्ववत्प्रत्यपः होदति होदस्य दत्तं भवति दत्तवान् उपहीयते उपहात्र आतश्चापसर्गदत्तः
उपायतमुपग्राह्यमुपहारस्तयोपदेत्यमरः अतिशयेन उत्तमैः उत्तमोत्तमम स्त्रीचेत्तमा लीवेम
धानं प्रसुखप्रवेकानुत्तमोत्तमाः श्रव्यवपे वरेणाश्च प्रवर्हीतवराध्यवत् परार्थी ग्रामाग्रहर प्राप्ताग्राग्री
यमप्रियम अयान् अष्टः पृथक्लः स्यात्सप्तमश्चातिशाम्नः इति अमरः परिरभ्यलिंगेत्यर्थः रमेतेनर
हश्चेत्यनुवृत्ती आदेशो हलश्च सप्तमः हश्चोत्तादेशः रहोति धुवनेपि स्याद्दो गृहेन पुंसकमिति रभसः

चं विं.
६२

62

अथपेवा विविक्तविजननष्ट्रनिःशलाकास्तप्यारह इत्यमरः इत्यसितिस्यतेन प्रकारेण वा अनन
प्रकारेण अत्र सते तो सारथ्ये रिति इह मः इह देशः इह मस्य सति यममस्य पञ्च व्यालापवादः इवे
त्यमप्योरेवमित्यमरः निदिश्यते इति निदेश कर्तव्यतपा कथ्यते अकर्तरि चेति वज्र अपवादस्त
निदेशो निदेशः शासनं च सः इत्यमरः शिष्टाश्चात्र अत्र वीदिति वज्रः अनघतने इत्येतत्तुः प्रथम
रुषैकवचनं क्रियापदं द्वयोः संख्या परकं हितपमत्रपदप्रपः तत्र मसिद्धं कसे नक्षत्रमे दे स्या करे भ क
रपोरपि इति विश्वः कृणाति शब्दापते करोऽः कसः कंठं कंठी च कंठो गले च ग्रीवायां शिरोधिः कंधरे
त्यपि इत्यमरः कंठो गले संनिधाने धनो मह न पादपे इति विश्वः करौ च कंठश्च पादौ च तेषां पदे स्थाने
तत्र करकंठपदपदे प्रकर्षेण वनति सेवते वनसंविभक्तौ पचाधच प्रसारितः शरे सित्यादि नारात्वे चतुष्प
ये उमान् प्रवराः क्रमनिष्ठोर्णप्रदे स्याच्च वतुष्ये आपते चतुष्पाक्षीरो प्रगुरो स छदाहृत इति मे

रामः
६२

हिनिः पिशत्येकदेशेन स च पति पिशे श्रवय वेवाहुलकाडनन पिशुनः सचकः पिशुनं कुं
 कुमेक्रे सचके पमिधेयवत पिशुनीक पिबकेव ए द्यायां पिशुनामतेति विश्वः तत्कर्म पिशुनत्वं
 पिशुनत्वमेव कुरज्जवस्तामिः संपतसं पिशुनत्वकुरज्जसंपतं रज्जुरिति सजेरसश्च सतविस
 र्ग ॥ गंतंरं दुतः २६ अथ वीरवरो निरादरः सहसैवाहरमादहेषुवः अपि धैर्यं रण्यंतरे स्थितं परिज
 ग्राहवि वेकपायिवम २७ सभटः परिगृह्यत नतदं पीवहृद्वोनपपाश्च भागतः प्रणिपत्य दपाय
 दत्तवान् जपलक्ष्मा उपहामि पोतमाम् २८ जपिनं परिभ्रमंतं नो पारहृद्वं हि निदेशमब्रवीत् पि
 शुनत्वकुरज्जसंपतं दितयंत त्वत्कंठपथदे २९ प्रवरां परिहस्य हि सयास्मरकारा गृहवेदनाधि
 वित सजपी चतयेति संवदनश्च समाजमकरोन्महीभत ४० ॥ म ॥ अतः ५ः स्याद्धातोरसमा
 गमश्च धातुसकारत्वेन पश्चात्तस्य सकारस्य जश्च दकारः तस्या धातुत्वं जकारः सजतीति रज्जः

चंवि.
६३

६३

रज्जुर्गुणाक्रियासंघेरज्जुहृतमुदकंरज्जुःस्त्रियामित्यमरः रज्जुःशुल्कोवराटोनेतिस्त्रीकारोड
रत्नकोशः संयम्यतेस्मसंपतोत्रक्तप्रत्ययः संयतः कौतितोबद्धेतथावोक्तोद्वेतेइतिरुद्रः स्मरय
तिस्मरोत्रावस्मरः महनोमन्मयोमारः प्रधुमोमीनकेतनः कंदर्पदृष्टिकोनांगः कामः पंचशरः स्मरः
शंवरारिमिनसिजः कुसुमेश्वरनमजः उषधनारतिपतिर्मकरध्वजआत्मभः ब्रह्मसः नरपते
तुः स्यादनिरुद्ध उषापतिरित्यमरः स्मरः स्मरराकामयोरितिरुद्रः कीपेतेक्षिपतेवाकरोतेः सापराधी
नेतिहाकारात्रमिहादिपाद्यह वंदिशालाभवेत्कारेतिहैमः गृह्णातीतिगृहेगंहेकः गृहं गृहाः पं
सिचभस्मवेत्यमरः कारायाः गृहेकारागृहेस्मरएवकारागृहेतस्यवेदनांश्रिवेदिततर्म्मरकाराग
हवेदनाधिविततत् वेदनेति विदवेदनास्थाननिवासश्चुरादिः स्वायंरात्र राणासंश्रयोयधि
वेदनानेनेत्युक्तोद्वेदनेमितिहोवेदनापीडेतिश्रव्यः वेतीतिविदशानेनचिप्रप्रत्ययः श्र

रामः
६३

मिति जगते ब्राह्मणकादृष्ट स्त्रीवैजयोधश्रीवृत्तरितं लब्धसि प्रमृदुतमित्यमरः तेन प्रकारे
राप्रकारवचनेष्वालिखितं मही मठपत्राये मत्स्येतेभ्यो तारापत्रा मत्स्येतेवा ३ सिसृचापामि
ति मायग्रहणात्तव गौरादित्वात्तु मही महेर्ब्राह्मणकादृष्ट इमहिडी धित मही स्वाम्या धाम
हपतीति च राहावपि इदं तोमहिसतः अचद्वरितिकौमुदी मही भविष्यपूजापामितिरुद्रः मही वि
मंतीति उभज्जधारराणोपरायोः किपूतगागमश्च मत्स्य ॥ मही मत्स्यमप्यशौलपारितिरुद्रः तस्य
मही मत्स्यः अनवधं स्वसंशासनं पस्य स अनवधं शासनः न उधते वदव्यक्तापां वाक्स्ववधं अन
श्ववधं परोपसादिना गृहीय निपातितो पदप्रसपः न अनवधं अनवधं शासते इति कमरिण्यद्र
शासनं न अनवधं अतवधं गच्छतीति जगत्तु मही च जगती जगती भवने वंद्ये विशेषेद्वा दशाक्षरं
पादेक्षिता विरिति मेदिनिः मंडलमिति मंडपति मंडिभषाणं दवादिता कलक मंडले विवोस्त्री

चंविं.

६४

64

मरागुलं त्रिविज्यमरः मंडलीसमूहो देस्यान्मराडलं बिंबमष्योरिति रुद्रः नामिरिति नखते मे
चनहोनदिति रुद्रश्चमः उपधावहो नामिः साहचर्यास्त्रीनाभीचदे पक्षे शक्रेतया श्रेष्ठे ७।
सिनामिमितस्तथा नामिनीमोदयोरितिरमसः आदिमः सन्निपो नामिनीमिश्रकृष्णपिंडिका
कुंदवस्याग्रणीनामिनीमिनिघोदसमतेत्यनेकार्क्यः जगत्याः मंडलस्य नामिनीमांसाजगतीमस
उलनामितां द्विविज्योत्तरमिति द्विविज्यपादुत्तरं अनंतरं पण्यपात्तया द्विविज्योत्तरमिति क्रियाविशेषरां
उत्तरात्तरैरुत्तरं प्रतिवाकोत्तरसेनैद्रत्यमरः उत्तरं प्रतिवाकोत्तरात्त श्रेष्ठे च द्विश्रवाच्यवत इति रुद्रः
मरं विति स्वभागं गृह्णति देवाश्च त्रुंसीति वः मरुः पतः सवोधरोपागः समतंतु मरुः कृत रित्यमरः
विश्वमजपत् इति विश्वजित् तस्यो विभरणवदध्यासतो जगतीमलै उलनामितानितः सवद्विज्य
जोत्तरं बलीप्रमरुविश्वजितं सरीजितः ४१ चकमेप्रविषातुमाहरा न्महनिष्टं दुरस्पकामतः ॥

रामः
६४

विहृत्य हरिद्रया निरंजितं त्वत्कृतं कर्म कर्म ४२ महारिज्जवां कितानले कपरावेधनम्
 रिहीपिते प्रचोति च मधुशो मत्तं खललोकोक्ति कृतं संख्योपगम ४३ यहंत वरुद्रहा त्वको नु
 हराणां मायक हाप्य नत्तमं किंप्रभा नुवदे ज्यसंगमे स करौ हा मा मिष निम्न गा जले ४४ ॥ मूलं ॥
 चितोपज्ञः विश्वजितः तं अत्र द्रहमर्थे अरार रितातो वेति न वद्विः सर्वजे तु विश्वजितो यज्ञः सर्वस्व ह
 क्षिराः उचितः पापनाशयेति श्रवणात् रीतिरिति रीड अवरोगरीपते स्मदति हि वादो अने कार्यत
 याप्रचारे वर्तते किं निः रीतिः रीतिः प्रचारे सदे चलो हो क हार किट्टे योरिति विश्वः रीते रिति रीति नो
 त्रत सिल्लपंचम्यर्थे प्रकर्षेण विधातु मिति धाजः तु मुन तु जंतु मय प्रम मम अनिष्टं महनिष्टं
 ते देव इंदु इरुंत स्य महनिष्टं इरुत स्य इंदुति परमैश्वर्ये करीति इतं इंदुः अत्रेदे त्यादि नारक इंदो
 मरुता मववा विडो जाः पाकशासनः द्रष्टृ श्रवाः अमासीरः पुरुतः पुरंदरः जिसले खर्षमः श

चंदि.
६५

65

कः शतममर्हिवस्पतिः सत्रामात्रौ गोत्रमिदजीवासवोद्वहारा ॥ वस्त्रोष्पतिः सूरपतिर्व
लारतिः शचीपतिः ॥ सभमेदी हरिहपः सारादूनमृचिसदनः संक्रदोनोडश्चवनः ताराधारोम
ववाहनः आखराउनः सहसासदसमरः कामयतेतिकामः पचाधव कामतेनेनेतिवांसी
तिसंज्ञापावः इष्टामनोभवेकामेदसमरः कामतइतितसंतमयपंणसिकमितिइज्यतेहविंदी
पतेत्रपजपाजनेनोनडः पजः यजेनिपरोष्पतिकः अत्रटकठकइकादेशः ऊटिलत्वमेवकत
कमितत्रकमितः ऊटिलेत्वकतकर्मकर्मठः तं करोतिसर्गादिफलं क्रियतेवाफलापिभिः रुजः क
तुः क्रीयतेसोमोत्रक्रीणातेउंतजितित्व कतः कतशहः ससोमकेपाठामत्रकपचारात क
मितइति वृत्तं प्रपत्तेनभारद्धकर्मपरिसमापयतिकर्मणिबटोटजितिअठवकर्मः कर्मस
ठामहामंत्रोपस्पतिठावा ठामहेशमहामंत्रैमंत्रिभपाषिवाडे आसनेशपनेभ्येतपाका

रामः
६५

शोजलाशये वटेचक्रेचमहापांतेकुडलेभाभवकवेरित्येकाक्षरनाममालमदरिन्नज
 स्पवाचितमेवानलः अग्निसन्नमदरिन्नजवाचितानले इपतिविरोधमित्यरिः अचदरितिः
 अरिः रिपोवेरिसपत्नारिद्विषतदेवराडर्तदः दिद्विपसाहितामित्रहृष्टशत्रवशत्रवः अमि
 वातिपरारातिमत्पार्थपरिपंथिनः इत्यमरः अज्यतेगम्यतेनेनेतिन्नजः अनेवेज गोचरसंचरे
 त्यादिनानिपातितः अजोगोलादृष्टं देस इत्यमरः अनितिप्रारिणत्समादानपतिवा अनिति
 धातोरेतर्भाविषयोरुत्तरादित्वात्कलचश्चनलः अग्निदेव्यान्तरोवर्हिर्वीतहोत्रोधानंजयः कृपी
 टयोनिर्बलनोजातवेदासकनपातबहिंशष्पाकृष्णवस्त्रांशोचिधेशउषर्वुधः आश्रपाशे
 हहृद्भानुः कशानुः पावकोनलः इत्यमरः कृपरात्वमेवदंधनंतेनभरिषयाभवत्तयाहीपि
 तः कृपतेइतिरूपा॥ कृपायात्रीक्रियतेसौरूपकृपायागतौ अतोबाहुलकात्कृप कृपराः

चंविं.

६६

८८

कह्येक्यराण्युडुकिंपवानमितं पचादत्पमरः इंधयतीति इंधिहीमौ कर्तरित्युः एधैः मोदं
धनं त्वेषः स्त्रीवेकाष्टं समितस्त्रिया मितिरुद्रः होप्यते स्म हीपहीमौ ये अत्रक्तः इडागमश्च ही
पितं त्वलितं हीमामिति रभसः खलानां लोकानामुक्तिमिः कृतं स्रवं उपगच्छतीति खललोके
क्ति कृतसुवोपगसं लोक्यते वीक्ष्यते लोकः लोकसुवने जनद्रुत्पमरः उच्यते उक्तिरत्रस्त्रिया
क्तिः ब्राह्मीतु भारती भाषागीर्वाण्वाराणसरस्वती व्याहार उक्तिर्लेपितं भाषितं वचनं वचद्रुत्पमरः
स्रवति वता घमस्मादिति स्रगतौ वभर्षे कः स्रवः सुवोपमञ्जत्तनीतु सुवोभे हातस्रवस्त्रिया
मित्पमरः रुद्रसंज्ञो सैरासः रुद्रहासः अत्रस्वार्थे कनूरुद्रहासकः नडिति वितर्के वराणामिति
वप्यते नपावसे चने बाहलकात्रक वराणह्येत्यर्थः नडत्तमायस्यासा अनुत्तमातां अनुत्तमांश्रे
हामित्यर्थः क्रिपेभावः क्रियभावः सचवटेऽप्यश्वतथाः संगमस्तत्रक्रियाभाववटेऽप्यसंपदे क्रि

रामः
६६

यते बलिरनेन क्रियोत्रयकप्रत्ययः अयकिङ्कारस्परिडादेशः क्रिपः मे व्हारो रोगाणी पुर्मे
 वृत्तमपराङ्का क्रिप इत्यमरः वृत्ते वृत्ः पचाधच् कुं भो वृत्श्च कलशः कट इति रुद्रः इत्यनेन
 ज्योत्रपजदेवराजा संगतिकरणा हानेश्वपजेः क्लम संप्रसारणां च इत्यस्तु गुरुप ज्योतिरिति रुद्रः
 संगमने संगमोत्रसंपूर्वात्त गमेर्बभ संगमः मिलाये संगमः संधिः संपोगः संपुतिरिति रुद्रः स
 कृदेकवारमपि एकस्य सकृच्च सकृद्देशः सकृत्सहैकवारयोरित्यजपः खत्यते बुद्धिरत्रेति खन
 खनने खनेडः खं खमिंद्रियं सखेव स्वर्गश्च खे विंदो विहाय सीति विश्वः निरुह्यन्तो अभासः सा
 निलस्यात्रेति म्ना अभासे वभर्षेकः निम्ने निम्नं गभीरं गभीरं ज्ञानं तद्विषये अगाधमतलस्य
 मित्यमरः निम्नं गवतीति गमेडः निम्नगा ॥ रवस्य निम्नगा खनिम्नगा मंहा किनी विपद्गं सखा ही सरा
 हीविका खनिम्नगा इत्यमरः जलपति अंतर्गतं वसुवारयति जल अपवारो वरादिसतः पचाधच्

चंविं.
६७

67

जलमिति सवीनं हः जडत्वाज्जलं लड्योरे काल्हात्वमिति कलिंगः जडं च सजडात्मापदुर्मवानि
ति हंडी आद्यः स्त्रीभूमिवावीरिसलिलं कमलं जलं पयः कीलालममृतं नीवनं भवनं वनं कब
धुमुहकं पायः ७ करं सर्वतो मुखम् अंभोरी स्तोयपानीपती रक्षी रां वृशं वरमित्यमरः जले जडनी
रयोरितिरुद्रः ततस्मात्कारणान् अनेति आगतवित्तकोषवृत्तिरुद्रः शब्दे धातोः निष्ठायां क्तः अस
त्वे निपातनाडोत्पद्यमान् उत इति वितर्कः उताप्यव्यवितर्कयोः पारित्यमरैः निष्ठायां निमेषः निरुक्ता
मिषमौलने धातोर्बभूवि निमेषः सपरिमारा मस्येति अत्र परिमारा मात्र च प्रत्ययः तस्मात्त्रिमेधमात्रतः
पंचम्यर्थे तसि ल् पंचोपावत्कालमल्लभनेत्रविकाशा नंतरं नेत्राकं चने जायते सनिमेषः निपा
तपित्वेति निपात्यत्पप्रत्ययांतमव्युपसहसाशी ब्रमित्यव्ययम् अस्मिन्निति द्रष्टव्यः त्रलोपवाहः
दशादेशः इह जननं जन्मभावे जनेर्भूतिर्न जन्म अनुर्जनं न जन्मानि जनिरुत्पत्तिरुद्भवः इत्यमरः

रामः
६७

जहुरिति जहाते ह्येराजलोपश्च चकारावुजहः जहोरजापतजनेडः जहजातस्याः ईशरांज
हुजेसरां ईश्यते इति ईशरां रंशदर्शनांकनयोः भावेत्यट् ईशरांनेन दर्शन इति रुद्रः सरो
भनं भगमैश्वर्यं यस्य सभगस्य भावः सोभाणं अत्रंष्टाभप्रत्ययः समध्यते नपाञ्च धट्
क्तिः समद्विः संप्रदित्यर्थः समद्विर्धनसंपत्तिः सैवेति मेदिनिः धनं नृदिः दधवर्द्धनेक्तिः दृ
द्विरानंदने हृद्वावर्द्धनेपिकलांतरे इति विश्वः सतश्च सोभाणंतयोः समद्वेः हृदि दृहातीति कर्मणि
उः सतसोभाणसमद्वहृदि हं बहुत्वयोगात्सिधादित्वात्तत्तद्वत्तत्त्रिषु पदावद्वृत्तातीति बहुल
मत्र उः बहुलानीति कायां स्यादेलापंगविषोषिणि कृतिकायां स्त्रियां भस्त्रिविहायसिनपुंसकम्
पुंस्त्रीकस्मपक्षे च वाच्यवत्ताञ्च कस्मयोरिति मेदिनिः धरंति कौटिल्यं कुर्वन्ति धराः पचाध्वञ्च अवि
धमानो धरः अधरः अध्वानं मार्गं गतीति अत्र कर्मणि उः अधरः अध्वरोपतपां ययोरिति रुद्रः ॥

चंविं.
६८

६८

सिध्यतेऽस्तिः सिद्धिः बहुलानामध्वराणां सिद्धिः तस्याः इदं हिंसातीति बहुलाध्वरसिद्धिरिति
॥ तदुक्तं किं निमेषमात्रतः सबलेनैव बलं निपात्य च सहसैव विवेकभूतं न पतित्वे पार
योजयाम्यहं ४६ इह जन्मनि जहुजे शरांसतसौ भाष्यसमप्लवृद्धिं बहुलाध्वरसिद्धिं
इदं परलोकेषु पवर्गसमाह ४७ गमनं च ततो ममोचितं यदि नो तत्कपवित्रदर्शने इह मय
मिजायते सर्वं इदं विराणमेदं विराणकोशगम ४८ ननु मयपि मेयथा तथा धनमाप्यं निहृया
यगोचितं मू रभणी सतभूषणादितः परमश्चात्र कलेक एवमे ४९ सकहापि च दुःसहो मया
जननिस्वीक्रियते निरंतरं तदुग्रमसमं विराधवत्पविहं ध्यादराहोपि मां जनः ५० अतएव ग
तिः कदावमे गतिहीनस्य वजीवनं हया इति चित्तपतो धनाशिवे महती संकटतामुपैषुषः
५१ मम नो शरणां शवादेयो न च माता न पिता न बोधवाः न हितानसतास्त्वमेव मे शरणां विश्व

रामः
६८

जचीनसोरखदे ५२ शरणागतहीनवत्सलापरमन्यापिनकामयाश्रता यदतः कनकं महीपतां न वि
लंबोत्रकुमोर्नैनिधीयताम् ५३ परयातवदेयशक्तितासफलास्तान्निधनोममासच सहतेयशसेतिम
हवः स्वपराधस्यचपत्तसमस्ततत् ५४ नटी सहर्वदमिसरातस्सञ्चकं मपरश्चासौलोकश्च
परलोकस्तत्रापवर्जनं अपवर्गोत्र वजीवर्जने वन अपवर्गस्यागमोक्षयोः क्रियावसानसाफल्येप
पवर्गः प्रपुञ्जतेदतिविश्वः सर्जनं सर्गः भावेवम् सर्गः स्वभावनिर्माणानिश्चयाध्यापसृष्टिद्विति विश्वः
गम्यतेगमेश्चभावेत्युद्गमनं प्रस्थानं च गतिर्थात्राप्रपारांगमनं गमः तत्रात्रज्याभिनिर्णयामितिग
रुपादाः नोदतिश्रव्यपम् रूपतेरूपपतेप्रतिषेधार्थेनेनेतिरासुतौबाहुलकात्तदोरपिनोदतिनिपाता
व्यपम् अपिसामर्ण्यात्प्रत्ययेनदति अमानोनाप्रतिषेधेदतिपुनातीतिपवित्रंभूपवनेदत्रचप्रत्यपः
पवित्रं एतेपवित्रंशक्रेतुपवित्रदतिरुद्रः एतेपवित्रमेध्यात्तवीधंतुविमलार्थकमित्यमरः पवित्रः प्रपतः

चंविं.
६८

69

हृतोवस्त्ववर्गमरः अयांसमहाआपतेनगद्यतिआपगानिदृशानांआपगानही तस्यैनघानकर्मरा
इत्यर्थः उचितंयोगंनिदृशापगोचितं रमयति कांतमिति नृणांहित्वातल्यः रमणी भव्यतेनेनेतिभूषणं
करोत्यट् अलंकारस्वाभरणपरिस्कारोविभूषणं अलंक्रिपाचभूषेत्पमरः ऊष्यतेऊष्यातिवाकोषः
पचाधच अंपमर्दमसालगांतश्चकोशोस्त्रीकुडनलेपात्रेप्रेषणंशब्दादिसंग्रहे इतिविश्वः खडापिधा
नेमांशारेकोशइतिरुद्रः नखः अखः खः रूपतेस्वीरूपते अत्रकृत्वसि संयोगे संपवकर्तरिचिः एवं
स्यास्यचौदस्यात् वैवैलोपः चंताद्व्यपत्वंतिर्गतमंतरंपस्मानिरंतरंभेदरहितमित्यर्थः रमयतीतिर
मुकीडायां त्वलतिकषंतेभ्योराप्रत्ययः रामः रामोबलेदाशरयो जासहग्रीवसंहरे पशोविंशेषेवचसि
श्वेतेइतिरुद्रः विराधोराक्षसः तद्वत्विराधवत् पणंतेअनेनेतिपण्यिगतीं पण्यिमण्यिभ्यामिनिरितीनिः
पंणः तस्मिन्पण्यि जापंतेइतिअनाअचअनोलाकेमहलीकासरलोकेचपासरेइतिविश्वः हीनइति

रामः
६८

हीयते इति डोहा कस्यागेधातोः कः तस्य न आकारस्य कं रश्महीनं तद्योगात् हीनः हीनं ग्रात्वेन
 योरिति विश्वः जीयते न जीवने अधिकारो लुट् जीवने वर्तने नीरे ण् जीवे च जीवने जीवनी जीवना
 चेति जीवती मोहयोः क्रमादिति विश्वः व्यर्थस्य ह्यपानिपात इत्यवयवम् व्यर्थके तु ह्यपामुवाच स मरः
 विंशतीति चिंतयन् अत्र शत विचारयन् इत्यर्थः मत्स्यते इति ङरा हो शत्रुं तो महत् निपातितः स्त्रीलिंग
 त्वात् डीष्महती महती स्यादुरीयस्य वीर्यापामिति रुद्रः संकटपतिश्चत्पावकाशं संहरोति अचसं
 कटः विसं मोहश्च कटजिहिति कटच संकटं नातु संवादः कलिले गहनं समेत्य मरः उपेयाप इति ङ पे
 यिवान् उपेयिवान् नानाश्चान्नचातश्च सते निपात्यते उपेयवीहिरो गमायापामपि भूतमात्रे लिट्वा स्या
 ततस्य नित्यं कसुः इट् उपेयिवान् इतस्य उपेयुषः प्राप्तवतः शिवः शर्वः शिवः शक्रः शिवः कीलः शि
 वो वसुः शिवो गौरी शिवो कौण्डी शिवो श्रेयः शिवो सुषो शिवो भाषा शिवः कोलो भवेह मलकीत्यनेका

चंवि.

७०

20

यः माताकाव्यप्रसंगोश्च ब्राह्मणपाषाणमातेरदिति विश्व चान्वाचयेसमाहारे अन्योन्यायेसमा
खये पक्षोतरेतयापादसरोपवधारोदिति उरुदः पात्यपत्यपातेन मनेष्ट्वष्टिनादिनात्विद
त्वेनिपातितः पित्रादयदितितचदत्वंचपितेति सुभतिः तातसुजनकऽपितेत्पमरः पितापाल
कतातपोरितिरुदः वधवंधने बध्नातिस्नेहेन शस्त्रसिंहित्रण्यसिहनिवसिवंधिभ्यश्चकारिति
उःबंधः प्रताघराबंधवः असागसहनेबंधः सदैवानुमतः सुहृत् एकक्रियंभवेन्मित्रं समप्राणः स
खामतति दधातिहितः दधातेहितप्रत्ययेतादौ किति हितं वतेगतेपण्यहितेभित्रेदिति विश्वः वि
श्वस्यजनस्यसर्वलोकास्यहिते विश्वजमीनमत्र आत्मन विश्वजनभोगांतरपदात्तयः स्वसेनः
सर्वजनीनमित्यर्थः दीपतेइति दीनः दीड-स्येकप्रत्ययः ल्याबोहितइति ईडादित्वात्तत्सनदीनः
हीराधनइत्यर्थः वदतिस्पर्षमिदिकसः सैकप्रत्ययः हीनानवसवतऽत्रवतलातिआदत्तइति

रामः

७०

हीनवत्सत्वाच्चकर्मणिः परमिति क्रियाविशेषां अनितिश्च न माराधारो अर्थादित्यातः
 अन्मा यत्तपस्मादेतोः अतः अस्मादेतोः यथा यत्तदोः संबन्धो नियतः तथैव परिहृयोरपीति प्राञ्चः
 कनतिहीयते कनहीतो क्रिमादिभ्यो वृत्तार कनकं कनकं चंपके सरो किंशुके नागके सरे धत्तरे को
 चनारे च कालीये पि कचिन्मत्तमिति विश्वः प्रहीयतामिति लोटः प्रथमपुरुषैकवचनमाशिषि
 क्रियापदं परेण प्रकारेण इति पर्यायत्वात् प्रत्ययः हातं पोष्ये हेपं अत्रातो यदिति यत् ईषतीति आतई
 तगुराश्च हेये हातव्यहानीये इति रुद्रः शंक्लुशक्तौ शक्यते नयेति किन्शक्तिः शक्तिर्बलेन भावाद्दोश
 क्तिः प्रहरणान्तरे शक्तिः कपालशकलेन स्वस्ववर्तते रपीति विश्वः तस्याभावः शक्तिता फलतीति फलं
 फलनिष्पत्तौ पचाध्व सस्य हेतुस्ते फलमित्यमरः फलेन सह वर्तते इति सफला सहाय्यपस्य सादेशः
 अस्तादिति असंभविधातो राशिषि लोटः प्रथमकवचनं क्रियापदं निष्कर्षाद्द्वेनेर्मरणाद्यः ततो वभवे

चंविं.

७१

71

कः निधनः निपत्तौ दधातेः कृद्वृजिमेहिनिधाम्पः कृषीनिधनः अंतोनाशो हयोर्मत्स्यमरणां नि
धनोस्त्रियां इत्यमरः मिलित्वेत्स्यसहनिपातः सहसहार्थेत्स्यस्य सहसा कल्पसादृश्यपौगण्यस
मृद्धिद्विविधः उच्यते इति वचोत्रवचपरिभाषणोत्पन्न ममवचः मद्वचः अपराधनमपराधो
त्रभावेवमत्राणां पराधो मंतुश्चेत्यमरः इमिषा अनेन तस्य तस्य अचक्रुः कवोपप्राप्ता सेन आश्रयेका
व्योपत्त्या सेन किं हे कृतं कौटू हलमिसे कौटू हलमिश्रमेहि अत्र अल्लहपंतोततः तारिसंतादृशं अरां
वि अत्रमपि अवस्थंतरग अत्रवस्थांतरगतं कहेदु कणपतुः महाभर्ता सूत्रधारः भगवत्या अपेक्ष
सोभागवतोत्रमत्वापीयोरारप्रत्ययः शाक्तश्चैस्मवश्चापि गरोशश्च गृहसत्या कामोप्येश्वर्यमत्युन्नत
मेभागवताः स्मृताः तेन भागवतेन भवतिलोकोत्पत्तिममिः भवः किञ्च चकारात्तमिप्रत्ययः परिग्र
हणोपरिग्रहोत्रभावे अत्र पत्नीपरिजनानामलशोखाः परिग्रहो इत्यमरः अतिशयनमातिशयोक्त्र

रामः

७१

एतच्च आधिक्येति शयकुंभकरोति स्वायेदतिरुद्धः अवश्यते स्मिति अवर्षातशेतनकरोधा
 तोरधिकररोल्यम् अवशानिपातनासांतमवयं अवश्यं च तन्नातनमावश्यकमिति अवश्यमेवम्
 वश्यकमवश्यपसर्वनाम्नामकवमाकटेः काशपीमिति ॥ दोषरासेन किं हे को हलमि सं मे हि ।
 अत्रेति होतारिसंश्रसां विवक्ष्यतरगश्रंकहे दुभहा सः श्रियते नैवम् गवता भागवते नममि परिग्रह
 मतिशयेनावश्यकमवलोकरे धैनिजावस्थानिवेदिताते देवतां काशपीमुपलभ्य महर्षकालापिसम
 व्वन्नीतः इतीरपित्वा तपति हे विविक्रपिक पुर्वनुत्पापात्स विक्रपमये स्वपेवरे वासुदेववसुधाप
 तिं वरामल्पपश्रमलमाल्यमाहरात् विभ्रती च सह हतहतताजसपासमधिरुत्वगा वंतां ग्राहिलोक
 नयनैकतारिका कुंजरी कपिनरेंद्रसंकुलां रंगभूमिमुपलभ्य तान् पातवीष्णवीष्णवपुनः परीष्णव ॥
 पीमिति भार्गवेराजित्वा कश्यपापहतातः कश्यपस्यैव काशपीतां देवीति देवीत्पारम्पवासुदेववसुधा

चं विं.
७२

याः प्रतिवरयाताहात्मादिक्रपिकपर्वकाराणामंगाराणामुक्तीहिमिस्ताहात्मात्मावपवत्तपकालंकारः
सारिकेवेसपमादवशाहस्यवाचकत्वात् अत्रोपमानपक्षयोः संकरः अनुज्ञानमनुज्ञात्रसुप्रत्ययः
विन्नयराविक्रयः दुक्रीभद्वयविनिमये भावेवम विक्रयोपवहारः परोपनविक्रयेराद्वेराजीवति
वतिवसक्रयविक्रपातचत्त विक्रपिकः ॥ वैदेहकः सार्ववादेनैगमोवराजोवराजक परापाजीवो
स्वापरिणकः क्रयविक्रपिकश्च सः विक्रेतास्याद्विक्रपिकः क्रयविक्रः क्रयविक्रः समोदसमरः गुरुस्त्रिनि
ग्यामहतिदुजेरालबुनारपि प्रमात्रिषकादिकरेपिनाही सरमंत्रिणीतिमहिनिः स्वपंहरातिपतिम
त्रैतिस्वपंवेरोत्रअधिकरणाश्च पतिवरोतीतिपतिवरात्रभत्तद्विद्वत्सादिनाखच स्वपंवराववपि
चमोचतेचपतिवरेत्यजयः अस्वतेप्रज्यतेइतिभावेवम अहोपोपेवप्रजेववाच्यवन्निष्ठित्यजयः व
सधनंदधातिइतिवसधात्रडमत्ययः कमत्यपोवामलेनामधतेनभवनीपेनोवपइसादिनायतम

रामः
७२

लम् मल्यं वस्त्रोपवक्रपदसमरः माल्यमिति कंदरोगाभ्युत्तवरे रापमुच्चिरंतस्युषीसवद्वमानमा
 दधौ ५४ सामहर्षमककालागतेमिहकोकिलकहीनकृतिते ईप्सितात्पदतिनायपीडितामानि
 नीवरुचिरामिसारिका ५५ तंविहायनिजमानमृतमंकायतीन्महपरांश्चतानशतान जायवा
 चमवमत्पतत्परांडुविहषकशिरंदिशिस्थितां ५६ माभियायतवरुद्रहासंकमावरोधलमालया
 तथा तामवापचपतिंवरासहंकीर्तिं संचकतकृत्यतागतः ५७ यवपीषद्वशेषशेषकसधूनस्पतद
 तीव मालहंभीलातिआदत्तेआतदतिकः मालाधर्मिधर्मधिविकरोगमल्यतेधार्यतेरापत्तः अहलोः सपं
 तातेवामालाएवमाल्यमितिस्वात्पुजमाल्यामाल्यमालासजोमभिद्रुसमरः उनीतीतिदतः दभपरि
 तापेक्तः पदाडुमाजपीवमेतिक्तेहोर्वाहितः स्यात्संदेशहरीदतद्रुसमरः दतसंभावादततासेवजन्मा
 तथा तमेति वरस्यजापायापेक्षिगधपहमवपस्परयः तेजनीवधंवहंतीतिसंतापांजन्माइति पदेते

विच.

७३

७३

ननिपातः स्त्रीवेज्जन्मा जन्मावरवधजातिप्रियमत्पहिते घुचेतिविश्वः जननशीत्माजनिरत्रशी
लेदः रुदिकाराहकैरीपयावकथः इतिजनी यदा जायते लज्जासंततिवांस्पाजनिवसिभामिरा ह
धाभावः जनिवध्याश्चेतिजनिः जनीसीमंतिनीवधोः उत्पत्तौवजनिर्मतादत्पमरः गिरतीतिगर्वः रुग्द
भ्यावः गर्वमानेद्वभिगर्वीया गर्वोभिमानोहंकारः इत्पमरः गर्वः संजातोऽस्मादिति तारकादित्वाहितच ग
वितातां कुंजरीमिति कुंजाहंतो हनुश्चतवागादिति फ्लावनेखमखनगकुंजेत्यादिनारः कुंजाभ्यांहेताभ्या
मितिस्लाघ्यकुंजरः स्त्रीवेतकुंजरी नपतेऽस्तिपतेकामाहमिर्नरः कर्तृपिच नपेतिपत्नीननुत्तमगतिंन
पतेडिचैत्परन नराः नपेतिनपेनव्यवहारंतिननपेश्चनराः नरेंद्रेवर्तिकेराजिविषवैधेचकण्यतेइ
तिविश्वः संकीर्णसंकुलाकीर्णदत्पमरः संकुलेव्याकुलेदत्पमरः रंजितिलोकात्रं गौत्राधिकरौकर्तारि
चकारकेसंज्ञापामितिध्वम भावकररापोश्चरंजेनलोपे एगइति रंगोरराखलेरंगेनयेरंगः स्त्रपराप

रामः

७३

पीतिविश्वः वरेरापमितिहत्रष्टमः॥ वरेरापवरराणिपावितिरुद्रः तानूकपिनरेंहानितसर्पः
 अत्रतदशब्दः प्रकृतबोधकः चिरमित्यवपनिपातद्वारेण चिरापविरात्राविरस्पचविरवि
 रात्र चिरेरोतिदीर्घकालबोधकासमवयानि तस्योदितितस्थितान् अत्रभूतमात्रेतिद्वनस्य
 नित्यंकसः इद्वचतस्युषी अत्रकसनप्रत्ययः उदित्वातहीप वकारस्पृकारः निमित्तस्याभा
 वेनेमित्तकस्याप्यभावः इतीडागमाभावस्य तस्युषीस्थितवहीदित्यर्थः मानमिति मननेमनसा
 नेभावबुद्धिमानः यदृष्यामतेदितिमानविचारे भावेबुद्धमानः मानश्चित्तसमुन्नतिरित्यमरः मानं
 प्रमारेणप्रस्थानेमानश्चित्तान्तो गृहेदिति विश्वः सेतत्रतदशब्दः प्रकृतसचकः महर्षसममहामनी
 तथात्वावकपक्षिराणि विश्वः ममते मनज्ञाने फलिपटिनमिमनिजनेधातनांगकपटिनाकिधत
 श्रुतिः॥ ॥ श्रुतादेशः मधुः पदामधुर्वसतोत्रास्ति इति मत्वर्थे मधोर्नचेति जस्यवालुकि मधुः

चि.व.रि.

७४

७५

मधुश्रेते चेत्येवमधुपुष्परसेमधु हहचंद्रः मधुरर्ध्यादिः मधुश्रेते मधुदेत्योमधुकोपिमधुः
स्मृतः मधुमधमधुसोमधुपुष्परसविदुरितिशाश्वतः कलनेकालः भावेवम कतातातेहसाः
कालः चतुर्थेपिधुगेकलिरित्यमरः कालोममोमहाकालेसमयेवमकस्मयोरितिमेदितिः कोकते॥ ॥मा
ऊतः व्युत्पन्नत्वफरासुच्चकैर्दधुहोमदर्शनदशामुपेपिवान ५२ उर्जनाभुदितकाकुफुलतीराचरंश्च
विमतीश्वरावहन तस्मयाचसहस्रियाकृतजित्वायुगलमस्यचालयन ५२ निर्द्वनत्वविषधमम
दमनउत्तजंश्चरतलुहासकनुकमउत्तमराजनवश्चिकासप्यास्यातरेस्वधनयाचनाविषाः ६० ॥मल
म॥ ॥मनोऽह्लातिउकवकश्चाहाने अजिरादयश्चेतिदिरः बाहलकाहगाः रसत्वं सलिकलीसा
दिनेलचिवाकोकिलः वनमिपः परभतः कोकिलः पिकदसपिदसमरः कोकिलकदसुत्रद्वार्यकन
तदोपमा चास्वार्थकनिनपकमेव कूजतेतिकूजितं कूजशब्देकदडागमश्च कूजितं तुरंतेशब्देसादि।

रामः
७४

तिमरः आनेदद्यति आन आनो ईसातीति ईसा अः प्रत्यपतादिति अः प्रत्ययः हापूच ईसाकांसास्य
 हेहातद्धालि सामनोरपः इतिरुदः ईसाजातास्यति ईसातः तारकादित्वादितक अणोमिधेयेशाना
 धनकाररावस्तुतिश्रावतः रमरांरतिः रमेभावेक्तिः रतिः स्मरमियापांचरागेवसरतेष्टिति ई
 तिविश्वः नाथ तेयाचतेयस्मात्सनायोत्रना एयाज्ञाया अकर्तरीतिनिपमादपादातेवन नापदहे
 गुरोरतिमर्तरीतिरुदः पीडतेनयात्रविद्धिहामित्य उ पीडासाजातास्यादितिपीडितातारकादित्वादि
 तच मननशीलामनज्ञानेशीलेशानिः उहमानिनी यदामानोस्यादितिमानिनी अत्रमत्वपीप
 इनिः मानिनीमानकजीत्यर्थः अभिसरतिसंकैतस्यानमितिअभिसारिकाअत्रामिसर्तैरुबल॥दि
 त्वालजासमाकृष्टामदेममहनेनवा अभिसारयतेकांतसाभवेदभिसारिकैतिमरतः परंपत्यमिलाषमि।
 तिपराः पचाधच तदिरुदः अपराः मतोपरामदपरानश्चहरानातेमातमाः परादत्यमरः शाकैतवेचप

चवि.

७५

75

चाघव शठाः॥ शठो मध्यस्थं पुरुषो शठो धर्तृपीरिति विश्वः जन्मापादयं जान्मा जान्मा चासौ वाक् च
तो जान्मा चावचं पुंवदेत्यत्र पूर्वस्मद्भूतः श्रवमतेनित्यप्रत्ययान्तमव्ययं श्रवयोगातिरक्ता राव्ये हो
प्यं ते श्रपर नरे दे श्रपरा सावधाना तान तदा विहृषयतीति विहृषकोऽत्र निरुद्धो षवैकते धातोः
एवुल्लेना हातोपदेशे सति न रहिः॥ हास्यप्रधानवाको नैकोऽनु कंचित नोति यः नायकस्य सदा प्रीतः
कण्ठे स विहृषकः विहो विहृषकश्चैव पीटमहं स्तथैव च दंतुरः पलितः खंजः कुतश्च विहृताननः
काय हासप्रकुर्वीत श्रसंवद प्रभाषणं श्रतः पुरचरो रात्रा किंचिद्विद्ये विहृषक इति भरतः विहृषको
विघ्नकरः पीठमहं इति रुद्रः शिखिनं मवरं श्रमति श्रमगत्यादि श्र जंमता तडः शकं धादित्वा तपरहप
शिखरुडः शिखावडो शिखरुडोऽपि खर्वे न पुंसक इत्यमरः शिखंडोऽस्यास्तीति शिखरुडो श्रवा
स्पर्धे इति शिखावलः शिखाके कोमव नादानुलास्यपि इत्यमरः शिखरं शिखा शिखा विधापा

रामः
७५

दानेगुप्ते श्रमहल इति प्रकार प्रत्ययः शिष्टाविधौ पादानं जातमस्या इति शिष्टिता प्रवीरोति परागामि
 नो विज्ञानिस्तात शिष्टिताः वैज्ञानिकः कृतस्वरः कृती कुशल इत्यमरः द्यायेति परोक्षेनिरः प्रथमे।
 कवचनं क्रियापदं रुद्रासकमत्रातु कं पायं नीतो च कन प्रत्ययः कीर्तिं सतवतीति कीर्तिं सत्तां प्रसवैश्वर्ययोः
 धातोः किर अकरोति कृतम् कृतं पुगेपि पर्याये चिहिते हिंसितो फले इति विश्वः कृतं कृत्यं कार्यं पेन सः
 कृतकृत्यः कृत्ये पाणं कृत्यं विभाषा कृत्योः काप् कर्तव्यं करणी विचकार्यं कृत्यं विधेयमिति रुद्रः गतं प्राप्ते च
 नष्टे च ज्ञाते स्याद्वा च वन्निष्ठि रुद्रः अगच्छति गतेः कः गतः पथपि चेदपि। इषुद्वयं मनः कर्षत न
 णा किंचिदरागुत्ता कदुत्यमरः अवशित इति शिष्टविशेषोपपत्तावच अवशेषमेव शेषकः शेषं केवलम्
 त्यवशेषः सर्पिश्च कीर्तितः शेषात्तवतया माला शेषेति भरतः अवशेषे अवशेषक इत्यत्र सार्थकम् पदं
 अवशेषं शेषद्वयेत्यपमायां कन प्रत्ययपदवार्थं संज्ञायां चेति कन इत्यपमा अवशेषशेषक इत्यत्र शेषा

च. वि. २.

७६

७६

सार्थमेवातश्च वशेषराशेषस्य तादात्म्यात्तस्मिन् न पक्वं पदा अत्र वशेषराशेषस्य सादृश्यादेकस्य शेषस्यार्थ
भेदेन स्मिन् एवमा शब्दस्यैकस्यार्थभेदात् श्लेषः संजायत इति तात्तचरणाः बुधमादीनां भगानां फराणादिभि
रगैस्तादात्म्यात्सावपवने पक्वत्वं दती च मां कुसदस्यत्र फलात्तेषां तदतीति पीडनफलक्रियान् पञ्चमे हिते
फराति फरा फरागतो द्वयोरित्यनेन फरायाश्चापि संबंधः पञ्चमच फराद्वयोः सर्पशीर्षेणो विवाराः फरा
मता फराजटा फराकट्टा फरा मयन कुंडलीत्यनेन कार्यः दधातीति दधत् अत्र शतप्रमणादिरुक्ता नामि
ति निपमात् शतप्रत्ययेनमः प्रतिषेधो नित्यमेव जिभीभये निषः स्रज्जतिमकसको विषयस्मादिति भीमः
भीमादयोऽप्यपादान इति भीष्मभीमोसाध इति सर्वधूरः दारुणं भीषणं भीष्मां वारं भीमं भयानकं इत्यमरः भी
मं भयं करं वाच्यं सदा भीमश्च पांडवः दमयंती प्रतापी भीमा देवी इति रुद्रः दशत इति दशने दशे भीवेत्यट् द
शने वीक्षणां वीक्षालो कनमिति रुद्रः दुर्जनेभ्यः अभ्युदिताया का कवः तावत्पुं कृतपस्ताः दुर्जनाभ्युदितकाकु

रामः

७६

पंक्ततीः उः उ ह्य श्रुते जना श्रु दुर्जनाः करीजयः सचक्रः स्यात्पि श्रु नो दुर्जनाः खले द्रुतमरः श्रु भु घंति
 सैत्य भुदिताः श्रु भु तर्क देतेः कः सर्वतः मा स्या द्रुतमरः मुद्रे च न हो त्तो भु हितं मोक्तु मुद्रतमिति विश्वः
 फलतीति फलनिष्पत्तौ वा फरातीति फराः फरागतौ श्रु त्र वा हलका तड उ ध्र फः पुः स्त्रि पां डत
 कुः फः ॥ फः पारदर्शने देवे न्याये ज्ञाने च नीर धी फे त्या यते न वी जे फं फले फं निष्फे ले धु लो का वं तो
 मग मा शि चे फा फरा मा धरो च फा वक्र वर्त नि फं स्त्री वे ला भे लो भे वि पयं पे म र्ता व ड य ने फं च मा दे
 दे जाल के च फं सग वां यो धिता फा स्या त पूर्व ध व ड पा कु ले द्रु ते का सर ना म मा ला फू कर रां फू क तिः
 श्रु त्ति प्रत्ययः श्रा चर तीति श्रा चर न श्रु त्ति प्रत्ययः हिं स नं हिं सा हि सि हिं सा पा षि द्वि हा हि म्पा र
 हिं सा क र्मा मि चारः स्या दि त्प मरः श्रु पर्व वे हा भु हितं हिं सा फलं क र्मि शा क पा षि वा हिः हिं सा मा र रो
 चा दे ना दि क म मि चारः र सा हिं हिं ति श्रु न पा लि हेः र्व जि त्वा ग्री वा इ ति च न प्रत्ययः जि त्वा ज हा ति र

चविं. २८

११

समितिजहातेर्वप्रत्ययेदित्वाकारलोपेवातिह्यारसजारसनाजित्देत्यमरः पुनर्कीतिपुगलमत्र
पुजिन्नाविषागेष्टादित्वाल्कलच विषमिति वेवेष्टिन्सक्योमतेकायं विषयाभौविषमयो।
गेवा इगुपधात्कः इतिकः विषमर्धमातं विषयानीयमित्युक्तविषमंतश्चैरारसमतिविश्वः स्वडस्तु
गरलंविषं१सिक्तीवेचकाकोलकालकूटहलाहलाः सौराष्ट्रिकः शोक्लिकेपाब्रह्मपुत्रः मही
पनः दारहोवत्सनामश्चविचभेदाश्चमीनवेत्यमरः खलति संविनात्पशुममितिखलः खलसंच
येश्च हसनहासः हसहसनेभावेद्यभ कंचतेबध्यतेकचिलंधनेहीमोचात्रश मिफमीत्या
दिनाबाहुलकादोप्युकेनप्रत्ययः कंचुकः। समौकंचुकान्मीकावित्यमरः कंचकोबाणावारे।
सात्रिमीकैकचेषापिच वधार्पिकगहीतो गस्यतवस्त्रचवालके डोषधेकंचुकीतिविश्वः उते
मरीजनानांश्चैस्ताहात्मातस्वधनपावनादीनामगानांविषादिभिरगैस्ताहात्मात्साव

रामः

११

यवनपकं उत्तमं नृसंगस्योपवयत्वात्स उत्तमराः ह श्रमतिमर्मत्रश्च सुखोः किं कन संप्रसारणां द्य
श्रिकः सरीसं पाहश्चिकेलिरितिरुद्रः रंधेव स्नेतणामध्ये व्यवधानेतरात्मनि बहिषेगिवकाशेचवि
शेषेव्यसनेतरमित्यनेकार्थः पावतेदतिपावेसंपतादर्थयाज्ञायां श्रुतोपिरापतात्तपच पाच्यतेपा
जा पाचनापाचनयाज्ञाभिश्चास्तिस्त्वर्थनेत्यमरः विशेषेण श्रुतंतिस्त्रिपत्यनेनेति श्रुजगतिस्त्रेपरा
पोः हलश्चेति वजिवाजः ॥ व्याजः शाव्यापदेशयोरिति विश्वः राजतेवोभतेदतिरातदीप्तौ दप्रत्ययः
राजिः वीष्णालिरावलिः पक्तिः श्रालेसास्तराजपदस्य मरः तुल्यमाने तुलादिशोचाश्रमिसत्वा
त द्रुपधौतिकः तुले तुलस्त्रिभ्यसमेवाच्यवदितिरुद्रः तुलासमस्तुलामानं पत्रेमानस्य मेहकेद्र
त्यजयः व्यातस्यराजिः पक्तिः जस्याः खरतातपातुलं समं श्रुलकं पेषते व्याजराजिखरतातुलाल
काः खमिंद्रियं सतिरालाहनेकः खडकडिमेहपेषादरादित्वातडस्परः खरमित्यस्य सत्यसंभः

च.वि.दि.

७८

७८

स्वरोज्यः स्वरोपि पुरुषोत्तमः स्वरो रासमद्रस्य केव्यवहारपदः स्वर इत्येवकार्यः ॥ तस्य भावः स्व
रता अलमिति अलतिदेशे समर्थो भवति पचाधच अल अलमेव अलकं स्वार्थे कन अलव
श्विकं लागूते इत्यजयः आगच्छेति ससागताः आडः पूर्वोक्तमेतः आगता हि भवेत्तत्तात् आगता
आगतागत इति रुद्रः आगता देवसत्रक्रियेति सहा कुहेवेनोहिता कुहेनेनाहिताः नाधेते स्मिति न हीमे
रराक्तः नोहितः प्रेरितो नुत्र इति रुद्रः क्षरा हि सायां च पचाधच क्षराः उत्सवे च प्रकोष्टे च सुहृते नि
यमेतथा क्षराशब्दे व्यवस्थायां समये च निगद्यते इत्यनेकार्थः अदृशब्दः पुलिङ्गस्वरवदेव ते
ते पुस्वच्चादृशब्दस्य बाहुल्यशब्दोत्तरसामानाधिकरण्यात्तल्लिङ्गापि यथा दृशादी अर्धवस्त्रं
एतच्चादृनपुसकमित्यत्र रक्षितेनोक्ते जसिवा व्याजराजिस्वरतात्तलालकाः आगता इव कुहे
वेनोहिताः किं करोमिव दन एविक्रमेमा यमिकुत्रशरणार्थं वाद्यया ई१ स्यात्तमेकमपि च क्षरा

रामः

७८

देकं नमो स्महह तद्दुषी मया त्वं नदी यजननी शिवे घतो जस्य मे वमह भीष्टं स्वहात ई२ सात्व
 मधुक्रुत सवमो स्मर स्येव नो न च करोषि सत्सुखम् यातुं स्वमभिनीय संस्थिता श्री सहा शिव गु
 रुस्व नृपिणी ई३ सात्वमध० या सदा हरिहरादिवंदिता सर्वदुःखहराण्यैकिका ॥ ई४ सात्वम
 धः ॥ ते तु नित्यमुचितं मदीप्सितं कर्तुं मन्त्रचजही हि संशयमसात्वमधः ई५ ॥ मलं श्रद्धावा श्र
 द्धमिति समभागे ॥ श्रद्धं श्रद्धं श्रद्धो न पुंसक एव समप्रविभागे वर्तते नामलिंग इति श्रद्धो नित्य
 मुदा यो नेनेति श्रद्धं श्रद्धवद्देव करतो हल श्रद्धेति धर्म तुल्यखंडयोरेकमर्द्धं पुंसोर्द्धं समं शके इत्य
 मरः श्रद्धमेवा पुंसं स्वार्थे कन नश्यति स्मेति नश श्रद्धा ने भलाये कर्तरिक्तः नष्टो गते मते सज
 यः ममद्वयं मदीपा पुष्करस्महोर सतरस्यं रत्नं ॥ चातुः श्रद्धा इयः पुष्करस्महो स्वमहादेशश्च
 श्रजस्यमिति न जस्य सजस्यमिति नमिकं पीत्यादिनाः श्रद्धा सकारो हसः सततमजस्यं श्रावयमावा

च. वि. दि.

७८

79

पिनित्यपयायोपनः पुनश्चभिः आत्मिहं श्रीमिशितं अत्रकप्रत्ययः अवत। व्यापनशीलवतभातिमाही
तिः किः॥ असत्वे निपातनादव्ययं अभि अभिर्दृष्टाभिसुरत्योपरिति विश्वः पाते दुमस पुमानपुसाभा
वः पुस्त्वं अभिनयनात्कृत्वा अभिनीपदतित्यप्रत्ययांतमव्ययं संतस्यावितिसंस्थिता सरतिस
गतीसर्तवदतिवः सर्वः त्रिषु सर्वः शंभौ समस्ते चेति रुद्रः सर्वसर्वहिसाग्रामित्यतः पचाधच सर्वः शं
भुरित्यर्थः सर्वो देत्यादिः नृपाध्यायसर्वस्व अतएव सर्वस्तु शर्वा भगवान् शंभुः कालंजरः शिवः इ
ति नामनिधानं नित्यमिति नियते भवं इत्यर्थं निपातनात् त्रिशब्दाद्वर्ण्येत्प्रत्ययः नित्यमिति उच्यते
इति उचितं उच समवायेकः दृडागमश्च वचभाषणाधातुर्वा उचितं मोक्तमनस्तेमिते ज्ञाते समं जसेद
ति विश्वः महमीक्षितमिति इक्षत्यनयेतीत्यादृश्यामिषेः इक्षेति निपातनादि दृष्टाकांक्षागु
रोश्चैत्यकारः॥ सादृजातास्पतिदृष्टितं वस्तु॥ कर्तुमिति तु मप्रत्ययांतमव्ययं जहीहीति ओहाकत्वागेला

रामः

७८

लोमध्यमपुरुषैकवचनक्रियापदं संद्वयोर्नानार्थयोः शयनं संशयः समोनानार्थताशीड. सरच सं
 शयः शयनेचापि संदेहे तुल्य इति रुद्रः संशयः संदेहोपराविसमरः अत्ररप्योद्धता हन्ते आ
 धमस्तरमपितृतीयकं सत्तमंचनवमंचतप्यातिमं दीर्घमिंदु छरिवयत्रगापते संवहंति कवयोरपो
 हतामिति लक्षणात् अज्जश्रार्थदमिणा अने न स त द स स स त स अ व उ द अ द्रु त वु तं ते रा ह तं ते
 रा व लि अ व लिकं सहष्पा सहष्पा संवत्ता संवत्ता स्मि अ स्मि वर्धति स्मेति वृत्ते अत्र वृत्तवर्तने क्तः
 वाच्यवर्तते वृत्तं चरितं हं द सोरपि अंतः प्रांतं नि के नाशे स्व न पे ति म नो ह रे इ ति विश्वः वृत्तस्य अंतो य
 त्र स वृत्तांतः वृत्तांतो व स रे का ये का र्ण वा ती विशेषयोः वृत्तांतः प्रक्रियायां चेति विश्वः वलिकं अतिश
 यार्थव्ययं तातस्मात्तप्यसीदेदु प्रसीदतु भवं भवान् एहं जे ब स व मे व तस्मत्तस्य परं विपरमपि क ह्वा
 ण श्रोत्रं काय प्रयोगं कहेदु क प प त भ हा भ र्ता पि प ती ति परः पृथालन पररापोरच परः श्रोत्रो वि

चंवि. वि.

८०

४०

हरान्मोक्षरेत्कीवमिदमनरः भरगाशीलोमतीत्रतचमत्पयः मतीस्वामिनिधारकेद्विति विश्वः दारिण्ड
हानी सर्वद्वारास्त्रिसावधानास्मि साधुद्वितिसाधोतिसाधसाधनेसाधेहरितिः क्रियाविशेषरात्वा
तेत्कीवत्वमितिसाधुवाधुषिकेचारौसज्जनेवाभिधेयवद्विति विश्वः सर्वप्रकारोपमयोरंगीकारेवधा
रौद्विति विश्वः सुचतत्पन्ननस्वपन्ननतसद्वारस्यमागं सरोधकास्तानस्वपन्ननद्वारमार्गो धकान
नानापदेभ्यः पतितित्नाकोत्रेति विषयिभातनन पन्ननवापन्ननपत्किपपद्वितिः तनोतीति तनश्चप
तस्तनपन्नन पस्त्रीपरीनगयोवापन्ननपटभेदनस्यानीयमित्यनरः हस्मावररोत्रराहिः द्वारपेतिश्चा
हस्वतिपहिरोत्रहस्मनावरो इति केचित् यद्वाद्यतेश्चनावते किंयते संपदादित्वात्किप द्वाः
द्वारौ द्वारः पुल्लिङ्गेद्वितित्पं कमेतिवद्विद्वारं शब्दशक्तिस्वभावात्तत्रतेनपंसकताद्विति स्वामी
स्त्रीद्वारं मतीद्वारेत्यनरः पाण्यपादेमज्जतेवितराक्रियतेसोमार्गः न अज्जद्विमिरासहस्मश्चद्व

रामः

८०

दधुत्तेरादुबलिअंसहष्पासंवतासि तापसीदेडुभवंसब्जेवपलंछिकवष्यश्रोअंकहेडुभवा
 सः श्रापेसाधुसाधु न दारिणसावहारासि सः श्रापेसकदातेनस्वपन्नहारमार्गनिरोधायवि
 रचितसमुद्यमानसमीपवासिनश्चालोक्यभगवत्प्रेतिजावस्थावृत्तिनिवेदिता ततस्तच्चिंताह
 रतसद्वनिसकृतादितिउक्तापठति उपकंठनिवासिदुर्जनाममयेगोपुरसज्जकं पण्डिकेरपिवा
 हितंसदापरिरोधुमुजगादवागताः हं अनयोद्धतशीर्षिताफणाः श्रुतिरोषश्चसनाच्चक्रमार्गते
 मृगपतेनेनेतिवासंज्ञायामकर्तरिवन्न मार्गमगमदेमहप्रभेदेन्वेषणाध्वनेरितिविश्वः हधिरावरेण
 निरोधनंभादेवमनिरोधः निग्रहस्तुनिरोधः स्यात्तद्वत्समरः निरोधोरोधनायोपरितिविश्वः संगता
 श्रापपत्रद्वयतरुपसर्गभ्यः श्रपः दूतसमीपः श्रत्रश्रप्रसयः समीपनिकटासत्रसत्रिकृष्टसनीडवत
 उपकंठान्तिकाभरणाभ्यग्राश्रमभितोययभितिश्रमरः वर्तनं वृत्तिश्चभावेकिन्न वृत्तिविवरणोजीवेके

चंवि. ८१
८१

शिक्षादिश्रुचेष्मते इति विश्वः भारतीशाश्वतीचैव कौशिकारभटीतथा चतस्रो हतपुष्पेतास्तासना
तोप्रतिष्ठितमिति भरतः निराकृतातिरस्तेत्यर्थः प्रत्याख्यातानिराकृतेत्यमरः उपकंठेष्पारम्भविल
सतीति पर्यंत उपकंठनिवासिर्जनानां भुजंगै समत्वाङ्गमालंकारः अनयोद्गतशीर्षिताहीनामंगानां
फणादिभिरंगैस्तादात्म्याद् उपकंठ उपमौवोत्तेमहावा समुद्वीत्यारम्भदयायाः गरुत्मतातादात्म्याद्वाजास्य
राहीनांपत्रादिकृताः ऊटिलोक्तिविचारधर्मतः परितोद्धमिताप्यवीक्षणाः अवलेपविषेराभीषणा
विलसद्ग्लोभमद्विजिह्विकाः ६७ विलसन्ति ततो विलंबताविजहीहित्वरिते पित्तप्रदे समुखरवदयागरु
न्मतः शचिबीजाक्षरपत्रधननैः ६८ अपनीयमलीमसं श्रुतात्पमलोकातिथितानपाधतः पदहंतवरुद
हासकोमदभीष्टं त्वदभीष्टमेव तत् ६९ अहहेति न च समासयोगद्वयं पदहाहणा अथवा क्रियतां तयो
चित्तश्रुतिपत्किंममचंचलत्वतः ॥७०॥ मलं ॥ भिरंगैस्तादात्म्यात्तावयवत्पकं अपशदस्यत्र कृता उचि

रामः
८१

तोपलंसस्पसहते श्रीमहुरेवेतिमार्जनात्परीहारालंकारः इहोपमोत्प्रेक्षात्पदानां संकरस्य परीहारेणाप
 र्यायेराचसंस्थः अपि यमलोकातिपित्तानयाधनदत्तत्रमरणा कथनेन तत्त्वतः पर्यायेराचमरणा कथनता
 तपीलंकारः उपकंठेत्सारभ्येतिपर्यंतवैताल्येष्टदः कंठस्यऽपसमीपेऽपकंठमिसव्ययीभावः उपकंठे
 निवसितुं श्रीलंकेषां तेशीलेशानिः उपकंठनिवासिनः हृत्पतेजनेरन्नतदूर्तं पदावर्तते स्म हतचर्तने स
 र्वधातुभ्योऽमिति त्रितिसन्निभ राज्ञोऽवर्त्मराजवर्त्मराजवर्त्मसवराजवर्त्मकं स्वार्थकन पंथतेनेनेति पयिग
 तो पयिमधिभ्यामिति रितीनिः पंथाः वर्त्म पतंत्यनेनेति वागमेरनुवत्तमाने पतेस्य श्वेतीनि प्रत्ययः पौ
 तादेशश्च वारः पयश्च मार्गेदिति त्रिकांडशेषात् पयोहंतोपि गच्छत्येव पयः कनपयिकः अध्वनीनाध्वगो
 धन्यः प्रायः पयिक इत्यपीत्यमरः अपीति निश्चये अपि संभावनामश्रयं कागर्हासमुच्चये तथा युक्तपदार्थे
 च कामचारक्रियासु चेति विश्वः भजकोटिले भुज इति द्वगुपधात्कः भजः कुटिलः सनाद्यतीति भुजनं कुटि

चंवि.टि.

८२

४२

लीमवनगद्यतिदधोहरादित्वातदित्वापेउमकरोन्प्रापिहश्यतेतिउः सवंगमेःखचवक्तव्यदतिरव
चिडित्वाहित्वापेभुजगोभुजगोभुजगमदितित्रैत्रयं सयः एहाकुभुजगोभुजगोहिभुजगमः आशीविषो
विषधरः चक्रीव्यालः सरीसपः कुंडलीगहपाचसुः श्रवाः काकोहरः फराणी दवीकरोहीवृष्टेष्टेष्टको
बिलेशयः उरगः पत्रगोभीगीजिल्लगः पवनाशनः इत्यमरः भुजगः सर्पउदित्वाभुजगोगरापतिरित्यभि
धाने भुजगोकुटित्वाविजिरुद्रः अनयेनानीत्याउद्धताः शीर्षिताशीर्षिसमहाएवफराण्येषांते अन
योद्धतशीर्षिताफराणाः इतिनपकं अनयोद्धतशीर्षिताफराण्येषांमित्युपमितसमासावा अतिरोषश्च
सनः उच्चकूकृतमिवेषांइत्युपमितसमासः फूकरांफूकृतमत्रकरोतेः कः अतिरोषश्चसनावापुः स
एवोच्चकूकृतंफूकृतंतेषांतेइतिअतिरोषश्चसनाच्चफूकृताः एषांरोषःभावेवज अतिअत्यंतरोषः अति
रोषः अतिसत्तनेनेतिकरणात्पुश्चसनः असनोमारुतेश्चासेश्चसनोमदनदुमेदतिविश्वः उच्चैपतेतिउच्च

रामः

८२

मन्त्र उतर्वाच्चिनेतेर्जः उन्नुसुंगेत्वरवर्वे चापामरेदितिरुद्धः धुनोतीति धमः धमकंपने दृश्युधीधि
दृशिस्रपाधभ्योमक धमः धूमोग्रिधमेधमश्चवरोऽस्यातश्यामलोहिते इत्यजयः परितः समंतदस्य
व्यः पांयदतिपंष्यानेनित्यंगवृत्तीति पयोरादिति नित्यमिति राः पेषादेशश्च योयः अधनीनद्रा
तिवीक्ष्यते सभिरिति वीक्षरा नित्योचतीति सभ्यः करोत्पुद अवलेपनं लिप्यपदेहे भावेवज
अवलेपो गर्वः अवलेपो हि गर्वः स्यात्तलेपने हे प्ररोपिचेति विश्वः भीषपंतीति भीषराः भियो हेतुभ
येश्च क भीर्दृतीकारः प्रक्षिप्यते दकारांतस्य भिषः शुकसारो हेतुभयेन द्वादिवा ल्यप्रत्ययः विल
संतोलाभमहो विलसल्लाभमहो तावेव हे जित्त्वे षे षांते अत्र सार्थे कत् विलसल्लाभमहद्विजित्त्वाः
विलसल्लाभमहाभ्याद्विजित्त्वाद्बोपमार्था कत्वा द्विजित्त्वं पञ्चगेषु सखले स्यादत्यलिंगके इति विश्वः
समुखी संहरा स्यात्स्त्री समुखी वगला मुखी इति रुद्रः दपते तथा दपरक्षरो भिदाघड् दया दयापाः ग

चंविं. वि.

८३

५३

रुत्मांसेन गररांगरुत मन्त्रोरुतिरिति उक्तिः गरुत्पक्षस्य हाः पञ्चमित्यमरः प्रशस्ताश्रतिशपितावागरु
तोस्पसंतिमत्तमपवादिषाछात् गरुत्मानगरुडसाक्षेविनेतेयः स्वगेश्वरः नागातकोविस्वरयः सप
रीः पन्नगाशनः इत्यमरः गरुत्मानगरुडश्रेष्ठसहायेचाधिपक्षके इति रुडः शोचपतिशोधयतिशुचिः
शुचिशोकैतर्भाविष्यतीत्यर्थे धातुभ्यश्च श्रुतिग्रीष्माग्निशृंगारेष्टाष्टादशद्वयं त्रिंशो ज्येष्ठं पञ्च
धवलेष्टद्वयं पृहते त्रिंशतिमेहिनिः वेवेक्तिविजिरष्टयगमावेद्रुपधात्कः श्रमेषामपीति हीवः बीजं
हेतुनीकारां बीजं निहन्त्वादि कारणमित्यमरः बीजरेतसितत्वे च हेतावंकुरकारो इति विश्वः न
ह्यरतीमहरोत्राच लीविह्यरं वरीसंज्ञं पञ्चद्वयं रणीति रुडः ध्वक् कंपने चुरादित्वात् ध्वमपीत्रोत्तु
गृक्त्यदिति नुगागमोत्सृज्य ध्वननं कंपनमित्यर्थः अपनीत्वेत्यपनीयत्प्रसयात्तमव्ययं मलयो
गाज्यात्स्नातमिसेत्यादिना सत्वर्थे ईमसच इत्यमलीमसामलिनश्च विवशोः पापरोनीचो मलिनश्च

रामः

८३

मलीमसइतिरुद्रः यमयतीतियमः यमुनियमनेपचाद्यच् यमः संयमकालनयोरितिरुद्रः यमभृत्यप्रभृतयो
स्यकिंकराइति यमयोगाद्यमः अर्शन्नाद्यच् धर्मराजः पितृपतिः समवर्ती परेताराट् कृतान्तो यमुनाभ्राता शमनो
यमराजमः कालोदण्डधरः आहुदेवो चैव स्वतोतकः इत्यमरः अचिरस्थिरत्वादित्यास्थितिरस्य षष्ठोदरा
दित्वादितिथिः अततीति ऋतन्यं चात्यादिना इति न्या प्रायुणस्त्वितिथिर्द्वयोरिति त्रिकांडशेषात् स्त्रियामति
थिरितिथी च स्त्रीवेत्वतिथ्येव स्युरावेशिक आगंतुरितिथिर्नागृहागत इत्यमरः अभीज्यते अत्र द्यतेः क्तः अ
भीष्टं वा इष्यते इत्युह्यां क्तः इष्टं अभिपुनः पुनः इष्टं अभीष्टं अभिवीप्साभिमुख्ययोरिति विश्वः इष्टं यागे च द
ने च वर्गं कृतेऽपि प्रयुज्यते इत्यजयः अत्येतत्पयोत्रैरच् अत्ययोति क्रमेण ह्येव्युत्पातेनाशदंडयोरिति धरणिः
पूर्वति पूरयति पूर्वपूरणे अच् पूर्वः अत्र स्वार्थे क नृपूर्वो न्यल्लिङ्गः प्रागाहपुं बहुत्वपि पूर्वजानित्यमरः पूर्व

चंवि.दि.
८४

शब्देनपुल्लिंगोवाच्यलिंगः यथापूर्वोयामः पूर्ववनंपूर्वानदी यदापूर्वजान्पितामहादीनाहतदापुंषुकृत्वेवर्त
तेयथाःपुरुषाःपूर्वैःकृतंपूर्वेषुः पूर्वजाःपूर्वजातयः प्राक्पूर्वमग्रतइतिधरणिः गृहंपूर्वयत्रकर्मणितत्
गृहपूर्वइत्येतत्क्रियाविशेषणं वृथेत्ययं असत्यार्थेवृथेतिनिपातितं मृषावृथातथामिथ्यासुधेतिरुः
अथवापक्षोतरं क्रियतामाशिविलोः प्रथमपुरुषैकवचनंक्रियापदंउच्यतेइत्युचितमत्ररुचिवचिऊचिऊ
टिभ्यःकितजितिकितच् श्रवणंश्रुतिर्वाश्रूयतेसदसदनयेतिश्रुश्रवणेक्तिःश्रुतिः श्रुपुजीषिस्तुभ्यःकरणे
क्तिरितिक्तिः श्रुतिः श्रोत्रोतथाम्नायेवार्तोयांश्रोत्रकर्मणिीतिचिश्रुः श्रुत्यापुक्तंश्रुतिमदत्रमत्तपूश्रुति
मत् चंचमंचंचोत्रभावेद्यज्रतंलानीतिचंचलात्रआतोऽः चंचलाश्रीः तडिच्चापिचंचलाचपलातथा चं
चलःकथितःसूतोवाच्यवच्चेतिरुः चंचलस्यभावश्चंचलत्वंतस्मात्चंचलत्वतः चंचलत्वंचंचांच

शिवः
८४

ल्येचापल्यंचलतेतिरुद्रः अनुजीवतीति अनुजीवी अत्रेति तस्यानुजीविनः अनुजीवी सहायश्चानुचरोभि
 चरः समा अनुजीवी पार्श्ववर्ती इत्यमरः चुपमंहायांगतो चुपेरञ्चोपधाया इति कलच्। चपलः चपलश्चंचलने
 स्ततेचपलाश्रीतदित्था इति साचुद्यमः श्रुजासवंतोद्यमः विगतो जासवंतोद्यमस्तस्यभावो विजासवंतोद्य
 मतासैव मारुतवायुः सरवायस्य विजासवंतोद्यमतामरुतस्य खोत्रराजाहः सखिभ्यश्च मरुदिति मृगोरुति
 प्पेतिउतिः मरुतोपचनामराविति विश्वः मरुद्देवे समीरे नाग्रंथि परलेन पुंसके इति मेदिनिः समानः रव्यायते
 वासमानं रव्याति वा समाने रव्यः सचोदात्त इती ए सचडित् वेमोडित्यनुत्तेः डित्वाटि लोपः यश्चोपश्च समा
 नस्य सभावः अनड् सावित्यनड् सरवा सरवामित्रे सहाये चेति विश्वः अथ मित्रं सरवासुहृदित्यमः व्ययनं
 व्ययवित्तसमुत्सर्गे भावे द्वञ्च यद्वायेति विशेषेण गच्छति येतेरच् इव स्यापगमो व्यय इत्यमरः व्ययोचित्त
 समुत्सर्गे व्ययः पक्षिगृहेपि च व्ययोनष्टगृह इतिरुद्रः अनक्ति व्यक्ती भवति क्षरणञ्चनति अंजू व्यक्ति

वि० टि०

८५

स्वस्वलाकांतिगतिशु अंजे संज्ञायामिति वषट् आज्यं वृत्तमाज्यं हविः सर्पिर्नवनीतं वोढुतं तत्तु हैयंगवीनं यत्
ह्योगोदोहोद्भवं च यत् इत्यमरः आहूयते इति आहुतिरवति न आहुतिर्हवनं होम इति पूरयतीति पूरोच्यते
पात्ननपूरणयोः बाहुल्यकत्वात् इक एणोचोपः पोरुत्तौरेपोदीर्घश्च पूरः समूह इत्यर्थः संघाते पूरणे पू
र इत्यनेकार्थे पूर्यतेति पूरितोच्यते प्रत्यय इडागमश्च पूर्णस्तु पूरित इत्यमरः प्रणीयते त्रेति पुंसीति च प्रत्य
य लीलयेधातो रज्वा सर्वतः प्रत्ययः कर्म्यः क्षयः कर्म्योत्तर इत्यपीत्यमरः उत्तिष्ठते स्म उत्थितः उत्थितं वृद्धि
योगे च प्रोद्धतोत्पन्नयोरपीति विश्वः अनुक्रोशंति समदुःखा भवं त्पनेनेति करणे च अनुक्रोशः द्येत्यर्थः
सुतरां अनुक्रोशः स्वनुक्रोशः वर्द्धते स्म वर्द्धितस्तं वर्द्धते दन पूरणयोः क्तप्रत्यय इडागमश्च स्वनुक्रोश
एव जलं तेन वर्द्धितं वर्द्धितः छेदितः प्रोक्तो वर्द्धितः पानितस्तथा रक्षित इति रुद्रः सुपुत्राणि सुबाहनामे
वपत्राणि यस्येति सुयत्रयत्रस्तं इति श्लिष्टरूपकं बाहनयक्षेपत्तत्पस्मादिति यत्त्वपत्तने अपादाने षून्

८५

पत्रं दत्तपक्षे च वायुना पतन्ति घृन् पत्रं पलाशं छदनं दर्शनं पर्णं छदः पुमान् पद्मवोस्त्री कि सत्यमिसरः
 पत्रं च वाहने पर्णं पत्रं च शरपक्षिणोः वर्णं दूते चेति विश्वः परिवार एव शाखाः जाता अस्मैति तं परिवार शा
 खितं परिवृत्तयेनेनेति परिवारः घृन् यद्वापसर्गस्य दीर्घत्वे परिवारः स्याज्जंगमे परिवारः खड्गकोशे परि
 छदे इत्यमरः सुमंत्र एव मूलं यस्य तं सुमंत्रमूलं सत्यते प्रतिष्ठीयते मूलप्रतिष्ठायां कः मूलं मूलं विज्ञैति
 केनाभौ इति मेदिनिः मूलं स्थानेनेति केचाद्ये शिफायामिति विश्वः पुष्पति विकसिति इति पुष्पं यचाद्य
 च पुष्पं स्याद्वत्तुमात्ययोरिति विश्वः स्त्रियः सुमनसः पुष्पं प्रसूनं कुसुमं सममित्यमरः कलंदुर्बलं त्रा
 यते कलत्रमत्र उप्रत्ययः दुर्गस्थाने नृपादीनां कलत्रं श्रोणिभार्ययोरिति रभसः कलत्रं श्रोणिभार्ययो
 रित्यमरः कलत्रपुष्पतैव प्रकृष्टपुष्पाणिसंज्ञातान्यस्य तं कलत्रपुष्पताप्रपुष्पितं पुत्र एव फलं यस्य तं पु
 त्रफलं फलतीति फलं फलनिष्पन्नौ यचाद्य च फलं हेतुसमुत्थे स्यात्फलकं मुष्टिनाभयोः जातिकोसे

चंदि. ६.
८६

४६

सस्यबाणग्रयोः फलमिति हलायुधः फलं लाभे जानिको षे बाणग्रे फलकेपि चेति विश्वः लाभनिष्प
न्नियोगेषु बीजभावे फलमिति वैजयंती हिता मित्राण्येव त्वक्यस्य तं हितं त्वचं दधाति स्म हिताः अत्र दधा
ते हिंक्तप्रत्ययश्च त्वचतिसंवर्णेति देहमिति त्वचसंवरणे द्विपुत्रक त्वक त्वचा त्वक शब्दाः स्युवत्वे च
मणियत्र केति धरणिः क्रोधनं क्रुत् अत्र क्रुधोक्तिः कुट् क्रुधौ स्त्रियामित्यमरः तया क्रुधावेरेणार्थदाना
दिभ्युगुलेष्वपि दंभकृत्यादिभ्यो दोषारोपणमसूया असूयात्वभ्यसूयाचेति शब्दाण्यवः असू इकं वीदिः
असूयनमसूयात्राङ् प्रत्ययः ॥ ईर्ष्यासूयाद्वेषाणो भेदात् द्वेषो नास्यासूये देव्येति मालाकारोच्चातः
जांबूनददति सुदर्शो नौ नाम जंबूदुमः तदं कितो जंबूद्वीपः तत्र रफत्वरसेन जंबूनदी प्रवृत्ता तत्पशोभ
निका सुवर्णं भवति जातार्थे अणि जांबूनदं तदुक्तं पुराणे तीरमृत्तदसंप्राप्य सुरवं वायुविशेषिता जां
बूनदारव्यं भवति सुवर्णं सिद्धं भूषणं तत्र जांबूनदं नाम सुवर्णमनलप्रभं देवात्मकारमतुलं जायते पापना

८६

शनं जंबूविति जम्भ्रदने श्रंबूदंभूजंबूदति कूपत्ययो वुक्क जंबूवावेत्यण्यपक्षे जंबूवा फलनो रचतस्य लुपूचे
 तिलुपू लुपि सुक्तिवद्वचने इति प्रकृत्यर्थ चक्रावेत्त्रीत्वं जंबूविति जंबूवावेत्य मोलुकि कृस्वानपुसक इति द्रुस्वत्वं
 परिणतजंबूफलोपभोगाहृष्टा इति किराते द्रुस्वांतप्रयोगस्तत्फलन उत्तरपदे इको द्रुस्वो ड्यो गास्ववस्ये निद्रु
 स्वत्वमिति वामनः जलजंबूजलनाविरास्ववंत्यः इति चृतेपि इको द्रुस्व इति द्रुस्वत्वं जंबूविति प्रकृत्यंतरमस्ति
 तस्या जंबूवाः फलरसो नदीभूत्वा प्रवर्तत इति संसारावर्तः। नीरमिति नीर्ते ईरगतौ निपूर्वादिगुपधेति केनीय
 ते स्फापीति रकिवानीरं निम्न ईर्ते इति नीरं पृषोदरादिर्वा निर्गत उक्तो गिरस्मादिति वारलोपः इति दीर्घेण
 नीरमिति स्वामी जंबूनरमेव नीरंतस्य नीरदे पद्यते इति पदं यद्वा पदतिगल्लुत्वाभ्यामिति पदं पदगतौ भा
 वकरणयोरन्यतोपि द्य इति पदं पदं शचे चवाक्पे चवशायप्रदेशयोः पादंतच्चिद्रयोः स्या नं प्राणिनोरंक
 वस्तुतोरिति विश्वः दर्शनं दृक्भावे क्विप् दृक्स्त्रियां दर्शनेनेत्रे वुद्धौ च त्रिषु वीक्षके विगता दृक् यस्य स

चंवि.दिः
८७

विहक-अंधरुत्तर्यः पूर्यते पृथालनन पूरणयोः द्वजर्थकः पुरेति निपातात् अयं पुरापुराणे विनिकरे प्र
बंधातीत भाविष्विति मेदिनिः प्राच्यां पुरस्तात् प्रथमे पुरार्थे यत इत्यमरः औपमे च पृथिव्यादौ कालेती
थे चरक्षसि प्राप्ते प्राणिनिकानाशे भूतशब्दे विधीयत इत्यनेकार्थः अभवदिति भूतं भूधातोः क्तः वाच्य
वत् प्रजायंते इति प्रजाः अत्र जनेर्दुः प्रजा स्यात्संततौ जने इत्यमरः प्रजानां पतिः प्रजापतिः प्रजापतिर्वि
धी राजा संतती श इति रुद्रः रुज्ज्वलतीति उज्ज्वलः ज्वलद्दीप्तौ कर्तरि-अच् उज्ज्वलो दीप्तिशृंगारविशदे
शुविकासिनीति बर्हिषेति बृहेर्नलोपश्चेति स्वर्हिः सांतः बर्हिषुं सिवृहज्ञानुर्वीति होत्रो धनं जय
इत्यमरमात्रातेन बर्हिषाश्च मुनाश्च पारेण वस्त्विति वसति धनमत्रेति वस्तु वसेस्तु क वस्तु भूषणगेहा
दिवस्तु क्रव्यमिति रुद्रः तोषयतीति तुषेरेतर्भाविन एप र्थात्तुषेः किञ्चोपधाया इत्यनुचत्तौ तुषारादय
न्नेत्यारन् किञ्चतुषारः अवश्यायस्तु नीहारस्तु हिनं हिमं प्रात्नेयं मिहिका चाथ हिमानी हिमसंहतिः।

८७

शीकतेसिंचतिशीकरः शीकसेचने ऋक्षेररत्नितिवाङ्मलकाहरन शीकरोंबुकणाः स्मृताः इत्यमरः म
 द्वस्त्वेवतुषारशीकराः तैर्मद्वस्तुतुषारशीकरैः येनउन्मीयतेयदुन्मितः तंभविष्यतीतित्त्वरः प्रथमपुरुषैक
 वताधुनाकिंदहतीवमामुत-त्रिपाटिरुद्रद्रुममभ्यसस्यया तवांबजांबूनदनीरनारदेसदापदेसत्प
 पिचित्रमित्यदः ७३ पुरानभूतंतदिदंसमीक्ष्यतेयतः प्रजानन्नपिमांप्रजापतिः नियोजयत्येवक्र
 तोविद्वद्युषामहर्द्धकालोज्ज्वलनवर्हिषामुना ७४ सचापिमद्वस्तुतुषारशीकरैः यदुन्मितंकाल
 मवाप्यशाम्यति ततः परंमेज्वलनंभविष्यति। प्रियेवल्लज्जाममधर्मचारिणी मयासहैवोन्न
 मनंकरिष्यतिप्रभोविधेः कर्कशतामयीदृशी ७५ ॥मू॥ वचनंक्रियापदं धर्मंचरतीतिपतिसा
 हचर्येणावश्यकेणिनिः इीप्चधर्मचारिणी पतिंधर्मवतीसाध्वीसतीशुश्रूषतेसदा नित्यंधर्मरताच
 स्यान्नांवदेदुर्मचारिणी धर्मचारिणीयज्ञेनपरिणीतेत्यर्थः उत्तुर्ध्वंगम्यतेइतिउत्तुमनं भावेत्युट् उच्चै

चंवि. १८८. ८८
 ४६
 र्गतावुद्रमनंनिर्याणेचप्रकीर्तितं मयासहेत्यत्रसहयोगेतृतीया विदधातीतिविधिः कर्तृसुपसर्गेधोःकि
 रितिकिःविधाविनेद्रुयधात्किः विधिर्विधानेदैवेपीत्यमरः कृणातीति कर्कशः बाहुलकात्काशन् कर्क
 शः परषेकूरेकृपणेनिर्दधेदृढे इक्षौसाहसिकेकासमर्दकां पिष्ट्वायोरपीतिविश्वः इयमिवदृश्यतेइतिईदृ
 शीअत्रक्विप् इदमकिमोरीशडीप्रच गद्यतेस्यगतस्यकथाप्रकरी करणंतस्यगदोरोणोयत्रोदशीवाक्यग
 द्दवाक्यअत्यस्पष्टवागित्यर्थः उत्तरात्कारंअस्त्रंअस्त्रंअस्यास्तीतिउदस्त्रवान् अत्रमतुप् मतुपोवतुपा
 देशः अस्त्रमस्त्रुचशोणितमित्यमरः बाध्यतेसमस्तोनेनेतिबाध्यतिशेषयतिवाभिस्त्रवतिचबाधतो
 षः शिल्पवाप्यनूपसर्वइत्युणादिनिपातः वाप्यमूर्द्धममध्यइतिअमेअस्तिभद्राभद्रचिद्रमत्रवा
 जीवइत्यस्त्रंवाअस्यतेक्षिप्यतेअस्त्रुपक्षेरक्तपक्षेरोगहरणायेतिअत्ररक्अस्त्रःकोणेकचेपुंसिस्त्रीव
 मस्त्रुणिशोणितेइतिमेदिनिः ॥ वाप्यमूष्मास्त्रुइत्यमरः सवाप्यःकंठोपस्यससवाप्यकंठः जीवतइ

८८

तिजीवितंभावेक्तः बलादेशार्द्धधातुकस्येडितिङ्गमः जीवितंजीवनंजीवदतिरुद्रः आशयतिलोको स्या
 इतिशोतनूकरणेनामिडप्रत्ययः आशात्स्त्रापिपासाचेत्यमरः यद्वा आशयतिस्मेतिअत्रातीतेडोवा
 आशातयाआशयाअंबते रविअबिलवित्स्वसनेष्टमशीत्ववरित्सरीत्यादिनाबाहुत्वकारतोप्युः अंबु
 जं अंबुजंकमलेशंखेचंद्रेमुक्ताफलेपिच अंबुजाकमलाधन्वंतरिरंबुजइरितइतिरुद्रः पांशुरितिपां
 शयतिशोभांनाशयतिपशिनाशनेचुरादिः अर्जिहृशिकम्पमिपांशीत्यादिनाकुः दीर्घत्वंच पांशुःतालव्या
 अपिरंन्याश्चशं चश्चकरपांशवइतिशभेदाहंतांत्याश्च पांशुःक्षोभोमतोरेणुःचूर्णेधूलिःस्त्रिपांभवेदित्य
 मरमात्मा हटतिदीप्यतेहवदीप्तौएवत्हाटकं हिरण्यंहेमहाटकमित्तरमात्मा अंबुदातुंशीलंयेषांतेअं
 बुदातारः मेघाः अत्रशीलेत्तच्च अवष्टंभयति संसारमनोवध्नाति एभिस्कुभिप्रतिबंधेयचाद्यच्च अ
 वष्टंभः अवदौर्जित्यनिकराश्रयेषुषत्वं अवष्टंभःसुवर्णेस्यात्रबंधकेचेतिरुद्रः अवष्टंभःसुवर्णेचस्तं

चंवि.टि० भप्रारंभयोरपिद्वितिविम्बः सुघर्षणं सुचक्षुः इष्टवृष्टमृष्टसेचनेस्त्रियांस्त्रिन् दृष्टिर्वर्षवर्षणमिति रु
 ८९ ३ः॥ ॥ इति स्मरन् गङ्गादबायुं मुदस्त्रवान्सवाष्पकंठानिजजीविताशया करोमि किंयामितुज्जत्रमे
 वदत्वदन्यदेवंशरणं न वेय्यहम् ७६ यतस्त्वमंबानतु मे परास्ति कात्वमीश्वरी मे न चकः परः प्रभु
 ततस्वपादां बुजपां सुहादकां बुदात्रवष्टं भसु रृष्टिस्तृष्टिभिः ७७ महर्घवद्भिः सद्रतो निवार्यतां
 निधीयतां देवितुजीवितमयि अतो न्यथा चेत्तव शक्तिता सदा सदा स्तु मे हीनवचः कथावृथा ७८
 परंतु निराननवात्रभाविना समस्वचेत्सुक्तमनार्यतावचः न अज्जपि अंबरोपितुमं स्तु० प्रिये प्र
 गल्भं स्वचातुरीं दर्शय न अज्जकोणियो ओअणुवीपदिति स्तुः सज्जते इति स्तुष्टिः स्वजेः त्तिन् सप्तसा
 रणंच स्तुष्टिः स्तुष्टिः स्वभावे निर्माणे इति विम्बः वहति हव्यमिति चङ्किः वह प्रायणे वहि शिशुषुङ्गलाहा
 त्वरिभ्या निरितिभिः चङ्किरयो च वाहक इत्यने कार्यः निवार्यतां दूरीक्रियतां आशिषि नोदः प्रथमपुरु

८९

वैकचचनंक्रियापदं सदासदेति वीक्षा कथनं कथाकथवाक्यप्रबंधे चौरादिकः चिन्ति पूजिकथि इत्युः प्रवं
 धकल्पनास्तोकसत्तासंज्ञां कथां विदुः परंपराश्रयो यस्यां समेत्यारव्यायिका क्वचिदिति कोलाहलाचार्यः परम
 व्ययमतिशयार्थेपरंतु तथाप्यर्थे निंदनं निंदा एदि कृत्सायां अप्रियादित्वादित्यकारः कृत्सानिंदाचगर्हणेत्य
 मरः नतवात्र भाविनी इति काकुः भाविनीति भवितुं शीलमस्या इति शीलेणिनिः डीष्वभाविनी भवितव्येत्यर्थः
 इह वंशस्थं च तं यदा द्वितुयंति मयं च दिग्गजा भवंति वर्णाश्चतुरं त्रिषु पृथक् गरीयसो न्ये लक्ष्यश्च
 पंडिता वदंति वंशस्थमिदं हि वृत्तकमिति तात चरणाः न० प्यि अंबदोक्षिसिप्रियं वदोसि तुमंत्वं प्रगल्भ
 ते इति प्रगल्भः कतं र्यन् प्रगल्भा प्रतिभाञ्चिते त्यमरः प्रगल्भमिति क्रियाविशेषणं च संते च ते च देया च
 नेया च ते प्रयति कार्यार्थं मपुरा वपुरच् चतुरः दक्षेतु चतुरपेशलपटव इत्यमरः चतुरस्य कर्म चातुर्यंति
 देवचातुरी स्वार्थे र्व्यमंतात् डीष्वलोपश्च बांतुर्यं चातुरी चातुर्यं चतुरत्वं च पटुत्वं पाटवंतथेति रुद्रः

लंकारः उक्तं हि यच्चान्यस्मिन्समावेश्य कार्यमन्यत्प्रसाध्यते तच्चावगलितं नामविज्ञेयं कविभिर्यथेति तत्प्रसा
 दं गीयते इति गीतं भावेक्तः गीतं तु शब्दिते गाने इति विश्वसः गीतं गानमिति अत्र निषादादयः सप्त स्वरास्तं
 त्रीतः कं गौ चो चरंति तथा च नारदः षड्गुरौति मयूरस्तु गावो नदंति चर्षभम् अजाविकौ च गाधारक्रौंचो नद
 तिमध्यमं पुष्पसाधारणे काले कोकिलो रौति पंचमम् अश्वस्तु धैवतं रौति निषादौ रौति कुंजरः एते च सप्त
 दाः पंचमं गायंति तथा च विशाखिनः अश्वस्तु धैवतं रौति मत्तपंचमसंज्ञकम् निषादं तु गजो रौति मत्तः पंच
 ममिति निषादंति स्वरा अस्मिन्निषादस्ते न हेतुना अशेषसंधिविषयं सहि व्याप्यावतिष्ठते सदेरकर्तारि च
 ति घञ् सदेरप्रतेरिति षत्वं वायुः समुद्रतो नाभेः कंठशीर्षसमाहितः ना - नागंधबहः पुण्यो गंधारस्ते
 न हेतुना गंधं द्रयति कर्मण्यण् गंधारः पृषोदरादित्वात् दीर्घः यद्वा गंधारो भिजनोस्य सिंधुतश्च शो
 लादिभ्यो ए कं गादुत्तिष्ठते व्यक्तं षड्गः षड्गस्तु जायते कंठोरस्तालुना साभ्योजित्वा यादशनादपि पूर्वच

चंवि०टि०

९१

११

९१

ज्जनेर्ऽतद्देवोत्थितो वायुः उरः कंठसमाहितः नाभिं प्राप्नो महानादो मध्यस्थस्तेन मध्यमः अभिसंधी
यते यस्मात्स्वरस्तेनैष वैवतः स तु तारमधानत्वात् तन्नादे व्यवतिष्ठते धीमहिर्धायति इत्यस्मिन्नर्थे अणि
पृषोदादिः का कली तु कले स्तृक्ष्मे ध्वनौ तु मधुरा स्फुटे कलो मं हस्तु गंभीरे तारो तु चैस्त्रयस्त्रिष्टित्यम
रः वायुः समुद्रतो नाभेरुरीहत्वं वमूर्धसु विचरन्त्ये च मं स्थानं प्राप्तः पंचम उच्यते पंचशब्दाभ्यां तादसंख्या
देर्मदप्रत्ययः तंत्री समुत्थितानां कंठोत्थितानां च स्वराणां पृथगेकैकं सूचयतीति सूचे स्मन् स्तृक्ष्मे स्तृक्ष्मे
स्यात्कैतवे ध्यात्मे पुंस्पर्णो निष्पुचात्यकमिति मेदिनिः तथ्यमिति तथा शब्दे अमृतपर्यायः तथा साधुत
थ्यं साधुरित्येतत् सत्यंतथ्यंतथा मृतमिति तथ्यमिति क्रियाविशेषणं आशेरते भावात् अत्र शीङ् स्वप्नेश्च
च आशयः अभिप्रायस्तु द आशय इत्यमरः आशयः स्यादभिप्राये स्थाने चेति रुद्रः निश्चीयते स्मेति नि
श्चितः निरपूर्वाच्चिनेतेः क्तः वाचौ निर्णीतनिश्चितानित्यमरः अवबोधनमवबोधोत्रभावेच्च अत्र अवबोधो

ज्ञानमिति तस्य गीतस्यावबोधस्तदवबोधस्तस्मै विशेषणषट्कर्मणि प्रातिपूरयति आतश्चेतिकः
 विप्रः उप्यते धर्मबीजमत्रवयेः ऋजो इत्यादि नारकि इत्वं च निपातनं विप्रो वा विप्रो द्विजो द्विजातिश्च द्विजन्मा
 शर्मसंज्ञक इति रुद्रः ब्रह्मतत्त्वं तपो वेदो नक्ष्योः पुंसि वेधसि ऋत्विग्योगभिहोर्विप्र इति मेदिनिः चेतते चि
 त्तं चित्ती संज्ञानेक्तः चित्तं तु चेतो हृदयमित्यमरः चित्तं ज्ञाने विचारिते इति विश्वः विप्रेषु चित्तं यस्याः से
 ति बहुव्रीहिः काली कात्यायनी दुर्गा देवी शाकंभरी शिवा विप्रचिन्ता विश्वमातेति स्मृतिः नूनमिति निपाता
 व्ययं नूनं निश्चिततर्कयोरिति विश्वः समाराधयितुं योग्या चानी यप्रत्ययः समाराधनीया दंडप्रतेनेनेति दंड
 इत्युपधातकः दाम्यति इति शमुदमु उपशमे नमंतात् दमेर्दः दंडो वा दण्डो दमे मानभेदे लण्डे यमसैन्य
 योः व्यूहभेदे प्रकांडे स्त्रै कोणमंथानयोरपि अभिमाने ग्रहे रं ईश्वरं शोः परिपार्श्वके इति विश्वः दंडेन तु
 त्वं दंडवदिह वतु प्रत्ययः इति वत्वं तम व्ययं उपमा च निपत्यत्यप् प्रत्ययांतम व्ययं निपतित्वेत्यर्थः अष्ट

चंवि.टि.

९२

भिरंगैः सह वर्तते यस्मिन्कर्मणितत्साष्टांगमिति क्रियाविशेषणं तन्नमस्कारलक्षणमागमे पञ्चाङ्गराभ्यांजा
नुभ्यां उरसा शिरसा हृदा वचसा मनसा चेति प्रणामोष्टाङ्गरितः भ्रांत्वा चतुःपाश्वर्यो देवी प्रणामेत्तरः अष्टां
गप्रणियातेन तस्य मुक्तिः करे स्थिता पश्चात्कृत्वा तु यो देवी भामित्वा प्रणामेत्तरः तस्यैहिकं फलं नास्ति न पर
त्रपुरात्मनः स्वगतमिति स्वैव आत्मनि गतं स्वगतं सर्वेषां नियतस्यैव श्राव्यमश्राव्यमेव च श्राव्यं सर्वप्रकाशं स्या
दश्राव्यं स्वगतमित्येवात्मगतं अयीत्यारभ्य जयजयांतं स्वभावोक्तिर्दुर्हार्थस्वक्रिया रूपवर्णनमिति लक्ष
णात्स्वभावोक्तिरलंकारः देवीति विशेष्य संबोधनस्य रुद्रदरेदुर्विनिर्दिनीति विशेषणस्य साभिप्रायत्वा
त्परिकरालंकारः तदुक्तं साहित्यसुधासिंधौ ज्ञेयः परिकरस्तत्र साभिप्राये विशेषणे इति लक्षणत्रयं
लादीनां मुद्रावृत्त्यावृत्त्यनुप्रासः शब्दस्तुलाटातुप्रासो भेदे तात्पर्यमात्रत इति लाटानुप्रासश्च
अत्रेषां संसृष्टिः प्रौढालंकारसंसृष्टिर्नानालंकारयोगतः रचितारत्नमालेव पृथगेवावभासते इति

९२

अयीतिकोमलामंत्रेण जगति उज्ज्वलः विज्वलितो दीप्तो योज्वलनोऽग्निः स उल्कटे लोचने यस्य तस्य वामंगता
 वल्लभे जीमूतकालमधिकृत्य गीयतां न० तद्वदति गायति जलहरकालसमिद्धी अह्मालं प्यमद
 बलस्रजसवस्सगर्द गिल्लविणा सापुहवी सच्चस्स परिबुदायसा स्तु आर्ये साधुगीतं परंतु नम
 यासूक्ष्मत्वात्तथ्यंतदाशयो निश्चितः ततस्तदवबोधाय विप्रचिन्तानूनं समाराधनीयेति भूमौ दंड
 वन्निपात्य साष्टांगं प्रणिपत्य च स्वगतं अयि जगदुज्ज्वल विज्वलित ज्वलिनोत्काटलोचना वाम
 गते कलकलधौतककिं कलिका कलणनोत्काणिता मरकामकले कटितटपटरटदक्षमलिलुवि
 निर्जिततर्जितसांध्यकरे जयजयरुद्रदरिद्रवितर्दिनिदेवि जनार्दनि भद्रकरे ८० भवभवभूत
 भवद्रवितव्यकभावुकभासुरभत्यजने करकमला कमला कमला कमला दरनालितपादतले ॥ १५०
 तत्संबुद्धौ जगदुज्ज्वल विज्वलित ज्वलनोत्काटलोचना वामगते विज्वलति स्म विज्वलितः ज्वलनदीप्तौ क

चंवि.टि.
९३

१३

तरेक्तः इडागमश्च विज्वलितः परिशीतो दीपित उक्तः प्रकाशित इति रुद्रः ज्वलितो भास्करे दीप्ते र्गधे च
ति विश्वः ज्वलतीति ज्वलनोत्रता लुल्येतु चंक्रम्येत्यादिना सुचूज्वलनो ध्निरित्यर्थः विसंभोदश्च कटजि
ते कटच्च उत्कटः उत्कटस्तीव्रमंदयोरिति विश्वः वातीति वामं अतिस्तु सुद्रुधस्तस्मिन् भांयावापादे
पाक्षिनीभ्यो मन् वामास्त्रीकुटिलो वामः वामं सुंदर वामयोरित्यादवः वामे सत्ये मतीये च इविले चातिसु
दर पयोधरे हरे कामे विद्याद्वामामपि स्त्रियां वामीभ्यगालीवड वारासभीकरभीषुचेति विश्वः वामांगते
ति वामगता द्वितीया तत्पुरुषात् स्वातंत्र्यमभिसूचितम् कलेन कलधौत कक्किं कणिका कणनेनोत्कृष्टाणि ता
अमरा काम कलायया तत्संबुद्धौ कल कलधौत कक्किं कणिका कणनेनोत्कृष्टाणि तामर काम कले कलोमं
दशब्दः धौतः शोधितः कलः सादृश्य लक्षणयाम लभागे स्य कलधौतं कलः कलभागे धौतो स्य पृषो
दरादिर्वीहिताग्यादित्वात्परनिपातः कलधौतं रूप्यहेम्नोः कलधौतं कलधनौ इति विश्वः स्वार्थे

९३

कन् कलधौतकमिति कलतिनैरुक्तेइत्वेगौरादिः किंकिणीकृस्वङ्गीकारवतीनिरिकारापि किंकणीतिस्वा
 मीस्वार्थकन्टापूच कापिपरेष्वस्य कृस्वश्च किंकणी शुद्धं टिकेत्यमरः कलपतेइति कलनं लुङ् निः
 कालो निकलः कलः कलनमित्यपीत्यमरः उत्कल्यते स्म उत्पूर्वात् कलेः कृप्रत्ययइडागमश्च उक्तेतउ
 चारितइत्यर्थः तम्यतेइति अमरा मृड् प्राणत्यागे बङ् लच नाङ्गावे क्रदोरप् टापूच अमरामरणर
 हिताइत्यर्थः कामयतेइतिकामः पचाद्यच् काम्यतेनेनेति वा पुंसि संज्ञायां घः इह्या मनोभवौ कामावित्यम
 रः कटितटस्य कटिप्रदेशस्य यटे वस्त्रेरटंती भ्रमंती या अक्षमणिश्चुविः निर्मलमणिकांतिः तयानिर्जि
 ता अतएव तर्जिताः सांध्यकराययातत्संबुद्धौ कटितटपटरटदक्षमणिश्चुविनिर्जिततर्जितसोध्यकरे
 कसते आरयतेइरिति इः कटिः ततोऽङ्घ्रिचकटौ कटीः श्रोणोक्रियाकारे कलिजेति शये शवे सम
 ये गजगंडे च पिप्पल्यां च कटीमतेति विश्वः तटतिउच्चायेगच्छतितटउच्चाये पचाद्यच् तटं कृतं रोध

चंवि.टि.
९४

१५

श्रुतीरंचप्रतीरंचतटंविदित्यमरः पटनंपटः पटविस्तारेचनर्थकः पटः पटः प्रिवात्नरक्षेचसुचैत्ने
चपरिस्फुतौविश्वः रटंतीतिरटंत्यत्प्रशत्प्रत्ययोडीपूच छोछेदनेनछातिदृष्टिमिति आतसुपीतिकः
अलुः अलुः स्फटिकः नूकपांनिर्मलेस्वल्लुमव्ययमिति विश्वः अक्षणीत्पक्षंपचाद्यच इंदियेत्कीवम
न्यत्रयुमान् अक्षः कर्षेत्तुरेवेचक्रे शकटव्यवहारयोः आत्मज्ञेयाशकेचाक्षंतुक्षेसोवचत्वे इंदियेरिति विश्वे
श्वरः मणशब्दार्थः ततदः मणिः डीषिमणी मणिर्गत्नेमेहनाग्रेरत्नेष्येष्टेति विश्वः मणिलिंगाग्रिमेभागे
मणिः प्रोक्तोभगध्वजः मणिः कूपैमुखोत्सेधः पद्मरागादिकोमणिरित्यनेकार्थः छुतिष्ठितात्रेसारमिति
छोछेदने विन्प्रत्ययः छविद्युच्चिद्युविकिकीदिविरिति द्रुत्वनिपातितं द्युतेः साहचर्यात्तुविः स्त्रि
यां किरणोत्त्रममूर्त्वांशुगभस्तिद्युणिपुष्पयः भानुः करोमरीचिः स्त्रीपुंसयोदीधितिस्त्रियां स्युः प्रभा
रुयुविस्तिट्भाभाद्युविद्युतिरोत्तयः रोचिः शोचिरुभेर्ह्येदत्यमः । निज्जीयतेस्मनिजितिः जिजयेक

९५

मलिक्तः॥ पराजितपरास्तनिर्जितास्त्रिधितिरुद्धः॥ तर्जुतेस्मर्तर्जितः तर्जतर्जनेस्तप्रत्ययदृडागमभ्रव
 तर्जितोभर्त्सितः शसितइत्यर्थः॥ संध्येति॥ सम्पक्वधायंतितस्यांध्येधितया अधिकरणे आतश्चेत्यडु-
 संध्यासायंसंध्यापितृप्रसरित्यमरः॥ संध्यायां भवाः सांध्याः अशालसंध्याकर्पलेनीनाइत्यर्थः रुद्धस्य दे-
 रेद्वितर्हयतीति तर्हिसायां विपूर्वात्तर्हः नद्यादित्वाह्युः स्त्री॥ चेत्तडीषू॥ जनार्दनीति जनैर्लेकैः अद्यति या
 च्यतेवा प्राप्यते अर्हगतौ वायाचने पुट्टिहृत्वा इति डीषू जनार्दनी॥ यद्वा जनानां अर्हं न याचनं यस्याः सा ज-
 नार्दनी याचनार्थे रणेर्हं नमिति यादवः जनाः समुद्रस्यैदं त्यक्ते दास्तेषां अर्दना जनार्दनस्तस्येयं शक्तिः जनार्द-
 नी अत्रणितो वेति न वृद्धिः वैश्रवीत्यर्थः भंयते इति भदिकाम्या ए ऋजं देति रक्नुनिपातितः॥ भंयं भंयं शिवं
 तथेति त्रिकांडशेषे॥ भंयं ह्रीं वेशिवे भद्रोगजसेदे च कीर्तितः॥ तद्वा वृष्टिरिति रुद्धः॥ हस्तिजात्यंतरे भ-
 द्रावाच्यवत्प्रेष्टसाधुनोरिति विश्वः॥ प्रथमपद्येतु निर्जिततर्जुनसाध्यकरे इत्यत्र उपमानस्य साध्यक

चंवि-टि ररू॥ पत्योपमेयान्मणिकान्तिस्वरूपात्तनुत्कार्यकथनात्तद्व्यतिरेकालंकारः॥ अयीत्यारत्नजयजया
 ९५ तंत्रयोविंशाक्षरपदं विहृतिछंदः॥ त्रयोविंशाक्षरपदं विहृतिछंदश्च्यते इति त्रक्षणात् ॥ १२॥ भवभवेति॥
 १५ भवेभवेजन्मनिजन्मनिभूतंचभवच्चभवितव्यकंचयज्ञावुकंश्रेयः तेनभासुराः भस्यजनाः यस्याः सातत्सं
 बुद्धौभवभवभूतभवद्भवितव्यकभावुकस्तासुरभत्यजने॥ भवतिलोकोस्मिन्नितिऋदोरपूभवः॥ संसा
 रः शिवयक्षेभवत्यस्मादितिभवोत्राच॥ भवः क्षेमेचसंसारेसत्तायांप्राप्तिजन्मनोरितिमेदिनिः॥ भवोभ
 द्राप्तिसत्तयोरितिअजयः॥ अभवदितिक्तःभूत॥ भूतक्ष्मादौपिशाचादौगतेसत्योपमानयोः॥ न्यायेइति
 विश्वः॥ भूतंक्ष्मादौपिशाचादौजंतौक्तीचं त्रिषूचिते॥ मास्तेविशेसमेसत्येदेवयोत्तरेतुना॥ कुमारेपी
 तिमेदिनिः॥ भवतीतिभवदत्रशतप्रत्ययः॥ सङ्गवद्वर्तमानं त्रिष्वितिरुद्ः॥ भवितुमर्हंभवितव्यमत्र
 तव्यप्रत्ययः॥ भवितव्यमेतभवितव्यकं॥ स्वार्थेकन्॥ भवितव्यंभवनीयंभावंचेतिरुद्ः॥ धमेभव

९५

न शीलं भावुकं ॥ लघयदयतेत्युक्त्वा ॥ भवो भद्राप्तिरस्य - त्रुटनू भाविकमिति वा ॥ वार्त्तं पाठवमारोग्यं
 भयं स्वास्थ्यं च भावुकमिति यादवः ॥ भासतशीलाः भासद्दीप्तौ ॥ भंतभासमिदो घुरनू ॥ भासुराः ॥ कास
 रोभासुरश्चैतौ प्रोक्तौ भासनशीलके ॥ इति रुद्रः ॥ रेभेणी लोभत्यः भजो असत्तायामिति कप ॥ तुगागम
 श्व ॥ भृत्यः पोष्यश्च दासे रोदासे ये दास इति रुद्रः ॥ करस्य कमलेन सुलक्षणेन अकंदुरं मलयतीति प
 चाद्यचूटाप्र ॥ करकमलाकमलाईदृशीया अकमलाविष्णुलक्ष्मीस्तया कमलेन आदरेण लालितं पाद
 तलं यस्यास्तत्संबुद्धौ करकमलाकमलाकमलाकमलादरलालितपादतले ॥ ललनं लालनः ॥ ललनचित्ता
 सेतीवेधम् ॥ लालनः संजातो स्पेतिलालितं यद्वा ॥ लाल्यते स्पेतिलालितमत्र लपंतात् क्रः विलासितमि
 त्यर्थः ॥ तलनति तिष्ठतीति तलं यचाद्यचू ॥ तलं स्वरूपाधयोः ॥ खड्गमुष्टिचयेदुयोरिति विश्वः ॥ अतिम
 तिततिगतिभिः ॥ कायिकवाचिकमानस ॥ जायकजायेन मता तत्संबुद्धौ ॥ अतिमतितनिगतिकायिकवाचि

चंवि०टि० कमानसजायकजायगते॥ तननंततिः॥ तनुविस्तारेभावेक्तिन्॥ ततिर्विस्तृतिरितिगम्यतेप्राप्यतेस्मेति
 १६ गताक्तप्रत्ययः॥ कायेदेहेभवःकायिकोत्रठकृप्रत्ययः॥ शरीरोत्सेधयोःकायःसंधावा-द्यप्रतिज्ञयोरि
 तिविभ्यः॥ वाचिभवोवाचिकोत्रठकृप्रत्ययः॥ मनसिभवोमानसोत्राणप्रत्ययः॥ मन्यतेइतिमनुज्ञा
 नेत्रासुन्प्रत्ययः॥ मनः॥ जयंतीतिजायकाःएल्लप्रत्ययः॥ जायकोजयकारीस्यादिति॥ जयमानेसच
 व्यधजयोरित्ययू॥ जयःवाङ्मुखकातद्यभ॥ रक्षितस्तेनशूद्रस्यमंत्रजायंप्रत्यनधिकारादित्यादिसिद्धिः
 स्वाध्यायःस्याज्जायोजायइत्यमरः॥ द्वितीयेपद्येत्रयमकालुप्रासः॥ तदुक्तंसाहित्यदर्पणे॥ सत्यर्थेपद्य
 गथ्यष्वस्वरव्यंजनसंहतेः॥ क्रमेणेतैर्वाच्यतिर्यमकंविनिगद्यते॥ अत्रद्वयोरपिपदयोः॥ क्वचित्सार्थक
 त्वंक्वचिदेकस्यसार्थकत्वंनद्वितीयस्य॥ क्वचिद्वयोर्निरर्थकत्वमुक्तंअतःसत्यर्थेइति॥ तेनैवक्रमेणहमो
 मोहइत्यादेर्यिभक्तिविषयत्वंसूचितंएतच्चयादपादाईपद्याच्यत्वेनपदाद्याच्यत्वेनैकधेतिअत्रापि

१६

यमकानुप्रास स्वभावोक्तिपरिकराणं संसृष्टिः करोवर्षोपत्तेपुंसिपाणौप्रत्यग्रशुंडयोरिति मेदिनिः॥करो
हस्तःकरोरश्मिःकरःकर्षकवेतनेद्रसने कार्यः॥करएव कमलमिति रूपकं॥करःकमलमिवेत्युयमा॥संसृष्टि
राभ्यां संसृष्टासंसृष्टिरेव॥८३॥मयितरुणयेति। करुणायाः दयायाः वरुणात्नयस्य समुद्रस्य रूपधरातत्सं
कमला। कमलादरत्नात्नितपादतत्त्वे॥अतिमत्तिततिगति कायिकवाचकमानसजायकजायगते ज
य२०॥८३॥मयितरुणयतरुणं करुणं करुणा वरुणात्नय रूपधरे॥कुटिलकटाक्षनिरीक्षणत्नक्ष
णपूरितभिष्टुकभैक्षफले॥हरिः पक्षविपक्षनिकृतिविचक्षणवीरवृत्ते॥जय०।४१॥ससुरनदी ॥
बुद्धौ करुणा वरुणात्नय रूपधरे॥धरतीति धरा अत्र प्रत्ययः॥धरापृथ्वी धरा धारा धरः शैलौ धृति धरेत्यने
कार्थः॥द्रुहसमुद्रेण देवास्तादात्म्या रूपकं॥रूपकं रूपकारोपादिषयेनिरुपद्रव इति लक्षणात्॥केचित्तु
पदएवरूपशब्दग्यासेन रूपकं नेह्युति॥करुणा वरुणात्नयरूपधरेत्यत्र संबोधनयदार्थयि स्थिततरुण

चंवि०टि

९७

१७

करुणावधारणहेतुत्वेनकाव्यलिंगं॥हेतोर्वाक्यपदार्थत्वेकाव्यलिंगंमुदाहृतमितित्वक्षणात्॥कुटिलस्य
वक्रस्यकटाक्षस्यनिरीक्षणत्वक्षणेनपूरितंभैक्षंभिक्षासंबन्धिफलं॥यथातत्संबुद्धौकुटिलकटाक्ष
रीक्षणत्वक्षणापूरितभिक्षुकभैक्ष्यफलेकटमसदृशमक्ष्यत्रेतिसमासेडःकटाक्षः॥कटाक्षकाक्षावि
तिरभसःकटाक्षोपांगदर्शनमित्यमरः॥अत्रकटाक्षग्रहणेनकुटिलत्वेप्राप्तेपुनःकुटिलग्रहणंनिरर्थ
कंतन्मविशिष्टवाचकानांपदानांसतिष्ठत्यकुविशेषणवाचकपदसमवधानेविशेष्यमात्रपरतादृष्ट
वाइतिवचनात्॥करिकलभकुंभस्तनभरेतिशंकराचार्येकैःनिरीक्षणंदर्शनाक्षरोरितिविश्वः॥भि
क्षनशीलोभिक्षुरत्रशीलेसनांशंसभिक्षुउरितिउःभिक्षुःस्वार्थेकच्।भिक्षुकः।भिक्षायाइदंभैक्षं।
अत्राणप्रत्ययःभिक्षुकोयाचकोभिक्षुर्भिक्षार्थीतिरुद्रः॥भिक्षुःपरिव्राट्कर्मदायाराशयिभस्करि॥
तपस्वीतापसःपारिकांक्षीवाचंयमोमुनिरित्यमरः॥भिक्षनंभिक्षाभिक्षयान्त्राया॥गुरोत्रचहत्वइत्यड्।

९७

याञ्चाभिष्यार्थनार्दनेत्यमरः भिक्षासेवार्थनाभ्यतिरित्यमरमात्रा ॥ भैक्षं भिक्षाफलं भिक्षुकदं वेचेनिरुद्धः ।
 हरे हरे हरि हरीणां पक्षस्य विपक्षाणां शत्रूणां निकृत्तौ कर्त्तने विवक्षणाः ये वीरास्तैर्वृता वेष्टितेत्यर्थः तत्सं
 बुद्धौ हरे हरे हरे हरे पक्षविपक्षनिकृत्तविषयविरुद्धे । हरतिरिपू निति अच इति रुद्रः हरेः ॥ हरे
 ब्रह्मा च हरिर्विष्णुश्च हरिर्इन्द्रा हरिर्भानुश्च हरिर्हरि हरयस्तेषां । हरिर्गणेश हरिर्भानुः हरेः सोमो हरि
 र्यमः ॥ हरे ब्रह्मा हरिर्भारु हरिर्विष्णु हरिर्मरुत । हरिः सिंहो हरिर्भैको हरिर्वाजी हरिः कपिः । हरिः शुक्रो हरिः
 सूर्यः स्वर्णचणो हरिः स्मृत इत्यनेकार्थः । पश्यते परिगृह्यते पक्षपरिग्रहे कर्मणि रात्रयक्षः पक्षः पार्श्वे णि
 रुत्साध्य सहायवत्त्वाभिनिष्ठितिकेशवः सच पक्षः सप्तधा ॥ निजोऽथ मैत्रञ्च समाश्रितश्च संबंधतः कार्यस
 मुद्भवञ्च भृत्योऽहोतो विविधोपचारैः पक्षं बुधा सप्तविधं वदन्ति । विरुद्धः पक्षः विपक्षः । विपक्षो विसहा
 यञ्च विपक्षो द्वेष्टिरिस्मृतः विपक्षः पक्षहीनोऽपि वहुपक्षोऽथ वेति रुद्रः निकर्त्तनं निष्कृतिः भावेऽस्ति ॥

चंडी०

९८

१६

निकृत्तिः कर्त्तनं छेदः छितिः छेदनमिति रुद्रः विशिष्टं च ह्ये । वक्ति चक्षिडो नुदात्र रेचतिसूच असनयोः प्रुति
सेधो वक्तव्य इति नरव्यात्रादेशः विचक्षणः ॥ नवधा वरणे विचक्षण इत्यमरः विचक्षणो नवध्वरणेति
शूये चतुर इति रभसः । वृयते स्मेति वृत्ता ह्यत्र वरणे क्तः ॥ वेष्टितं स्याद्वनयितं संवीतं वृत्तमावृतमित्यम
रः ॥ वृत्ता वनयिता वीतेति रभसः ॥ जयजयेति पूर्ववत् । अत्र रूपक काव्यलिंगस्वभावोक्तिपरिवारय
मकानुशासानां संसृष्टिः ८४ ससुरनदी केति ॥ सुराणां नदी गंगा तथा सह वर्तते ससुरनदी कोत्र वा प्र
त्ययः ॥ कस्य गंगा जलस्य परा पूरणे नद्यायति शुभ्रति कपर्दः दैपूशोधने ॥ सुवीति योगविभागात्कः ॥ क
स्य जलस्य पूरणमिति पृषोदरादित्वा इकारस्याकारादित्वन्यः केशीर्षवर्द्धने शब्दायते इति कपर्दः ।
वा कंशिरः पिपत्ति अत्रौणादि कोदः इति स्वामी ससुरनदी कः कपर्देयस्य दृशो यो कपर्दीतस्य कपर्दिनः
तमोर्दिकलायाः चंद्रकलायाः इक्षण के अवलोकने क्षणिता संजातोत्सवात्तत्स बुद्धौ ससुरनदी क

९८

कपर्दकपर्दितमोर्दिकलेक्षणक। क्षणितेनदतीतिनदीनदअव्यक्ते शब्दे अचप्रत्ययः डीप्रचनदीसरे
 त्॥ तरंगिणीशे वलिनीतटिनीक्रादिनीधुनी॥ स्रोतस्वतीद्वीपवतीस्ववतीनिम्नगापगेत्पमरः॥ नदः॥
 समुद्रेनिनदेनदीतुसरितिस्पतेतिविश्वः॥ कपर्दोऽप्यजराज्जरेइत्यमरः। कपर्दः खंडपरशोर्जराज्जरेवराट्
 कइतिविश्वः॥ कपर्दोऽस्यास्तीतिअस्यर्थेइतिनिःकपर्दी। कपर्दीशितिकंठेचवराटकधरेनरेइतिरुद्रः॥ ताम्प
 तिरुद्रानिमुत्पादयतितमोत्रासुनृतमोंधकारेस्वर्भानौतमः शोकेगुणांतरेइतिविश्वः॥ अर्द्धनं अर्द्धः अर्द्धहिसा
 यांभावेघञ्। अर्द्धहिसनं॥ तमसोर्दोस्यास्तीतितमोर्दीअत्रमत्वर्थीयइतिनिः॥ द्योतकेशोकहरणेत्तमोर्दी
 भानुचंद्रयोरितिविश्वः॥ भानुचंद्रद्योतकेषुतमोर्दीशब्दइत्यनेकार्थः॥ क्षणोतिदुःखमितिक्षणःयचाद्यच्
 क्षण्यतेहिंस्यतेमुक्ततेनेनेतिअसौमुक्तर्तावयवपक्षेक्षण्यतेकृच्छ्रमनेनासावुत्सवपक्षेपचाद्यच्॥ उत्स
 वेचप्रकोष्ठेचमुक्तर्तनियमेतथा॥ क्षणशब्दोव्यवस्थायांसमयेपिनिगद्यतेइत्यनेकार्थः क्षणः संज्ञातोऽस्या

चंवि० टि० इतितारकादित्वादितचक्षुषिणिता॥ शिवस्य शिवं कल्याणं कर्तुं शीलं यस्याः सा शिवशिवकारिणी शीलेणि
 ९९ निः डीघृतत्संबुद्धौ शिवशिवकारिणि॥ शिवं कल्याणं तयोऽंगत्वनो कानां शिवकारित्वात् वाशिवः। अ
 र्श आद्यच् दुः दुखेन तीर्यते इति दुस्तरः तद्वन्नवनतरणयोः। ईषदुस्सुधिति रवत्तु॥ दुस्तरो दुः स्ववदति ता
 रयितुं शीलमस्या इति तारिणी॥ शीलेणि निः डीघृतारिणी॥ तारिणी तारण करी देवी भेदे पिता रिणीति रभ
 सः। दुस्वमेव गदो अत्रेति दुर्गदो नरकः॥ दुर्गदो नरके दुष्टरोगिणीति रुद्रः॥ नारको नरको दुर्गे दुर्गदो दुर्ग
 तिः स्त्रियामिति मेदिनिः॥ दारयतीति दारिणी दृविदारणे शीलेणि निः डीघृत॥ दृणातीति दराकर्तयच्। दु
 खेन गम्यते — गमेर्दुः दुर्गः॥ दुर्गे दैत्यश्च दुर्गो वा दुर्गं प्राकार उच्यते इति रुद्रः। दुर्गस्य दशनाशिनीत्यर्थः।
 कस्य कररुहाणां नखानां करैः रश्मिभिः॥ धर्षितः हर्षितवाल्निशा करो यया तत्संबुद्धौ करकररुहकर
 धर्षितहर्षितः वाल्निशाकारिकरोतीति करः पचाद्यच्॥ दोर्दोषापि भुजो वाहुः पाणिर्हस्तः करस्तथेति ध

९९

नंजयनिघटः करेरोहतीति कररुहः इगुपधात्कः॥ पुनर्भवः कररुहो स्त्रीनखेन खरोस्त्रियामित्यमरः। च
त्निहस्तांशथ करा इत्यमरः। धर्ष्यते स्म धर्षितः धृषप्रहसने॥ अतोऽप्यंतात् क्तप्रत्यय इडागमश्च धर्षितः
प्रहसित इत्यर्थः हर्षयति हृष अलीके मिथ्या करोति दुःखमिति पचाद्यच् हर्षः हर्षः संजातो स्यादिति हर्ष
ता। तारकादित्वादिनच्॥ हर्षतो हर्षमाणश्च प्रमना हृष्टमानस इत्यजयः॥ हर्षितो विस्मिते प्रीते प्रणते ह
ष्टरो मणीति विश्वः॥ वल्यते संवृयते अनिष्टयोगादिति कर्मणि घञ् बालः वल्यते नित्यं बुद्धिद्वयदेहादि
नानृष्टं याति ज्वलादित्वात् एण्डति वा बालः केशो बलं बालं बालं शाकट्यं मतं॥ बालः सर्पः शिशुर्वा
लो बालो वेग उदाहृतः॥ बालकः खेचरो ग्राह्यो बालकः पृथुकः स्मृतः॥ बालकं गधमद्यं च जरात्वं चै
व बालकमित्यनेकार्थः॥ निशायां करारश्मयो यस्य स निशाकरः। यदनिशां करोति दिवा विभानिशा
प्रभेति कृञ् टोहेत्वादावपि निशाकरः। निशाकरश्चंद्रमसि हरिश्च कर इत्यनेकार्थः॥ बालश्चासौ

चंडी-

१००

100

निशाकरनूचवाल्निशाकरः कामं स्वच्छंदं चरतीति धरेः टः कामचरि॥ अत्र वाल्निशाकरस्योपमानस्यो
यमेयतः करकररुहेभ्यो धर्षितत्वाद्यतिरेकालंकारः अस्य स्वभावोक्तिपरिकरयमकानुप्रासैः संसृष्टिः
कुरुकुर्विति॥ निभयते स्मेति निभतोऽत्र भजः क्तः॥ निभतः पूरितः पूर्ण इति रुद्रः॥ निभतः योषितः पूर्णो
धारित इत्यनेकार्थः॥ कमलयाश्रियानिभतः पूर्णस्तं कमलापतिना लक्ष्मीशेन तुल्यं कमलापतिवत्
अत्र तुल्ये मूलुयो वलुपादेशः॥ इति वत्वं तमव्ययं॥ इह तद्धितो यमा कमलारिहरेदारिप्रहारिणि अमर
पुर्ये वल्ललनालस्याल्ललनायपतये इन्द्रायाल्ललनाल्लयस्य विलासगृहस्य दायिनी तत्संबुद्धौ अमर
पुरील्ललनाल्ललनाल्ललनाल्लययदायिनि अमरपुरी अमरावतीत्यर्थः ललति विलासं करोति ललन विला
सकर्तारित्युः ललनः॥ स्त्रीवेष्ट्रलनाल्ललनो रमणो भर्ता वष्ट्रभश्च यतिर्धवः प्राणेश्वरः प्रियो नाथ इति
रुद्रः लल्यते इति ललनं भावे ल्युट्॥ ललनं विलासः॥ ललनो वष्ट्रः प्रोक्तो ललनास्त्री प्रकीर्तिता॥ लल

१००

नंचवित्नासइतिरुद्रः आत्मीयते अस्मिन्निति आत्नयः नीउरुलेषणं पुंसीति घः एरज्वा ॥ आत्नयोनि त्वयो
 जेहमिति रुद्रः दातुं शीलनमस्याइति उदाज्ज दाने शीलेणि निः दायिनी ॥ दानशीलेत्यर्थः दानाः हिताय स्याः सा
 दीनहिता तत्संबुद्धौ दीनहिते ॥ हरयो हरयो रवायस्य सह रि हरिः हरि हरियो हरि हरि हरि हरि ॥ सैरिं फलस्य
 हरितो दिशः ॥ औषसभूषणं यो हरिस्सूर्यस्तस्य हरय इव हरयोरश्मयो यस्येदृशेन हरिणा सिंहेन हारिणी
 हृद्या गतिर्यस्याः तत्संबुद्धौ ॥ त्वच्चैशवात्नरो माणि सुवर्णा भानियस्य तु ॥ सह रिर्नामतो वाजी पीत कौशय
 संनिभ इति हतुं शीलं यस्याः हारिणी शीलेणि निः डी ष्च ॥ हरि ४ दौषभूषण हरि ४ हारि गते ॥ औष
 ति उषदा हे अंधकारं नाशयति उषेः किदिति उषि ठ षः प्रतिरन्योपसर्गनि वृत्तयो उषः प्रत्यषसी सक्तस्वेदं
 सांते उषसि सयाव कसव्ययादनेवेति भारविः ॥ अधिगत रत शोभे प्रत्युषः प्रोषित श्रीरिति माधः ॥ प्रत्यूषो हर्मुषं
 कस्य मुषः प्रत्युषसी त्यमरः ॥ उषसि भवमौषस मन्त्रा ए ॥ अमरपुरी एव नलना इति रूपकं हरयो हरय इवे

चंडी.
१०९

19

तुमा॥ अत्रोयमारूपकयोः संकरः कमलारिहारे इति संबोधनयस्यार्थोपस्थितकमलानिभृतहेतुकं काव्यलिं
गतेनयमाकानुप्रासपरिकरस्वभावोक्तिभिः संसृष्टिः॥ मधुमध्विति॥ मधुश्च मधुकैटभौ चकैटभश्च तानां
जयतीति नंद्यादित्वात् रयुः डीषु च॥ तत्संबुद्धौ मधुमधुकैटभकैटभगंजनि॥ कैटभ इति कायते स्तूयते इति
कपर्दितमोर्दिकलेक्षणकक्षणिते॥ शिवशिवकारिणि दुस्तरतारिणि दुर्गद्वारिणि दुर्गदरे। करकर
रुहकरधर्षितहर्षितवाल्मनिशाकरिकामचरि। जय०॥ कुरु कुरु मां कमलानिभृतं कमलापति
वत्कमलारिहरे॥ अमरपुरी ललनाल्ललनाल्ललनाल्ललनाल्लपदायि निरीनहिते॥ हरिहरिहरिहरि
दौषसभूषणहरि४ हारिगते॥ जय०२॥ मधुमधुकैटभकैटभट ॥ ॥ ॥ ॥
कं अन्यतोपि दुइति डः॥ मूर्ध्नि विज्ञे जल्ले काल्ले सुरवे व्रत्तलिमारुते। कामे कल्ल सुवर्णे च कशब्दोऽविरोध
नौ वाच्यवदित्यनेकार्थः। इटनं षटः। अटपटइटकिटकटइगतेभावे अप्रएटोगतिरित्यर्थः। कस्यज

१०९

लस्यासमंतत एटो गतिर्यत्र स कैटः प्रत्ययस्तत्र भातीति भादी सौ आतौ नुयसर्गे कः ॥ कैटभोदैत्यः यद्वा
 केजत्वे एटंतीति कैटाः अत्रा आरुः पूर्वदिटः यच्चाद्यच् कैटाः जलचारिणस्तेषु भातीति कैटभः कं ब्रह्माणं ।
 एटंतिवैरभावेन गच्छंति ते कैटाः अत्राच्दैत्यास्तेषां समाहारः कैटं तत्र कैटेदैत्यसमूहे भातीति कैटभो वा
 केटनं कैटः किटस्विटउ-आसनेद्यम् । केटोऽस्मैषामिति कैटा उत्रासरन कारिणोदैत्यास्तेषु भातीति कैटभो
 त्रडप्रत्ययः सुपीति कोवागंजनं भंजनं मर्द्दं मर्दनं भंग इति रुद्रः महयंति पूजयंत्यनेन वामह्यते पूज्यते इति
 महिषः अविमह्यो हि षन्महिष एवमाहिषः । अत्राणमाहिषोदैत्यस्तं भंजयतीति माहिषभंजनीकर्तारि
 ल्युः डीष् च तत्संबुद्धौ माहिषभंजनि ॥ मोक्षयति इति मोक्षः । मोक्षप्रवसाने । चुरादिः । एरच् । यद्वा मोचयती
 तियन्निमुचिभ्यां ष इति षः मोक्ष इति कैमो दी ॥ मुक्तिः कैवल्यनिर्वाणश्रेयोनिश्रेयसामृतं ॥ मोक्षोपवर्ग इ
 त्यमरः । मोक्षोपवर्गो चांत्येपीति रुद्रः ॥ मोक्ष । रूपं यस्यासामोक्षमयी च त्रमयट्प्रत्ययः टकारानुबंध

चंडी०

१०२

10

त्वात्तडी प्रचतसंबुद्धौ मोक्षमयी मणी नारत्नानां गण काः समूहास्तै अंचितानि यानि कांचन कंकणानि तेषां
 कांतिरेव विकर्तनः सूर्यः तेन दत्तो वरो यस्यास्तत्संबुद्धौ मणिगण कांचितकांचन कंकण कांतिविकर्तनदत्त
 चरे गणपते गणसंख्याने घञर्थे कर्मणि घञ्गणः ॥ गणः समूहे प्रमथे संख्या सैन्यप्रभेदयोरिति विश्वः
 गण एव गणकः स्वार्थे कन् ॥ गणकौ द्वे वविष्णुणा वितिरुद्रः अंच्यते स्म इत्यंचितः अंचेः पूजायामिदृक्तप्रत्य
 ये अंचितः पूजितो र्चितः इति रुद्रः । कंसुखं यथा स्यात्तथा कणति शब्दाय ते यचाद्यच् कंकणं । कमित्यव्य
 यं ॥ वा । कंसुखे प्रकृते मस्तकेऽपि चेति मेदिनिः । कंकणं शेषरेहस्तसूत्रमंडनयोरपीति विश्वः । काम्यते इति क
 म् । कांतौ स्त्रियां क्तिन् कांतिः । विश्व कर्मणा यंत्रै धत्वा स्यदुहितुरिच्छाये विकर्तित इति विकर्तनः कृती छेदने
 विपूर्वः कृत्यस्युरो बहुलमिति कर्मणि ल्युट् ॥ विकर्तनाच्चा मातंड इत्यमरः ॥ दत्त इत्यत्र क्तप्रत्ययः दोदध्
 द्योस्तादौ किति दध्वत्वं च दत्तः ॥ कंकणकांते । सूर्येण तादात्म्याद्भूपकं घटे घटे घटितानिर्मितानटाकृति

१०२

येनैदृशो नाटकईश्वरस्तस्य नाद्येन टीवनटी। आकरणं आकृतिः स्त्रियां भावेक्ति च॥ आकृतिः कथितारूपे सा
 मान्यावप्रयोरपीति विश्वः। तत्संनुद्धौ घटघटनटितनटाकृतिनाटकनाद्यनटि। घटघते ये च भूतानां संघाते
 नासौ घटः यचाद्यच्॥ घटः समर्धभेदे च शिरः कूटकोटेषु च। कलशे च घटइति विश्वः॥ घटः काये च कल
 शे इति रुद्रः॥ नाद्यं नटति स्मेति नटितात्रक्तप्रत्ययइडागमश्च॥ नटतीति नटः नटअवस्कंदने यचाद्यच्।
 शैलाल्लिनस्तु शैलूषाजाया जीवाकृशाश्विनः। भरताइत्यपि नटाइत्यमरः॥ डीश्च॥ नटीहृद्विलासिमा
 शोरकेनर्तकेनटइति नाटयतीति नाटकोत्रकर्तरि एचुत्। नाद्यतेइति नाटकोत्राधिकरणे एवुत्॥ वानाट
 काः सूत्रधारे स्याद्वैव वानाटकंतथा॥ नर्तकीयकथाकाव्यमिति रुद्रः। नदस्य दं नाद्यं॥ छंदौ गौ। विचिकया
 झिक वहुचनरात्रभ्यः। तांडवं नटनं नाद्यं। नास्यं नट्यं च नर्तने तौर्यं त्रिकं नट्यगीतवाद्यं नाद्यमिति स्मृतं
 इत्यमरः। हरतीति हराय चाद्यच्॥ हरो महेश्वरे चोरे हरादेवी च नाशकेति रुद्रः। प्रणतस्य आर्तः रोगस्य हरा

चंडी.
१०३

103

नाशकात्तसंबुद्धौ प्रणतार्तिहरे प्रणमति स्म क्तप्रत्ययः प्रणतः ॥ प्रणतो विनते सुग्रे शिषितेषु मिधेषवदि
तिविश्वः आअर्ययतीति आडुदित्वात् कर्त्तरि क्तिन् । आडुपूर्वाद्गतावित्यतः क्तिनि आडु एरपरत्वे च
अर्तिर्वाउयसर्गदृतेधाताविनिवृद्धौ आर्तिर्दर्घादिरपीति जिनेन्द्रः अर्तिः पीडाधनुः कोद्योरिति विश्वः
अत्रांगांगिभावेनोपमारूपकयोः संकरोयमकानुप्रासस्वभावोक्तिपरिकारैः संसृज्यते ॥ ८७ ॥ सुरपुरेति ॥
सुरपुरस्य स्वर्गस्य वारधूभिः तन्यते इति सुरपुरवारवधूततं अत्रतनेते भवेत्तः ॥ सुरपुरवारवधूततं यत्र
तं वीणादिवाद्यंतस्य कथायस्याः सातसंबुद्धौ सुरपुरवारवधूतततातकथे ॥ वारस्य वृंदस्य वधूः वारवधूः
वारयति वृणोति चुरादि एपं तादृचिवारा । ततः कर्मधारयः वारस्त्री गणिका वेत्रपावोरोवेश्या गणः स्मृत
इति निगमे । वध्नाति पूनो मन इति वधूः ॥ अत्र उ प्रत्ययः वाद्यपक्षे तनोते तनिमृड्यां किञ्चेति तन् ॥ तंत्री
तननाद्याद्यमपि ततं ततमेव तातं स्वार्थे प्रणतं तं वीणादिकं वाद्यमानं च मुरगादिकं ॥ वंशादिकं तु सुषिरं कां

१०३

स्यतात्मादिकंचनं॥चतुर्विधमिदंवाद्यंवादित्रातोद्यनामकं॥अयःशुभावहोविधिरस्येषामितिअयिनोत्रेनि
 प्रत्ययसैर्यायतेप्राप्यतेइतिअयिया॥अत्रयाप्रायणेआतःसुपीतिकःराक्षअयियाथा॥धरायस्यास्तत्सं
 बुद्धौहेअयियथे॥थाधराइत्येकाक्षरः॥धरादिसंज्ञांथवतेथुङ् शब्देअन्यतोपीतिउःथाथोमिथ्यावाचकेश्च
 तेशोकेथारब्धवस्तुनि॥निमग्नेचातिगंभीरेथंस्तोकार्थेनपुंसकं॥मरुदेशप्रदेशेपिथंमांतंस्थूलयोषिति॥दे
 वकूटेकषायेस्त्रीदृढेपरिदृढेपिथा॥थुःपुंसिपर्वतेद्रोणेप्राणेषुर्निदितेषुमान्॥निह्नीचनेचलेभूतेथावंतो
 भाजनेभुविीत्येकाक्षरमात्मा॥अःशिवःकेशवेवायौब्रह्मचंद्राग्निचा-रिद्वित्येकाक्षरनाममात्मा॥अंरुद्रंयां
 तीतिसर्वधातुभ्योवाङ्मन्त्रकात्किःअययःरुद्रोपासकाःसैर्यायतेप्राप्यतेइत्ययियः॥रुद्रःनृत्यतेइतिनृत्तं
 नृतीगात्रविश्वेभ्योभावेक्तःनृत्तं॥नृत्यमित्यर्थःतस्यनृत्तेनसुखंयस्याःसातत्संबुद्धौअयियनृत्तसुखेअ
 वतिप्रत्ययाद्यर्थमित्यन्यतोपीतिउः॥अः॥अकारोहरिरुद्रावित्येकाक्षरः॥धिकूनिर्भत्सनुकुत्सयोरितिअ

चंडी.
१०४

मरः॥धिगित्यव्ययं धिक्कुअधिक्कुताभ्यां कुत्सा कुत्साभ्यां इत। प्राप्ताः यआधिः मानस रोगस्तंगताः प्राप्ताये जना
स्तैरधिगते संसारे अधिगंतीति अधिगाः गंधर्वोस्तेषां तालमृदंगनिनादेत्यो यस्याः सा तत्संबुद्धौ॥धिगधि
गिताधिगिताधिगिताधिगिताधिगिता तालमृदंगनिनादेत्ये। मनसि रोग आधीयते अनेनेति आधिः उपस
जेधोः किरितिकिः। पुंस्याधिर्मनसी व्ययेत्यमरः आधिर्मनसि पीडायां प्रत्याशया च बंधक इति विश्वः ज्ञा
ते प्राप्ते त्वधिगत इति रुद्रः। अंतात्यंताधिदूरयारसर्वानंतेषु डः संज्ञायामिति गमेर्ः॥गंधर्वे बहुगुणने चा
धिगमेधिगउच्यते इति रुद्रः॥तलतिप्रदेशाय शेषमाप्रकर्षेण तिष्ठति मानमत्र तलन प्रतिष्ठायां धजता
लः विलंबितद्रुतमध्यानां गीतनृत्यवाद्यानां क्रमेणैकंतत्वादिना मत्रयं न्नयं स्वरद्वयत्वात् नंगेयः इय
त्वात् नंगेयत्वात् नंगेयत्वात् नंगेयत्वात् नंगेयत्वात् नंगेयत्वात् नंगेयत्वात् नंगेयत्वात् नंगेयत्वात् नंगेयत्वात् नंगेयत्वात्
क्रियाभिर्वर्जितव्यंगतव्यंचेति कालक्रिया मानं तालनश्च च

१०४